BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PTOLEMAEUS

III·2

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΥ

ED. FR. LAMMERT

ΚΑΡΠΟΣ

ED. E. BOER

Ptolemaeus, Claudius

CLAVDII PTOLEMAEI

OPERA QVAE EXSTANT OMNIA

[ed. J.L. Heiberg et al.]

VOLVMEN III 2

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΥ

DE IVDICANDI FACVLTATE ET ANIMI PRINCIPATV

ED. FR. LAMMERT

ΚΑΡΠΟΣ

PSEVDO-PTOLEMAEI FRVCTVS SIVE CENTILOQVIVM

ED. Æ. BOER

ACCEDVNT INDICES VERBORVM TOTIVS VOLVMINIS

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMLII

LIPSIAE ET BEROLINI IN AEDIBVS
B. G. TEVBNERI ET ACADEMIAE LITTERARVM
AD OPVS SOCIATIS

LIZ.-NR. 294 · 4449/49 — 5182/48
PRINTED IN GERMANY
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI (III/18/154) — T 3439

PRAEFATIO

πρῶτον γὰρ δεῖν κατησφαλίσθαι τὸν νοῦν εἰς δυσέκκρουστον τῶν παραδιδομένων φυλακήν.
Sextus adv. math. VII 23.

Claudii Ptolemaei *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* libellum Franciscus Boll Heidelbergensis, praeceptor meus summe venerabilis, cum Tetrabiblo editurus erat, cum de itineribus ad bibliothecas Italiae factis ad Academiam Monacensem referret.[1]) Quinque annis ante in Studiis de Claudio Ptolemaeo[2]) hoc scriptum revera mathematico illi clarissimo tribuendum esse Bullialdum secutus ostenderat. Ubi omisit Valentini Rose dubitationes, qui in commentatione De Aristotelis librorum ordine et auctoritate (1854) p. 45 libellum *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* Ptolemaei Chenni[3]) esse contenderat.

Praeceptore suadente anno 1910 in seminario philologico Heidelbergensi de Claudii Ptolemaei in libro *περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* copia verborum comparata cum Aristotelica egi atque indices verborum scriptorum Ptolemaei minorum elaboravi.[4]) Postea in philosophiam hoc

1) V. Sitz.-Ber. Akad. München, phil.-hist. Kl. (1899) 1, S. 79f.: „Meine Ausgabe wird ausschließlich auf AV basieren, während die von Hanow bevorzugte Hs. L ausscheidet". Boll annis 1896, 1898, 1901, 1922, 1924 in Italia versatus est; cf. A. Rehm, Franz Boll 1867—1924, Bursians Biogr. Jahrb. für Altertumskunde 47 (1927) 27, 33.

2) V. Jahrbücher f. klass. Phil., Suppl. 21 (1894) 77—92.

3) V. Anton Chatzis, Der Philosoph und Grammatiker Ptolemaios Chennos (1914) p. XXXII.

4) Cf. Berl. phil. Woch. 1919, 332—336.

libello prolatam inquisivi atque Stoicam cum ea comparavi.[1])

Interea A. Brinkmann[2]) multa ingeniose correxerat mihique, quae scripsit, transmiserat.

Viro doctissimo et humanissimo Francisco Boll suis et litteris praematura morte erepto libellum edendum suscepi.

DE EDITIONIBVS

Editio princeps, Claudii Ptolemaei tractatus de iudicandi facultate et animi principatu, Parisiis 1663, Ismaeli Bullialdo debetur, qui versione Latina et commentario adiecto philosophia libelli ad Cartesium refutandum usus est. Versio Latina eodem anno Haagae apud Adrianum Ulacq prodiit cum addidamento 'Notae breves ad Renati Cartesii opiniones': I. De animae specie intellectui impressa, II. Corpus non sentire sed animam, III. De speciebus ab obiectis emissis. Bullialdus fol. CII Laurentianum XXVIII 1 (L) sibi notum fuisse tradit. Praeterea codicem Regium 114 a se adhibitum esse e Laurentiano descriptum, nunc, ut Hanow in editione, p. V, vidit, Parisinum Graecum 2390 (F). At Laurentianum e Parisino manasse recte contendit Heiberg, Claudii Ptolemaei opera II 1 (1907) XXXIXsq. Secundum fol. CI^v, cf. p. 33 et p. 42, Bullialdus etiam altero libro manuscripto bibliotheca regiae usus est, quem Parisinum Graecum 2363 fuisse folio huius codicis 146^r phototypice expresso atque collato verisimile est. Post Bullialdum Claudii Ptolemaei *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* libellum recensuit Fridericus Hanow anno 1870 in programmate gymnasii Cuestrinensis

1) V. Ptolemaios *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* und die Stoa, Wien. Stud. 39 (1918) 249—258. Eine neue Quelle für die Philosophie der mittleren Stoa I. ebda. 41 (1920) 113—121, II. 42 (1920/21) 34—46. Zur Erkenntnislehre der späteren Stoa, Herm. 57 (1922) 171—188. Nuper accessit Hellenistische Medizin bei Ptolemaios und Nemesios. Ein Beitrag zur Geschichte der christlichen Anthropologie, Philol. 94 (1940) 125—141.

2) Scriptio continua und anderes, Rh. Mus. 67 (1912) 619—628. 68 (1913) 157.

atque in aedibus B. G. Teubneri. Imprimis codice Laurentiano XXVIII 1 (**L**) nisus est, quem e Parisino Gr. 2390 esse descriptum, interpolatum, correctum hodie scimus. Tunc Vaticanum Gr. 1038 (**V**) adhibuit Hanowio teste plurimum cum Laurentiano illo congruentem. At in huius Vaticani lectiones apud Hanowium multi errores irrepserunt. Quod quomodo fieri potuerit explicare frustra conatus sum. Lectiones Vaticani **V** et Parisini Gr. 2390 **F** mixtas esse putaveris. Lectionibus e **V** prolatis diffidendum esse Boll cognovit. Itaque eas denuo contulit iis locis, quibus a lectionibus codicis Vaticani Gr. 1594 (**B**) differre videbantur. **V** multo saepius cum **B** consentire apparuit, quam ex apparatu critico editionis animo fingi poterat, atque non tam cum **L** facit, quam cum **B**.[1]) Postea A. Brinkmann in Mus. Rhen. 68 (1913) 157 accuratius de his erroribus locutus est. Laurentiani **L** quoque lectiones interdum haud recte annotatas esse infra videbimus. Et Boll l. l. et J. L. Heiberg, vir doctissimus de Ptolemaeo bene meritus, in editionis Ptolemaei vol. I (1898) p. IV multo meliorem codicem commendaverunt Vaticanum Gr. 1594 (**B**) noni saeculi, 'quo', ut Heibergi verbis utar, 'nullum pulchriorem elegantioremque unquam vidi'.

In editione Hanowiana H. Usener nonnulla correxit. Ubi nomen ab editore omissum erat, adiecit in exemplari suo illius editionis, quod e museo artis Bonnensi benigne mihi transmisit H. Herter, his locis: 3, 2 pro scripsi: scripsit Us., 8, 13 correxit Us., 23 ut commonuit me Us., 9, 5 auctore Us., 12, 2 auctore Us., 13, 9 *περὶ ἐκ* . . . correxit Us., 14, 2 scripsi auctore Us., 15, 7 correxit Us., 16, 17 correxit Us. *ἤγουν*, 17, 13. Us. locum distinxit, 19, 5 corr. Us., 20, 20 scripsit Us., 23, 10 correxit Us.

DE LIBRIS MANVSCRIPTIS

B = Fundamentum recensionis optimum ac paene unicum habemus Vaticanum Graecum 1594 saeculi noni ab Heibergo in editione Magnae Constructionis Claudii Ptolemaei I 1 (1898) p. IV

1) V. Sitz.-Ber. Akad. München, phil.-hist. Kl. (1899) 1, S. 80. Boll tunc Vaticanum Gr. 1594 littera A significavit.

descriptum. Invenimus tractatum in fol. 272v—277r post *Φάσεις* Ptolemaei ante eiusdem *Ὑποθέσεις τῶν πλανωμένων* fol. 277v vacuo relicto. Initio libelli de iudicandi facultate et animi principatu, qui scripsit, duabus columnis uti desiit. Adhibui folia 272v—277r phototypice expressa et collationem Bolli. Codices Vaticanos et Laurentianos nuper denuo meum in usum contulit Æ. Boer, cui hic quoque maximas gratias ago. Tabula phototypica folii 185v huius codicis ad vol. II 1 operum Ptolemaei ab Heibergio editorum accedit. Hic liber manuscriptus olim Leonis philosophi erat.

V = codex Vaticanus Graecus 1038 saeculi tertii decimi ab Heibergio l. l. p. XXIV, cf. p. XLVIsqq. descriptus est; v. etiam Lydus de ostentis ed.[2] Wachsmuth p. LIV et Catal. codd. astrol. V 1, 73. Tractatum, de quo hic res est, habemus fol. 342r—345v, sicut in B, inter *Φάσεις* et *Ὑποθέσεις* positum fol. 346r vacante. Praesto erant collationes Bolli Boerae alia inter schedas Useneri inventa et ab Hertero mihi concessa, quae a Kaibelio confecta esse traditur.

F = codex Parisinus Graecus 2390 saeculi tertii decimi sive quarti decimi, de quo H. Omont in Inventarii vol. II p. 251 et J. L. Heiberg I 1 p. V, II 1 p. XXXVIIIsq. egerunt, libellum foliis 165r—167v post *Φάσεις* earumque appendicem continet. Sequitur Theonis commentarius in Magnam Constructionem. Saeculo p. Chr. n. quarto decimo Josephi Bryennii erat. Quo codice Bullialdum usum esse ex editionis principis p. 103v manifestum est. P. 155 annotationem marginalem ad p. 18,6 in F ex B petitam commemorat. Folia lucis ope reddita adhibui.

L = codicem Laurentianum XXVIII 1 ex Parisino F saeculo quarto decimo descriptum esse Heiberg II 1 p. XXXIX contra Bullialdum, Wachsmuthium in editione Laurentii Lydi[2] p. LIV, Hanowium p. V ostendit; cf. Bandini, Cat. cod. Graec. Bibl. Laur. II (1900) p. 11. Post *Φάσεις* libellus in fol. 184v incipit atque ad 186 tendit, fol. 187 commentarius Theonis sequitur. Indices codicum F et L alterum iuxta alterum posuit F. Hanow p. 5, qui hoc libro praecipue nitebatur. Meum in usum contulit Æ. Boer. Hic codex erat quondam Demetrii Cydonii illius, cuius orationem de contemnenda morte habemus, cum Iosepho Bryennio amicitia iuncti.

S = codex Laurentianus XXVIII 47, maiore parte saeculi quarti decimi, de quo videas Bandini l. l. II 70, Heiberg II 1 p. XIX. Habemus tractatum inter *Φάσεις* et *Ὑποθέσεις* in foliis 303v—311r. Contulit Æ. Boer.

M = codex Marcianus Graecus 314 quarto sive quinto decimo saeculo exaratus est; de quo cf. Boll in rel. sess. Acad. Monac. (1899) p. 84, Heiberg II 1 p. XI cum annotatione de tempore codicis et p. CLXVI, Cat. codd. astrol. Gr. II (1900) p. 2. Libellum fol. 224r—229r continet inter *Περὶ τῶν προχείρων κανόνων* Ptole-

maei librum et Ὑποθέσεις. Erat quondam Bessarionis. Praesto erant folia phototypice expressa.

N = codex Marcianus Graecus 594 saeculi quarti sive quinti decimi, ubi legimus Tetrabiblon cum libello *Καρπός*, cui inscribitur, a folio 115^{v} scriptum *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ*, a fol. 126^{v} *Ἐξήγησιν* quandam. V. Cat. codd. astr. II p. 73.

T = codex Laurentianus XXVIII 12 quinti decimi saeculi, de quo Bandini II 23 egit, Heiberg II 1 p. CLXVI, CLXXIII, CLXXVI, CXCVIII; continet tractatum superscriptione rubricatori omissa fol. 113—120^{r}, folio 120^{v} vacuo relicto. Ordine scriptorum cum Marciano Graeco 314 congruit. Æ. Boer contulit.

O = codex Parisinus Graecus 1642 (Reg. 2536, 2) saeculi quinti decimi, Omont in Inventario II p. 115, Heiberg II 1 p. CLXVII, folio 242^{r} = p. 12, 8—14, 19 phototypice expresso comparatoque ad **V** pertinere videtur. Libellum a folio 240 ad folium 245 legimus. Varia praecedunt, sequuntur Ptolemaei scripta Ὑποθέσεις et *Προχείρων κανόνων διάταξις*, quae in **V** quoque exstant, sed ordine mutato, deinde historica.

P = codex Parisinus Graecus 2363 (Fontebl.-Reg. 2720) saeculi quinti decimi de quo cf. Omont, Inv. II 246 sq., inter alia libellum de iudicandi facultate et animi principatu a fol. 145, Tetrabiblon a fol. 149^{v} continet. Huius codicis fol. 146^{r} = 8, 12—11, 8 lucis ope redditum inspexi; lectiones congruunt cum **b**, qua littera Hanow alterum codicem Parisinum Bullialdi significavit. Tamen, quod non totum codicem comparavi, dubium est, utrum lectiones apud Hanowium **b** signatas omnes ex hoc codice Parisino manaverint an Bullialdus hic illic ipse coniecerit sive correxerit sive priores coniecturas receperit.

R = codex Parisinus Suppl. Graec. 450 (Reg. 2536, 2) saeculi quinti decimi, Omont, Inv. II Suppl. 450, Ptolemaei praeter hunc tractatum fol. 145^{r} ad 154^{v} non exhibet scriptum. Praesto erat fol. 145^{r} = 3, 1—4, 5 phototypice expressum.

Q = codex Ambrosianus A 168 sup. secundum Martini et Bassi, Catalogus codd. Graecorum bibliothecae Ambrosianae I p. 73 sq. (cod. 62), saeculo quinto decimo exeunte exaratus est. Post Magnam Constructionem cum prolegomenis Heliodori Alexandrini sequitur fol. 122^{v} *Κλαυδίου πτολεμαίου περὶ κ[ρ]ιτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* lacuna post p. 6, 5 *σύμβολα δι'* 111^{v} ad 113^{r} 11, 24 *ὁμολο|γήσειεν· ὅτι δέ* ..... interiecta fol. 112 codicis exciso. In usum Bolli contulerat Bassi.

Φ = codex Scorialensis *Φ* I 5 anno 1543 a Nicolao Murmuri[1]) aliisque Venetiae iussu oratoris Caroli V. imperatoris, domini

1) De quo v. Vogel-Gardthausen, Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance = 33. Beiheft z. Zentralbl. für Bibliothekswesen (1909) 353.

Hurtado de Mendoza, e Marciano Graeco 314, ut videtur, descriptus est; cf. E. Miller, Cat. des mss. Gr. de l'Escurial (1848) 141sqq., Heiberg II 1 p. CLXVII, Cat. codd. astrol. Graec. XI 1 (1932) p. 51—106. Exhibet libellum per Petrum Karnabaka Monemvasianum scriptum fol. 33r—39v, ut M, inter *Περὶ προχείρων κανόνων* et *Ὑποθέσεις*. Legi folia lucis ope reddita.

DE CODICVM NECESSITVDINE

Quotquot codices enumeravimus, inter se haud ita multum differre constat. Legimus in omnibus 5, 12 *τὸ δι' οὗ* pro *τῷ*, quod b exhibet, 18 *περισται*, *περισταὶ* FLQ, 6, 10 *οἴκησις*, *οἴησις* F corr.? L, 17 *αὐταῖς*, 20 *διάθετος*, 8, 4/5 *εἰ δὲ—εἰ δ'*, 21 *χρησίμη*, *χρησίμοι* V, 10, 2 *προσηγούμεθα*, *ἡγούμεθα* Pb, 13 locum corruptum circa *κατογνῆμεν*, 11, 3 *ἔχειν*, *ἔχει* Pb, 12, 2 *καθ' ὃν*, 18 turbam circa *καὶ ἡ αὐτὴ*, 14, 8 *ἐνέργειαι* pro *ἐνεργείᾳ*, 24 *ἴδεν*/*εἶδεν*/*οἶδεν*, 15, 18 *ἦν* pro *ᾗ*, 19, 13 *ἀποδῶμεν*, 21, 19 *λύπαι*, 22, 10 *τὸ τινὸς*. Errores, quales 14, 8 et 15, 10, ι adscripto archetypi orti sunt, 11, 24 fortasse litteris maiusculis, quae dicuntur. Item scriptionem continuam archetypi, de qua A. Brinkmann in diatriba supra commemorata egit, compluribus locis 10, 11 praeter B. 18, 4. 20, 20 omnes codices errore retinuerunt.

Codex omnium vetustissimus et optimus Vaticanus Graecus 1594 = B ι adscriptum retinuit ι subscripto non usus. In adverbiis in -η exeuntibus ι adscriptum identidem deest, 15, 4 *πολλαχῇ*, 20 *ἐνιαχῇ*, 22, 12 *πανταχῇ*.[1]) ι adscriptum saepius, ut etiam in aliis manuscriptis, in ν mutatum est. ν *ἐφελκυστικὸν* semper fere apponit etiam ante litteras consonantes. Abbreviationibus perraro usus est, ut verborum *ἄνθρωπος* et *πνεῦμα*. Contextus verborum diligenter distinctus est, atque puncto in linea posito, ubi nos comma adhibemus, puncto supra lineam, ubi nos ; scribimus, duobus punctis, ubi nos uno. Interpuncta graviora lineolis in margine additis signantur, maiore plerumque spatio in linea intermisso et prima versus sequentis littera in marginem producta. Quae signa in capitibus et para-

1) V. quae Herm. 72 (1937) 456 annotavi.

graphis discernendis, quantum quidem fieri poterat, respiciebam. *καθ' ὅλον, ὅτ' ἂν* semper sic dirimuntur. Accentus deprehendimus, ut alibi in **V**, *κρίνον, πήχυς, νούς, λύπαι*, similia: Sed in scholio ad 4, 16 in margine adscripto *κρῖνον* legimus.

Ceteros omnes codices ex **B** manasse non crediderim. Qui codices **V** et **M** scripserunt, ab exemplo tam bene scripto, quod facillime legere potuissent, toties tantum non secessissent.

Supra annotavimus libellum inveniri inter *Φάσεις* et *Ὑποθέσεις* in **BVS**, inter *Φάσεις* et commentarium Theonis in **FL**, inter *Πρόχειροι κανόνες* et *Ὑποθέσεις* in **MΦT**. Vel inde de conexu librorum aliquid concludere licet.

Huc accedit, quod in compluribus libris manuscriptis tabula categoriarum, ut ita dicamus, annexa est.[1]) Exstat in **BSMΦR**, deest in **V**, sed fol. 346ʳ vacante, in **T**, fol. 122ʳ dimidio et fol. 122ᵛ vacuis, in **L** sine folio vacuo, in **P** una, in **O** tribus paginis vacuis. **F** hac tabula caret, sed in margine folii 165ᵛ iuxta 4, 16 talia annotavit. Atramento charta ita perfusa est, ut in exemplo meo lucis ope expresso pauca legi possint.

Porro habemus, quae Heiberg, cum in conexum codicum, quantum quidem attinet ad scripta astronomica, inquireret, annotavit. Exempli gratia **F** ex **B** et **L** ex **F** pendet in Magna Constructione, in *Φάσεων* libro, in Inscriptione Canobi.

I. DE CODICIBVS MΦTP(b)

Φ ex **M** descriptum esse supra indicavimus; paucis lectionibus differt his: 3, 6 *παραλαβῶν*, 12 *φέρε*, 4, 11 *κρίνειτο*, 5, 19 *αἰσθητικοῖς* **M**, *-ῆς* corr. *Φ*, 8, 5 *τοιοῦτο* **M**, in *-ον* corr. *Φ*, 10, 18 *τὰς* om. *Φ* sine spatio, quod in **M** evanuit. 11, 4 *ἐάσομεν* fortasse corr. *Φ*. 12, 1 *ἐπιβάλοιμεν*, 13, 19 *ἄν το*, 15, 7 *συμπέρασμα* recte contra **M**, 16, 3 *ἀνακινήσεων*, 18 *τὸν ἴσον*, 19, 22 *τ* **M**, *τῆς Φ*, 20, 2 *καὶ* ante *αἵματι* falso bis **M**, 10 *καταμέρος* **M**, 21, 14 *τὰς μὲν γὰρ Φ*,

1) De tabua v., quae scripsi Herm. 72 (1937) 465.

26 *ὠδί πως* M, 23, 4 *παρὰ αὐτὸν ἐγκέφαλον* Φ, 24, 2 *πάλιν καὶ* Φ.

Artius cum M codices T quoque atque P, quantum quidem ex una pagina 8, 12—11, 8 concludere possumus, coniuncti sunt. Ad P lectiones alterius codicis Bullialdi, quas Hanow b littera signavit, spectare supra commemoravimus. Inde mirum non est, b saepissime cum M eiusque asseclis consentire. Testimonio sit conspectus lectionum his codicibus contra ceteros communium. Legimus in MΦb atque ubi sigla adduntur etiam in TP: 3, 7 *λεγόμενον*, 11 *ἐστὶν*, 4, 4 *κρίνει* T, 9 *ὁ* pro *ᾧ*, 11 *δ'* om. b, 16 *δὲ* pro *μὲν* T, 18 *ἡ* ante *ἀλήθεια* om. T, 5, 19 *αἰσθητικοῖς* MT, corr. Φ, 20 *ἅπτεσθαι*, T sine acc., 6, 8 *ὁ λόγος* pro *ὅλως* T, 20 *μὲν διάθετος καὶ συμβουλευτικὸς* T, 7, 2 *ὑποπόπτω*, 3 *τρανοτάτη* T, 4 *τὸ* pro *τῷ* T, 8, 3 *δὲ* pro *καὶ* T, om. b, 5 *τοιοῦτο* MT, *-ν* corr. Φ, 10 *σημαίνειν* T, 12 *ἴδιον μόνον* T, 17 *ἐρημίαις* T, 9, 3 *ὅσα*, 5 *δηλοῦσα* T, 14 *γοῦν*, 17 *οὐδ' αἱ τῶν* T, 20 *μόνους* T, 10, 8 *ἓν* om. spatio relicto T, 9 *ὧν* pro *τῶν*, 13 *εὐπαρακολουθότερον* P, *κατογνῆμεν* (B) om. TP, 11, 1 *τίνα τὲ* TP, 5 *σύνεργόν τε* TP, 12 *ψυχὴ* T, 13 *τὴν* pro *τῶν* T, 24 *ὅτι δὲ τὰς* T, 12, 7 *τὸ διὰ* T, 16 *περιεχόμενα* T, 18 *αὐτὶ* cf. B, 13, 7 *γενόμενα* T, 12 *τὸ* pro *τῷ*, 14, 1 *πραγμάτων οὐκ ἐπὶ* T, 6 *καὶ ἐστὶ* b, sine acc. *ἐστι* T, 13 *μετοὐπολὺ* MT, *μετοῦπολὺ* Φ, *μετ' οὐ πολὺ* b, 15 *τοῖς δὲ διανοίας* T, 16 *τούτων* om. T, 18 *ὅτι τοίνυν τοῦτο μόνον* T, 24 *εἶδεν*, 15, 3 *ὑπὸ* om., 10 *ἐμπιπτόντων* T, 20 *παρά τινι* T, *ἐνιαχὴ*, 16, 6 *ἐνεργεῖς* T, 17, 7 *καὶ* MT, 20 *πρῶτον* T, 18, 5 *αἰσθήσεως* (Φ *-ος*) *διανενοημένων* T, 15 *ἀνάγων ἐπὶ τὰ καθόλου ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος καὶ ἀνωτάτω* T, 18 *τῆς* T, 19, 1 *χωρήσει* T, 5 om. *καὶ ἀμετάπιστον ποιούμενος* T, 7 *ὑποθεῖναι* T, 8 *αὐτοὺς* T, 23 *αἰθέρος καὶ ἀέρος* T, 24 et 25 *ἔχοι* T, 20, 20 *δὲ* pro *μὲν* T, 21 *κινητοτέρας* T, *κινητικοτέρας* b, 21, 3 *ἀεροδέστερον* M, *ἀεροδέστερον* T Φ, *ἀερωδέστερον* b, 22, 2 *καλοῦμεν* T, *καλούμενον* b, 3 *εἶναι*, 4 *θεῖόν ἐστίν*, 7 *δηλοῦσι*, *ἔχων* T, 12 *ἐνοῦμεν*, *ἐν οὗ μεν* T, 23, 10 *οὐχ ὡς* T, 24, 1 *καταληψόμενον* T, 2 *αἱ καιριώταται*.

Etiam T ex M descriptus esse videtur: 15, 7 uterque exhibet *συμπέραγμα*, ubi Φ recte *συμπέρασμα* scripsit, 19, 22 T *τὰ* om. propter *τ* in M, ubi Φ falso *τῆς* reddidit. Diffe-

rentia ullius momenti inter **M** et **T** non exstat. Annotationes in margine praebentur,

ad	4, 16	in	**BFSMΦ**,
„	6, 1	„	**BFSMΦL**,
„	18, 6	„	**BFS**,
„	21, 19	„	**BFS**.

Tabula sub finem annexa est in **BSMΦ**, deest in ceteris, in **V** et **T** spatio vacante; in **F** pro tabula annotationes marginales legi supra commemoravimus.

Quod attinet ad lectiones, **M** cum asseclis suis multo magis et gravioribus ad **B** quam ad **FLQ** codices correctos et interpolatos spectat. Attamen **M** ex ipso **B** descriptum esse minime putaverim. Vix animo fingi potest, quomodo tot quamvis partim exiguae varietates ortae sint in describendo e codice tam bene atque distincte scripto in codicem **M** ipsum quoque satis diligenter exaratum. Exemplum codicis **B** diligenter descripti Laurentianum XXVIII 47 = **S** videmus, quem ab **M** valde distare consentaneum est. 8, 23 *συμβουλευτικὸς* quidem *συμβουλίῳ* verbo sequenti debetur. Atque 12, 18 *αὐτὶ* **M** correspondet cum *αὐτῃ* **B**. Sed 14, 13 *μετοῦπολυ* ex **B** derivari vix potest. Quod attinet ad lacunam 10, 8 *ἓν* in **B** optime legi potest, ut is, qui **M** scripsit, *ἓν* recipere deberet; 10, 13 quoque litterae saltem reddendae erant. 19, 5 in **M** extrema pars orationis *καὶ ἀμετάπιστον ποιούμενος* desideratur, qua sententia non laeditur, sed more solito bene clauditur. Iterum ac saepius ordo verborum mutatur. Porro in tabulae libello subiectae parte d littera superscripta, qua *τὸ ῷ* iudicandi facultatis enumeratur, **M** dativi formas plures adhibuit; nam etiam *παραβολῆ* et *ῥοπῆ* eo pertinent, ubi in **B** *-ῇ* legimus, cum *ι* adscriptum in verbis in *-η* exeuntibus facilius omittatur.[1]) **M** 8, 10 et 19, 1 verbo simplici utitur pro composito, alio composito 15, 10 ubi in **V** simplex legimus, et 19, 7, composito pro simplici 18, 5 et 24, 1. *ι* adscriptum omittitur sive *ν* littera in eius locum succedit; *ν ἐφελκυστικὸν* plerumque decidit. Iniuria *ι* deest 9, 3 *ὅσα*, 5 *δηλοῦσα* pro *ὅσαι*, *δηλοῦσαι*. Servatum est e. gr. 14, 8 *ἐνέρ-*

1) Cf. quae Herm. 72 (1937) 456 annotavi.

γειαι, ut **BV**, pro *ἐνεργείᾳ*. 12, 16 *περιεχόμενα* et 24, 1 *καταληψόμενον* fortasse consulto mutabantur. At lacunas 10, 8 et 13 explere, qui **M** scripsit, ausus non est. Duae omnino lectiones **M** codici debentur: 17, 20 *πρῶτον* 18, 20 *τῆς*.

Quae, cum ita sint, codicem Marcianum illum ex **B** quidem pendere crediderim sed sive uno sive pluribus libris manuscrptis inter **B** et **M** insertis. Etiam de communi codicum **B** et **M** archetypo cogitari potest.

II. DE CODICE VATICANO Gr. 1038 = V

V codicem a **B** pendere Heiberg II 1, p. XLVI ostendit in operibus astronomicis minoribus. Cui, quod ad libellum *περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* attinet, Boll et Brinkmann assenserunt. Atque **V** mendis etiam levibus saepe cum **B** facit, ut 7, 16 *καθωμιλησμένας*. *ι* adscriptum plerumque omisit, identidem in *ν* mutavit, velut 15, 10 *τὴν* pro *τῇ*, servavit e. gr. 18, 16 *ἀνωτάτοι* pro *ἀνωτάτωι* **B**, 14, 8 errore *ἐνέργειαι* pro *ἐνεργείᾳ* cum **BM**, cf. 9, 3 *ὅσαι* recte, ubi **M** *ὅσα*, 5 *δηλοῦσαι* recte cum **BF**, ubi **M** *δηλοῦσα*. Item in **V** *ν ἐφελκυστικὸν* plerumque deest.

Attamen **V** mendis ita scatet, ut cum **B** ultra comparari posse desinat. Quorum haud pauca talia inveniuntur, quin e tam bono codice fluxisse verisimile sit. Sint sane vestigia scriptionis continuae, qualia Brinkmann deprehendit, in **B**, **V** multo plura exhibet: 8, 6 *ἐπιπλεῖστον*, 11, 5 *ἐπιχώρας*, 11, 24 *πᾶσαν*, 13, 9 *παρεκείνου*, 16, 13 *καθαυτὴν*, 19, 1sq. *κατεῖδος* et *καταγένος*, 2 *ἐπιτα*, 3 *μὴδὲν*, 23, 3 *διαρτηριῶν*, atque ubi verba in **B** codice accurate distinguuntur. Neque ex **B** neque e codice quodam depravatioris scripturae ex **B** pendenti **V** descriptum esse mihi persuadere possum. Ambo potius e communi archetypo pendant scriptione continua perscripta. Annotationes marginales **V** non praebet. 12, 1 in **V** *εἰ κατὰ* inter scribendum ex *εἴη αὐτὰ* correctum legimus. Procul dubio, qui **V** scripsit, primo *η* pro *κ* legerat. Quod lectione codicis **B** factum esse non potest, ubi *καὶ* abbreviatione expressum deprehendimus. Inde porro sequitur, ut **V** e codice minoribus litteris scripto manasse credamus. Tamen saepius in **V** errores occurrunt,

ut in **M** quoque, qui litteris grandioribus debentur, ut 11, 24 *ὁμολογείσειεν* pro *ὁμολογήσειεν*. **V** per codicem litteris minoribus scriptum a libro grandioribus exarato pendere concludendum est. In contextu recensendo **V** usui non est.

O codicis Parisini Gr. 1642 mihi fol. 242r phototypice expressum = 12, 8–14, 19 praesto erat, 12, 11 *ἔστιν* et 14, 8 *ἐνέργειαι* tamquam initia capitum litteris ornatioribus indicantur. Haec pagina identidem cum **V** concinit: 12, 21 *ἐφ' ἑνός*, 13, 13 *αὐτὸ μόνον*, postea eadem manu, ut videtur, in *αὐτῶν μόνον* correctum, 14, 17 *τοῦ* pro *τὸ διανοεῖσθαι*. Quae **O** continet opuscula Ptolemaei etiam in **V** inveniuntur.

III. DE CODICIBVS, QVI CERTO EX B DERIVATI SVNT

F, codex Parisinus Gr. 2390, ex **B** ita pendet, ut inde descriptum esse possit. Plerumque cum **B** facit, hic illic correxit, 3, 2 altero *λ* deleto, 3 accentu addito, 8 articulo in margine adscripto, 6, 10 *ἀμετάπειστος*, 7, 2 *ἐγκαλέσαιτ'* pro *ἐκκαλέσαιτ'*, 15 *συνήθεις*, 16, 8 *δυνάμεων* pro *ὁμοίων*, 17 lacunam explevit, 20, 6 additamentum in margine scripsit, similia. Quo factum est, ut in **F**, ut videtur, *οἴκησις* 6, 10 illud in *οἴησις* mutatum sit, unde ad **L** defluxit. Hunc librum **F** grammaticus scripsit, cui, in quibus offendebatur lectionibus, emendare in animo erat. Quae in **B** ad marginem annotata legebat, retinuit 4, 16. 6, 1. 18, 6. 21, 19. Abbreviationibus abundat.

L, codex Cydonii, e libro antecedenti amici descriptus esse videtur. Novata recepit, ut 16, 8 *δυνάμεων*, 17 lacunam expletam, 20, 6 additamentum, sed paulo alio loco; annotationes marginales omisit praeter id, quod ad 6, 1 animadvertimus signum. Ligaturas interdum aliter solvit, ut 4, 17 *δηλονότι* pro *δηλότατον*, 13, 11 *οὖσαν* pro *εἶναι*, 20, 13 *ὥστε*. Accedunt meri errores, sicut 6, 2 *τὸ* pro *τοῦ*, 9 *ἀδιάρθωτος* altero *ρ* omisso, 21, 14 *διατυπώσεις*, neque tamen ullius momenti discrepantiae, quamquam raro sua immiscuit. Sunt autem, quae non recte huic codici **L** in editione Hanowiana tribuuntur lectiones: legitur 13, 9

non *περὶ* sed *παρ'*, 17, 14 non *ἐπιστολὴν*, sed *ἐπιβολὴν*, 23, 11 *αἱ αἰσθήσεις*, 23, 14 *τὴν κορυφὴν καὶ* verba omisit. Neque e textu Hanowi concludendum est **L** codicem, quem sequitur, habere id, quod in textu legimus, ut 8, 13 ubi *ἢ* ante *καὶ* nusquam in libris occurrit manuscriptis a me adhibitis; item 8, 15 *γὰρ* Hanowi contra *δὲ* librorum; 9, 9 *μόνον* contra *μόνων* codicum; 9, 15 *τινὰ* in **VL** ceteris; 10, 8 *πραγμάτων*, quod in codicibus deest praeter Parisinum 2363 **P** = **b**; item 14, 8 non **L** *γὰρ* scripsit, sed **P** = **b** et **T**; 15, 12 *δ' ὅτι* **L** cum ceteris; 20, 15sq. **L** cum ceteris *τὸ δὲ διανοητικὸν ἀπὸ τῆς μόνον ποιητικῆς* addit; 21, 6sq. **L** re vera et *καθιδρῦσθαι* et *τὸν ἐγκέφαλον* praebet sicut 19 *λῦπαι*, 23, 5 cum **V** *τάχιον*. Vix dubitari potest, quin lectiones codicis Parisini **P** Hanowio quomodocumque inter lectiones codicis **L** irrepserint.

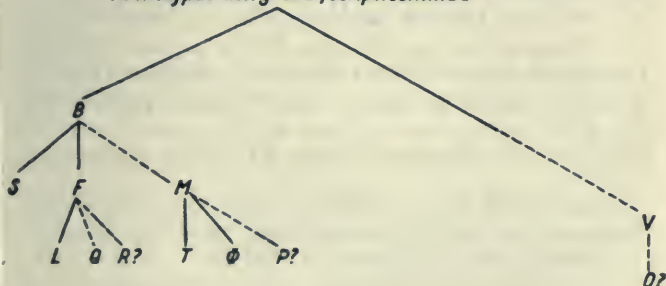
Q. Huc pertinet Ambrosianus **Q**, qui plerumque cum **F** et **L** congruit, sed ita, ut modo cum **F**, modo cum **L** faciat. Propius ad **F** accedit. Interpolationem 16, 17 cum **F** et **L**, additamentum ad 20, 6 exhibet cum **F** codice, quod **L** ad 20, 7 atque item ambo lectiones Vaticani **B** retinuerunt 17, 14. 19, 24sq. 20, 15sq.; 20, 13 **F** cum **B** facit, **L** *ὥστε καὶ* addidit, **Q** *ὥστε*, 21, 14 **F** cum **B**, **L** *διατυπώσεις*, **Q** *ἀνατυπώσεις*. Graviora **Q** non praebet.

R. Ad **FLQ** num etiam Parisinus Gr. suppl. 450 = **R** pertineat, dubium est; Fol. 145^{r} = 3, 1–4, 5, quod inspexi, notabilia non ostendit: 3, 3 *ὑπ' αὐτῳὸ. ἐπεὶ τὰ* cum **FLQ**. 7 *ἐφαρμοζέσθων*. 12 *ἀκολουθὼν νόμῳ*. 16 et 4, 2 et 5 *κρίνον*. 4, 2 *τὸ δι' οὗ*. 3 *καὶ οὗ ἕνεκεν*. 5 *γίνοιτο*.

S. Laurentianus XXVIII 47 ex **B** descriptus est, quocum congruit praeter has minutias: 3, 3 *προδοποιεῖσθαι*, 5, 15 *νοῦς* acc., 6, 21 *τῇ*, 7, 3 *ὁμολουγουμένη*, 5 *συνέστηκε*, 8, 16 *ὅταν* pro *ὅτ' ἂν*, 18 *εὑρήσομεν*, 23 *τὴν* lig. pro *τῶν*, 11, 13 *οὔτε* pro *οὒτ* codicis **B**, 12, 18 *αὐτὴ* pro *αὑτῇ*, 15, 20 *ἐνιαχῇ*, 16, 13 *καθ' αὐτὸν*, 16 *χυμοὺς*, 17 lacunam explevit m. 1 pallidiore atramento *τραχυ(τητας) λειοτη(τας)*, 17, 16 *ἀνατόλησιν*, 19, 21 *κἀκείνου* pro *κακείνου*, 22, 3 *ἔστι* pro *ἔσται*, 23, 8 *τινὶ* pro *τινι*. Ex **FLQ** libris pendere non potest: vacat eorum coniecturis et interpolationibus, lacunam 16, 17 aliter explevit, differt 11, 13, ubi **F** *οὗ* correxit et *τῶν* ex-

scripsit, S οὔτε exhibet. Praeterea easdem superscriptiones, annotationes marginales, subscriptiones, tabulam, quas B, tradit. In margine folii 310^{v} annotatio mathematica exstat, quae ad textum non pertinet.

Stemma codicum

DE APPARATV CRITICO

Notantur lectiones codicum BVM, si non sunt in textu, F si non cum B faciunt, L si non cum F, Q si non cum L, T si non cum M. De S et Φ libris in praefatione actum est. De locis accuratius investigandis egi in Hermae vol. 72 (1937) 450–465 Kritische Untersuchung zu Ptolemaios *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ*.

Scripsi a. d. IV. Idus Maias MCMXL,
retractavi Kal. Martiis MCML.

FRIDERICVS LAMMERT

CONSPECTVS CODICVM ET ABBREVIATIONVM

B = Vaticanus Graecus 1594 saec. IX v. p. praef. V. VIII.

V = Vaticanus Graecus 1038 saec. XIII v. p. praef. VI. XII.

F = Parisinus Graecus 2390 saec. XIII v. p. praef. VI. XIII.

L = Laurentianus XXVIII 1 saec. XIV v. p. praef. VI. XIII.

Q = Ambrosianus A 168 sup. saec. XV exc. v. p. praef. VII. XIV.

M = Marcianus Graecus 314 saec. XIV/XV v. p. praef. VI. IX.

Φ = Scorialensis *Φ* I 5 a. 1543 v. p. praef. VII. IX.

b = secundum Ha p. V lectiones apud Bu ex altero codice Regio petitae, v. p. praef. IV. VII. X.

O = Parisinus Graecus 1642 saec. XV (Reg. 2536, 2) v. p. praef. VII. XIII.

P = Parisinus Graecus 2363 saec. XV (Fontebl.-Reg. 2720) v. p. praef. VII. X.

R = Parisinus Graecus suppl. Gr. nr. 450 saec. XV (Reg. 2536, 2) v. p. praef. VII. XIV.

S = Laurentianus XXVIII 47 saec. XIV v. p. praef. VI. XIV.

T = Laurentianus XXVIII 12 saec. XV v. p. praef. VII. X.

Boll = Jahrbücher f. class. Philol., Suppl. XXI (1894) 77—92

Boll Sitzber. = Sitzber. Akad. München (1899) 1, S. 79f.

Br. = A. Brinkmann, Rhein. Mus. 67 (1912) 619—628. 68, 157.

Bu = I. Bullialdus in editione libelli 1663.

Ha = F. Hanow in editione libelli 1870.

Us = H. Usener in editione Hanowi, quae attribuit sive annotavit.

Fr. St. = Fragmenta Stoicorum ed. J. ab Arnim.

Lt = F. Lammert, Kritische Untersuchung zu Ptolemaios *Περὶ κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ*, Hermes 72 (1937) 450—465.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΥ

1. *Τὸ κριτήριον τῶν ὄντων ἐφοδεύσαιμεν ἂν κατὰ τὸ
δέον, εἰ παραβάλλοιμεν αὐτὸ κριτηρίοις τισὶ τῶν ἰδίως ὑπ'
αὐτὸ τεταγμένων· ἐπὶ τὰ καθόλου πάντα προοδοποιεῖσθαι
μάλιστα πέφυκε διὰ τῶν κατὰ μέρος ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος
λαμβανομένων. τὸ δὴ δικαστήριον, ἐγγυτάτω γὰρ ἡ τοι-* 2
*αύτη τῶν παραβολῶν, αὐτῷ τῷ κριτηρίῳ τὸ πρῶτον
ἐφαρ|μοζέσθω· δικαστήριον δὲ λέγομεν νῦν οὐ τὸν τόπον* 2 Bu
*οἷον Ἄρειον πάγον ἢ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴν σύνταξιν
αὐτὴν ὡς τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλήν.*
καθάπερ τοίνυν ἐνταῦθα τῶν ὀφειλόντων ὑποκεῖσθαι 3
*πάντως· τὸ μὲν διαμφισβητούμενόν ἐστιν ἡ πρᾶξις· ταύ-
την δὲ δηλωθεῖσάν πως δικάζει φέρ' εἰπεῖν ὁ ἄρχων, ἀκο-
λουθῶν μὲν νόμῳ, τέλος δὲ ποιούμενος τὴν κοινωνίαν· καὶ* 4
*ἔστιν ἡ μὲν πρᾶξις κατὰ τὸ κρινόμενον· ἡ δὲ δήλωσις, δι'
οὗ κρίνεται τὸ κρινόμενον· ὁ δ' ἄρχων κατὰ τὸ κρῖνον· ὁ
δὲ νόμος, ᾧ κρίνει τὸ κρῖνον· ἡ δὲ κοινωνία κατὰ τὸ οὗ
ἕνεκεν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ καθόλου καὶ ἁπλοῦν κρι-* 5
τήριον ἐκ τῶν ἴσων καὶ ὁμοειδῶν τοῖς εἰρημένοις εὔλογον

1 Diog. Laert. VII 54 *ὡς Ποσειδώνιος ἐν τῷ Περὶ κριτηρίου φησί.* Fr. St. I 72, *τέχνη ἐστὶν ἕξις ὁδοποιητική.* Herm. 57, 187/88. Pyrrh. hypot. I 209. Sext. adv. log. VIII 222 sq. 283 saepius. Ptol. Harm. c. 1 *Περὶ τῶν ἐν ἁρμονικῇ κριτηρίων* ‖ 3 Schol. in Lucian. p. 130, 10 sq., 18 R. Fr. St. I 87. 474 II 99. 316 ‖ 18 *εὔλογον* Diog. Laert. VII 177 = Fr. St. I 141, 6. 16

superscr. B (litt. grand.) VM, om. T pro rubr. ‖ 1 *ἐφοδεύσομεν* Q ‖ 2 *παραβάλ. οιμεν* F, *-λ-* L | *εἰδικῶς* Us ‖ 3 *ἔπειτα* BV *ἐπεὶ — τα* fortasse M *ἐπεὶ τὰ* F ‖ 4 *μάλλιστα πέφυκεν* V ‖ 5 *δὴ* om. Q ‖ 7 *λεγόμενον* M, T *λέγομεν* cum ceteris ‖ 8 *οἷον τὸν* F in marg., L ‖ 11 *διαφισβητούμενον* V | *ἐστὶν* M ‖ 12 *πῶς* codd. ‖ 13 *νόμον* L

ἂν εἴη συνίστασθαι καὶ ἐνυπάρχειν αὐτῷ πάντως τό τε
κρινόμενον καὶ τὸ δι᾽ οὗ κρίνεται καὶ τὸ κρῖνον, καὶ τὸ
6 ᾧ κρίνεται καὶ οὗ ἕνεκεν ἡ κρίσις. οἷον εἰ τὸ κρινόμενον |
3 Bu εἴη μέγεθος· τὸ μὲν δι᾽ οὗ κρίνεται, πῆχυς ἢ πούς ἂν
γένοιτο, τὸ δὲ κρῖνον, ὁ ἀναμετρητής, ᾧ δὲ κρίνει, παρα-
βολή τις ἢ ἐπιβολή, τὸ δ᾽ οὗ ἕνεκεν, ἡ πηλικότης τοῦ
μεγέθους.
7 καὶ πάλιν εἰ τὸ κρινόμενον θείη τις βάρος· τὸ μὲν δι᾽
οὗ κρίνεται, ζυγός· τὸ δὲ κρῖνον, ὁ ζυγοστάτης· ᾧ δὲ
κρίνει, ῥοπή· τὸ δ᾽ οὗ ἕνεκεν, ἡ ὑπεροχὴ τοῦ βάρους. ὡσαύ-
τως δ᾽ εἰ κρίνοιτο σχέσις ἢ θέσις· τὸ μὲν δι᾽ οὗ κρίνεται,
στάθμη ἢ κανών· τὸ δὲ κρῖνον, οἰκοδόμος τέκτων· ᾧ δὲ
κρίνει, παράθεσις ἀπότασις· τὸ δ᾽ οὗ ἕνεκεν, ὀρθότης
εὐθύτης· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.
2. Τὰ μὲν οὖν ἄκρα τοῦ ζητουμένου κριτηρίου καὶ αὐτό-
θεν ἐστὶ δῆλα· τὸ μὲν ὂν ὡς ὑποκείμενον καὶ κρινόμενον·
δηλότατον γὰρ καὶ γενικώτατον τοῦτο τῶν εἰς ἐπίσκεψιν
4 Bu ἐρχομένων· τὸ δ᾽ οὗ ἕνεκεν ἡ ἀλή|θεια. ταύτης γὰρ
χάριν ἅπασα ζήτησις· οὐχ ὡς αὐτῆς κρινομένης, — τίς
γὰρ κρίσις αὐτοῦ πρὸς αὐτὸ τοῦ ἀληθοῦς; — ἀλλ᾽ ὡς ἑκά-
2 στου τῶν ὑποκειμένων, εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν· ὁ δ᾽ ἄνθρω-

3 sqq. item comparantur apud Sext. adv. log. VII 35, 37 = Fr. St. II 107. Epictet. I 28, 30 II 11, 13 I 17, 7 sq., Wien. Stud. 39, 249 || 6 ἐπιβολή cf. Abh. Akad. München XX 434, 38 || 12 στάθμη καὶ κανών Xen. Ages. 10, 2. Diog. Laert. X 27 de libro Epicuri Περὶ κριτηρίου ἢ Κανών. στάθμη Ptol. Harm. I 1 p. 5, 5 D || 17 γενικώτατον· Aristot. Top. α 5. 102ª 36. 101ᵇ 18. Diogen. fr. 25 in Fr. St. III. II 35. Diog. Laert. VII 61. Seneca ep. 58, 5 sqq. Herm. 57, 186. Ptol. Harm. I 1

2 τοῦ δι᾽ οὗ V καὶ δι᾽ οὗ Q || 3 ᾧ κρίνει Br. τὸ οὗ, F τὸ superscr., L Br. || 4 κρίνει M || 5 ἀναμετρήτης L, non Q || 6 δὲ οὗ L || 8 πάλιν ἡ V || 9 ὁ δὲ κρίνει M | ὃ δὲ κρινόμενον θείη τις βάρος τὸ μὲν ῥοπή partim e versu antecedenti rep. et in ὃ δὲ κρίνει ῥοπή corr. Φ || 10 δ᾽ οὖν V, item v. 13 et 18 δὲ οὗ Q | ἡ om. L | ὡς αὔτως δὲ κρίνεται V || 11 δ᾽ om. M | σχέσις ἡ V || 12 ἢ ante κανών om. Us || 13 ἀπότασις Br. ἀπόστασις codd. || 15 οὖν V κἂν Us || 16 εἴη codd., in marg. ὑποκείμενον κρῖνον ἀλήθεια B (litt. grand.) FM, om. VLT | τὸ δὲ ὂν Mb || 17 δηλονότι e lig. cod. M, Φ L || 18 δ᾽ οὖν V | ἕνεκεν ἀλήθεια Mb || 19 ἡ ζήτησις ML.

πος ὀρέγεται φύσει τῆς ἀληθείας καθάπερ τῆς κοινω-
νίας· ἐν μὲν ταῖς πράξεσι | φιλοικειότατός τις ὤν· ἐν δὲ 8 Ha
τοῖς θεωρήμασι φιλαληθέστατος.

τὰ δὲ μεταξὺ τῶν ἄκρων, ὧν καὶ αὐτῶν μεσαίτατον 3
μὲν γίνεται καὶ ἀρχὴ τὸ κρῖνον, περιοχὴ δὲ καὶ ὥσπερ
ὄργανα· τό τε δι' οὗ κρίνεται τὸ κρινόμενον καὶ τὸ ᾧ
κρίνει τὸ κρῖνον, λάβοιμεν ἂν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς
ποιούμενοι τὴν ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδον· ἐπεὶ γὰρ τάς
τε ἐπιστάσεις καὶ τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὰς γνώσεις ποιού-
μεθα τῶν ὄντων αἰσθηθέντες καὶ διανοηθέντες καὶ διαλεχ-
θέντες ἤτοι πρὸς αὑτοὺς ἢ πρὸς ἄλλους, οὐκ ἀλόγως ἂν
τις ἐφαρμόσειεν· τὴν μὲν αἴσθησιν, τῷ δι' οὗ κρίνε-
ται τὸ κρινόμενον· τὸν δὲ νοῦν, τῷ κρί|νοντι· τὸν δὲ 5 Bu
λόγον, ᾧ κρίνει τὸ κρῖνον. πέντε δὴ τούτων ὑποκειμέ- 4
νων, τὸ μὲν ὂν καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ὁ νοῦς, ὅροι τινὲς ἂν
εἶεν καὶ ἀκρότητες ἁπλαῖ καὶ ἀμιγεῖς τὴν φύσιν· ἡ δ'
αἴσθησις καὶ ὁ λόγος, διάστημα καὶ μεσότητες ὥσπερ
πορισταὶ κατὰ τὰς πρὸς τὰ ἄκρα διαδόσεις· τῆς τε γὰρ
αἰσθητικῆς δυνάμεως αἰσθητήρια μέν ἐστι τὰ τοῦ σώ-
ματος ὄργανα δι' ὧν ἅπτεται τῶν αἰσθητῶν· φαντασία
δ' ἡ τύπωσις καὶ διάδοσις ἡ ἐπὶ τὸν νοῦν· οὗ τὴν κατο-
χὴν καὶ μνήμην τῶν διαδοθέντων καλοῦμεν ἔννοιαν· καὶ

1 Aristot. Eth. Eudem. α 6. 1216b 31, η 10. 1242a 25. Metaph. 980a 22. Seneca De ira II 3, 1. 7. Epictet. I 29, 58. II 10, 14. Marcus De se ipso XI 1. Hirzel, Unters. zu Cic. philos. Schr. II 522—530. Wien. Stud. 41, 116 sq. || 13 νοῦς· Wien. Stud. 41, 117 || 20. 21 Zeno fr. 58 *φαντασίαν εἶναι τύπωσιν ἐν ψυχῇ*. Cleanthes fr. 484. Fr. St. II 53. 458 p. 150, 16 sq. Schol. in Lucian. p. 128, 10—17 R. | *διάδοσις* Fr. St. I 151 II 458. 858 I 68. 411 || 22 *μνήμη*· Zeno fr. 64, Chrys. fr. 56 p. 23, 20. Philo = Fr. St. II 458 p. 150, 13

5 *ἄρχον* VFM || 6 *τό τε* Us *τὸ δὲ* BVM, F del. *δὲ*, *τὸ δι'* L || 11 *αὐτοὺς* VLM | *οὐκ ἂν ἀλόγως ἂν* Mb || 12 *ἐφαρμόσειε* MbL | *τὸ δι' οὗ* codd. *τῷ* Bu || 14 post *λόγον* *τῷ* add. Br. || 16 *δὲ* F lig. Lb || 17 *διάστημα καὶ μεσότητες* om. Ha | *ὥσπερ* B || 18 *περισται* BVM *περι ται* T *περισταὶ* FLQ *πορισταὶ* Bu | *πρὸς ἄκρα* V || 19 *αἰσθητικοῖς* MT corr. Φ | *ἐστι* lig. B *εἰσι* V || 20 *ἅπτεσθαι* M || 21 *διάδοσις ἡ* V

μέχρι τῶν τοσούτων μόνον δυνάμεων φθάνει καὶ ἡ τῶν
5 *ἀλόγων ζῴων ψυχή. τοῦ δὲ λογικοῦ, καθὸ τὸ τῶν ἀνθρώ-*
πων ἴδιον ὥρισται, διάνοια μέν ἐστιν ὁ λόγος ὁ ἐνδιάθετος
διέξοδός τις οὖσα καὶ ἀναπόλησις καὶ διάκρισις τῶν μνημο-
νευθέντων· διάλεκτος δὲ τὰ τῆς φωνῆς σύμβολα, δι᾽ ὧν
προφέρεται τοῖς πλησίον τὰ διανοηθέντα· καὶ ἔστιν εἰκών
6 Bu *τις· ὁ μὲν φθόγγος | αὐτοῦ τοῦ νοῦ· τῆς δ᾽ ἐννοίας ἡ φωνή·*
τῆς δὲ διανοίας ἡ διάλεκτος· καὶ ὅλως ὁ προφορικὸς λόγος
6 *τοῦ ἐνδιαθέτου· τούτου δ᾽ ἡ μὲν ἁπλῆ καὶ ἀδιάρθρωτος*
ἐπιβολὴ γίνεται δόξα καὶ οἴησις· ἡ δὲ τεχνικὴ καὶ ἀμετά-
πιστος, ἐπιστήμη καὶ γνῶσις.

3. *Διατεινομένης οὖν ὅλης τῆς ἐκκειμένης τοῦ κριτη-*
ρίου πρὸς τὸ δικαστήριον παραβολῆς, ἔοικε τὰ μὲν ὑπο-
κείμενα τῶν αἰσθητῶν τοῖς δικαζομένοις· τὰ δὲ συμβεβη-
κότα τοῖς ὑποκειμένοις ταῖς πράξεσι τῶν δικαζομένων· τὰ
δ᾽ αἰσθητήρια τοῖς ὑπομνήμασιν· ἡ δ᾽ αἴσθησις τοῖς δημη-
γόροις· ἡ δὲ φαντασία ταῖς ῥητορείαις αὐταῖς· ὁ δὲ νοῦς
τοῖς δικασταῖς· ἡ δ᾽ ἔννοια τῇ μνήμῃ καὶ ἀναγραφῇ τῶν
ῥηθέντων· ὁ δὲ λόγος τῷ νόμῳ.

2 *τούτου δ᾽ ὁ μὲν ἐνδιάθετος καὶ διανοητικὸς τῷ συμ-*
βουλίῳ καὶ τῷ τέλει τῆς γνώμης· ὁ δὲ διαλεκτικὸς τῇ

1. 2 Fr. St. II 83. Augustin. De civ. dei VIII 7. Fr. St. I 149 II 458 I 515—517. Sext. adv. log. VIII 275. Nemesius De nat. hom. p. 38 sq. 43 M. Wien. Stud. 41, 119. Ad verba *μέχρι .... φθάνει* Tetrab. p. 10, 15. 87, 2 || **3—5** Wien. Stud. 41, 117, 120. Aristot. *Περὶ ἑρμ.* 1. 16ª 3. Fr. St. I 148 II 135. Plutarch. Mor. 589c. Marcus VI 28 || **4** sq. Augustin. De princ. dial. c. 5 || **7** Diogen. fr. 17. 20 in Fr. St. III || **10** *οἴησις·* Diog. Laert. VII 23 = Fr. St. I 71, saepe Epictet. Diatr. II 17, 1. 39 III 14, 9 Cic. Acad. post. I 41 = Fr. St. I 60. Sext. adv. math. VII 151 = Fr. St. II 90 || **13** *ἔοικε* Nemes. 238, 16 M.

1 in margine ⳩ BFM, om. VT || **2** *ζώον* V | *τὸ δὲ λογικοῦ* L *καθῶ* (ὸ supra) *τῶ τῶν* V || **3** *ἴδιον* om. V || **4** *ἀναπόλυσις* V || **5** lacuna post *σύμβολα δι᾽* — p. 11, 24 in Q, v. praef. p. VII || **7** *φθόγος* V || **8** *ὅλος* F | *ὁ λόγος* M || **9** *ἀδιάρθωτος* LM || **10** *οἴκησις* codd., F fortasse corr. in *οἴησις, οἴησις* L | *ἀμετάπειστος* F || **14** *συμβηκότα* V || **16** *ὑπομνήμασι* V || **17** *αὐταῖς*] *αὐτῶν* Ha || **20** *μενδιάθετος* B *μεν διάθετος* V *μὲν διάθετος* FM | *διανοητικὸς*] *συμβουλευτικὸς* M

ἀποφάσει καὶ ἀνακηρύξει τῆς κρίσεως· καὶ ἡ μὲν δόξα τῇ
ἀσαφεῖ πως καὶ ὑπόπτῳ κρίσει, πρὸς ἣν καὶ ἐκκα|λέσαιτ' 7 Bu
ἄν τις· ἡ δ' ἐπιστήμη τῇ τρανωτάτῃ καὶ ὁμολογουμένῃ·
καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ τῆς ἀληθείας τέλος, τῷ τῆς κοινωνίας. ἐκ 3
πόσων μὲν οὖν καὶ οἵων καὶ τίνα τρόπον συνέστηκεν τὸ
κριτήριον ὑποτετυπώσθω διὰ τῶν ἐφωδευμένων.

4. *Ἐπεὶ δ' ἡ μὲν αἴσθησις καὶ ὁ νοῦς ἀρχαί τινές εἰσι*
καὶ στοιχεῖα, τὰ δ' ἄλλα τούτων παρακολουθήματα δυνά-
μεις ὄντα καὶ ὄργανα καὶ ἐνεργήματα, λαβοῦσιν ἡμῖν τὰς
ἐκείνων ὁμοιότητάς τε καὶ διαφοράς, ὑπ' ὄψιν ἂν γένοιτο
τὸ πᾶν.

πρῶτον δ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτο αὐτὸ διαλεγόμενοί πως 2
ποιοῦμεν, προσπαραμυθητέον ὅτι τοῖς μηδέπω διηρθρω-
κόσιν τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, ἀλλ' ἔτι ζητοῦσιν, ἀπα-
ραποδιστότερον ἂν γένοιτο, τὸ τὰς συνηθείας καὶ τοῖς
πλείστοις καθωμιλημένας κατηγορίας ἐπιφέρειν ἑκάστῳ
τῶν ὑποτιθεμένων· ὕστερον δ' ἂν εἴη τὸ οἰκειότερον
αὐτῶν ἐπισκοπεῖν.

τῶν γὰρ διὰ τοῦ λόγου σημασιῶν, τὰς μὲν πρώ|τας 3 8 Bu
εἰκὸς ὑπὸ τῶν μηδέπω παραδόσεώς τινος ἐπιτυχόντων φυ-
σικῶς ἀναπεφωνῆσθαι πεποιημένας ἀπό τε τῆς τῶν προς-
πιπτόντων | παθῶν, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν φωνῶν ἰδιοτροπίας. 9 Ha
τὰς δ' ἐφεξῆς ἀπ' ἐκείνων ἤδη κατὰ τὴν πρὸς τὸ οἰ- 4
κεῖον ἐφαρμογήν, συνθέσεώς τινος καὶ ἤδη προσηγορίας
τυχεῖν τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ κοινωνικὸν τῆς φύσεως πει-
ρωμένων ἀεὶ διασημαίνειν ἀλλήλοις τὰ προσπίπτοντα
μὴ παρόντα μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπόντα· καὶ μὴ αὐτὰ μόνον,

18 Epictet. I 17, 12 *ἀρχὴ παιδεύσεως ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις* II 14, 14 || 22 Diog. Laert. VII 49 *Ὃ πάσχει*, scil. *ἡ διάνοια, ὑπὸ τῆς φαντασίας, τοῦτο ἐκφέρει λόγῳ* || 23 Nemes. 43, 6—12 M. || 27 Fr. St. I 65 . . . . *ἀνατύπωμα ἵππου καὶ μὴ παρόντος*

2 *πῶς* **Vb** | *ὑποπόπτῳ* **M** | *καὶ* om. Ha | *ἐκαλέσαιτ'* **T** *ἐγκαλέσαιτ'* **F** || **3** *τρανοτάτῃ* **M** || **4** *τῷ*] *τὸ* **M** || **5** *συνέστηκε* **FM** || **12** *διαλεγόμενοι* **M** || **13** *προπαραμυθητέον* **B** *σ* oblitterata, ut videtur **FM** *προσπαραμηθητέον* **V** | *διηρθρωκόσι* **M** || **15** *τὸ* superscr. eadem manus **B** | *συνήθεις* **F** || **16** *καθωμιλησμένας* **BV** || **17** *εἴη* Ha *ᾖ* et *ἦ* ceteri || **20** *παραδώσεως* **V** || **21** *τε* om. Ha || **25** *πειρομένων* **BVF**

5 *ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν πρὸς ἕκαστα διαθέσεις. ἐκείνοις μὲν*
οὖν κατὰ τὸ φυσικώτερον τέλος ἦν τῆς χρήσεως τῶν ὀνομά-
των, τὸ καὶ διὰ τῆς φωνῆς δύνασθαι σημαίνειν καὶ ἐπ᾽ ὄψιν
ἄγειν τὰ πράγματα τοῖς πλησίον· εἴτε δι᾽ ἑνὸς ἢ πλειόνων
εἴθ᾽ ὁπωσδήποτε ἄλλως τὸ τοιοῦτον αὐτοῖς ἠδύνατο προ-
6 *χωρεῖν. ἤδη δὲ τοῖς ἐφεξῆς ἐπὶ πλεῖστον ἐπιμεληθεῖσι τῆς*
τῶν ὀνομάτων πολυχωρίας, ἐπῆλθεν ἐκ περιουσίας καὶ
περὶ τούτων αὐτῶν ὥσπερ νομοθετεῖν, καὶ τοῦτο ἡγεῖσθαι
9 Bu *τὸ μέγιστον φιλοσοφίας, | ὡς μηδενὶ ἂν συγχωρῆσαι μηδα-*
μῶς ἑτέρως διασημαίνειν τὰ πράγματα, κἂν εὐθὺς ὦσιν
αὐτοῖς τοῖς δηλουμένοις παρηκολουθηκότες· ὅπερ ἐστὶ
μόνον ἴδιον τέλος τοῦ προφορικοῦ λόγου.

5. *Πρὸς μὲν γὰρ τὸ κρῖναί τι καὶ εὑρεῖν αὐτὸ ἕκαστον,*
ὁ τῆς διανοίας ἐνδιάθετος αὐτάρκης· καὶ οὐδὲν ὁ προ-
φορικὸς ἐνταῦθα συμβάλλεται· θορυβεῖ δὲ μᾶλλον καὶ
περισπᾷ τὰς διασκέψεις, ὅταν ἐνεργῇ παραπλησίως ταῖς
2 *αἰσθητικαῖς κινήσεσι· διόπερ ἔν τε ταῖς ἠρεμίαις καὶ ταῖς*
ἡσυχίαις μᾶλλον εὑρίσκομεν τὰ ζητούμενα καὶ κατὰ τὰς
ἀναγνώσεις αὐτάς, ἂν σφόδρα τισὶν ἐπιστήσωμεν, ἡσυ-
χίαν ἄγομεν· πρὸς δὲ τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσι ποιεῖσθαι
τὰς τῶν ἐσκεμμένων παραδόσεις, ἡ διάλεξις χρησίμη·
3 *καθ᾽ ὃν ἂν δήποτε τρόπον μέντοι δύνηται τὸ προκεί-*
μενον ἀπεργάζεται παρακολουθητικῶς· τῶν γὰρ ἄλλως†

1 Cf. in 6, 2–6 ‖ **8** *ὥσπερ νομοθετεῖν*· Sextus Empir. adv. math. II 125. Jacob Edessen. 21–30, 48 sqq., etiam apud R. Reitzenstein, M. Terentius Varro und Johannes Mauropus von Euchaita (1901) 20f. Galen. = Fr. St. II 24. 25 Origenes adv. Cels. I 24 = Fr. St. II 146. Varro De ling. Lat. VIII 1–24 X 51 IX 1. 34. Ammonios in Aristot. *περὶ ἑρμ.* = Comm. in Aristot. Graec. IV 4, 34, 10 sqq. Wien. Stud. 42 (1920/21) 35 sqq. ‖ **17** sqq. Plat. Phaed. 65 E sq. Rh. Mus. 67 (1912) 620, 1

3 *καί*[1]] *δὲ* M, om. b | *ὑπ᾽ ὄψιν* Br ‖ **4** *εἴτε* Ha *εἰ δὲ* codd. ‖ **5** *εἴθ᾽* Ha *εἰ δ᾽* codd. | *τοιοῦτο* M *-ν* corr. *Φ* ‖ **6** *ἐπιπλεῖστον* V ‖ **10** *ἑτέρους* V | *σημαίνειν* Mb ‖ **11** *ἔστιν* V | *ὅπερ ἐστὶν ἴδιον μόνον* MbTP ‖ **13** *ἢ καὶ* Ha | *αὖτ* B *αὐτὸν* VMP, lig. F L fortasse *αὐτοῦ*, *αὐτὸ* Us ‖ **15** *θορυβεῖ γὰρ* Ha ‖ **17** *κινήσεσιν* V*Φ* | *ἐρημίαις* MbTP ‖ **21** *παραδόσις* V | *χρησίμοι* V *-ος* Ha ‖ **22** *μέντοι* om. Pb ‖ **23** *ἀπεργάζεθαι*, ut videtur, F *-σθαι* LP | Ha lacunam indicavit post *παρακολουθητικῶς* Us commonente | *τὴν γὰρ* F, lig. S

φωνομαχίαις, αἱ μὲν οὐδέν τι χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν,
ἀλλ' ἑτέρας τινὸς ἂν εἶεν ἀδολεσχίας πολυπράγμονος,
ὅσαι | ζητοῦσιν εἰ τέτριπται καὶ σημαίνει τί ἥδε ἡ λέξις· *10 Bu*
ἕτερον γάρ τι ταύταις πρόκειται τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν·
δηλοῦσαι δὲ χρήσιμοι μέν εἰσιν, οὐχ αὑτῶν δ' ἕνεκεν, 4
ἀλλὰ τῆς τῶν σημαινομένων κρίσεως παραλαμβάνονται·
ζητοῦσι γὰρ τί σημαίνει πρᾶγμα τόδε τοὔνομα κατὰ
θέσιν καὶ οὐ κατὰ φύσιν· ὧν καὶ αὐτῶν αἱ μὲν μέχρι
τῶν ὁρισμῶν μόνων συνιστάμεναι κεναί τινες ἂν εἶεν καὶ
ἀτελεῖς.

αἱ δ' ἐπισυνάπτουσαι τὰς αὐτῶν τῶν σημαινομένων 5
ἐπισκέψεις, οὐδέν τι πρὸς τὴν κρίσιν συμβαλλομένας ἔχουσι
τὰς φωνάς, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ καὶ τῷ λόγῳ καταλείπουσι
τὸ πᾶν· μένει γ' οὖν καὶ τὰ σημαινόμενα καὶ ἡ περὶ αὐτῶν
κρίσις, κἂν μεταλάβωμεν ἢ τρόπον τινὰ συνανέλωμεν
αὐτῶν τὰς κατηγορίας· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μία πάντων διά- 6
λεκτος οὐδὲ τῶν αὐτῶν πραγμάτων αἱ αὐταὶ παρὰ πᾶσι
φωναὶ σημαντικαί, διάφοροι δὲ καὶ ποικίλαι, καὶ πολλάκις
ἐξαγόμεθα ταῖς ἀσυνήθεσιν, ἐὰν δυνώμεθα, χρῆσθαι πρὸς
τοὺς μόνως ἂν οὐ παρα|κολουθήσαντας τοῖς σημαινομένοις. *11 Bu*

1 *φωνομαχία*· Fr. St. I 33. 34. Schol. in Lucian. p. 129, 18—23 R. Fr. St. I 49. 80. 351. 381. 391. 392—394. Epictet. Diatr. II 9, 15. 19. Aristot. *Σοφ. ἐλ.* I 33, 182[b] 23 *μάχεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων*. Synesios *Περὶ βασιλείας* c. 23 fin. Boll Fleckeisen, Suppl. XXI 86. Wien. Stud. 42, 43—45. *φωνομαχεῖν* Sext. Pyrrh. hypot. I 195. 207 ‖ **11** *σημαινόμενον*· Fr. St. II 166. Galen. *Εἰσαγωγὴ διαλεκτικὴ* 17, 7 ‖ **12** Augustin. De princ. dial. c. 5 sed quod sonat (verbum) nihil ad dialecticam ‖ **16. 17** Varro De ling. Lat. VIII 65 IX 34. Sext. adv. math. I 142 sq. Pyrrh. hypot. II 214. Ammonios l.l. 19, 9—18. Wien. Stud. 42, 42 ‖ **18** Varro De ling. Lat. IX 1. Augustin. De princ. dial. c. 8—10

1 *φωνομαχίαις χρωμένων αἱ* **Pb**, Boll in schedula cogitavit de uno versu post *φωνομαχίαις* amisso ⟨*ἀεὶ ἐνδιατριβουσῶν περὶ λόγων ἐπισκέψεων*⟩ | *οὐδέν τι*] *οὐκ ἕν τι* **V** | *χρήσιμον πρὸς φιλοσοφίαν ἔχουσιν* **Pb** ‖ **3** *ὅσα* **M**, non **T** | *καὶ σημαίνει τί* **BVF** *καὶ σημαίνει τι* **M L** *ἢ σεσημείωται* Us, postea: fort. *σημειώδης* ascr. Us ‖ **5** *δηλοῦσα* **M** *τέλους. αἱ* Ha, auctore Us | *εἰσι* **Vb** | *δὲ ἕνεκεν* **Vb** ‖ **8** *θέλησιν* **Pb** ‖ **11** *αὐτὰς* **Pb** ‖ **14** *γοῦν* **M** | **17** *οὐδ' αἱ τῶν* **MPb** ‖ **19** *ἐξηγούμεθα* Bu Ha ‖ **20** *μόνους* **M** *μόνως τ' ἂν* **Pb** | *οὕτως* pro *οὐ* Br | *παρακολουθήσαντες* **Φ** e lig. **M**

6. *Νῦν οὖν ἐπεὶ περὶ πραγμάτων ἡμῖν ἐστι καὶ οὐ περὶ λόγων ὁ λόγος, ἁπλούστερον ἡγούμεθα προσήκειν ἑαυτοῖς τὸ ὅσον ἐπὶ ταῖς κατηγορίαις αὐταῖς ἐπιβάλλειν τῇ προκειμένῃ σκέψει τὸ πρὸς αὐτὴν τὴν δήλωσιν χρήσιμον αὐτῶν περιβλεπομένοις, ὥσπερ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων καὶ πραγμάτων, καὶ ἐφ᾽ ὧν μὲν ὑποκειμένων ἑνὸς πλείω σύνηθες ὀνόματα λέγειν, κἂν τὸ τυχὸν αὐτῶν εἴπωμεν ἢ ἀκούσωμεν μὴ διαφερομένοις· ἐφ᾽ ὧν δὲ πλειόνων ἓν ὄνομα προσπαραμυθουμένοις ἕτερόν τι τῶν ἰδίων τοῦ σημαινομένου.*

2
10 Ha *τό τε γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ σύνηθες | τῶν κατηγορημάτων οὐ μόνον φυσικώτερον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις εὐπαρακολουθητότερον εἶναι συμβέβηκεν, ἂν μὴ κατοκνῶμεν ἐν ταῖς διαλέξεσι τὸ ἐφεξῆς ἀκούειν ἢ λέγειν, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀναγνώσεων ἐν ταῖς συναφαῖς τῶν συλλαβῶν, ἐάν τε διὰ μιᾶς, ἐάν τε διὰ πλειόνων μέλλῃ τὸ ὄνομα δηλωθή-*
12 Bu *σεσθαι, | ποεῖν εἰώθαμεν· καὶ ἡ τοιαύτη πρόθεσις ἐξελοῦσα τὸ περὶ τὰς κατηγορίας ἐριστικὸν τῶν διαλεγομένων ἀκεραίαν καὶ ἀπερίσπαστον αὐτῶν συντηρεῖ τὴν περὶ τῶν ὑποκειμένων ἐπίσκεψιν.*

1 Fr. St. II 185 *τοῖς οὖν πράγμασιν ἀλλ᾽ οὐ ταῖς λέξεσιν ἐν τῇ τούτων ἐπικρίσει ἀκολουθεῖν καλόν* || **6** Galen. VII 417. VIII 567 *Ἔστι δὴ πρῶτός μοι λόγος πρὸς τοὺς σοφιστὰς ὁ περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὀνομάτων. ἡμεῖς γὰρ ἑπόμεθα τῇ τῶν Ἑλλήνων συνηθείᾳ· καὶ γὰρ ἐτράφημεν ἐν αὐτῇ πειρώμεθά τε διὰ τῶν σαφεστάτων ὀνομάτων ἑρμηνεύειν ἀεὶ τὸ νοούμενον, οὐ μὴν ἐγκαλοῦμέν γε τοῖς ὀλιγοροῦσιν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ εἰ καὶ καθ᾽ ἑκάστην λέξιν ἐθέλοι τις βαρβαριστὶ φθέγγεσθαι μὴ λυμαινόμενος τῷ σαφεῖ τῆς ἑρμηνείας, οὐδὲν ἡμῖν μέλει* | Lucian. *Βίων πρᾶσις* c. 21 *οὐ γὰρ εἶ συνήθης τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν* . . . c. 25 *σῶμα* || **8** sqq. Augustin. De princ. dial. c. 9 Fr. St. II 150. 152

2 *ἡγούμεθα* **Pb** *προσηγούμεθα* **BVFM** || **3** *κατηγορίαις αὐτῶν* **L** *αὐταῖς* **BVM, F** lig. | *προκειμένῃ* om. **V** || **4. 5** *αὐτὴν* **F** || **7** *εἴπομεν* **V** || **8** *ἀκούσομεν* **b** | ad *πλειόνων* adi. *πραγμάτων* **P** Ha | *ἓν* om. spatio relicto **M** || **9** *ὧν* pro *τῶν* **M**, non **T** | *προπαραμυθουμένοις* **F** || **11** *τό τε* **B** Br. *τότε* Ha | *πολὺ καὶ τὸ ἀσύνηθες* Ha || **13** *εὐπαρακολουθότερον* **M**, non **T**, **Pb** | *κατογνῆμεν* **B** *καταγνημεν* sine acc. **V** *κατοκνοίημεν* **Fb** *-ήσωμεν* Ha, om. spatio relicto $\mathbf{MP}_{\varepsilon}$ || **16** *τοὔνομα* **Pb** || **18** *τὰς* evanuit in **M**, om. *Φ* sine spatio | *ἀκαιραίαν* **V**

ἐπεὶ δ' ἅμα τίνα τε ἄν τις τρόπον ἀδολώτατα διαλεχ- 3
θείη, πεποιήκαμεν ὡς ἐν βραχυτάτοις δῆλον καὶ ὅτι πρὸς
τὰ τῶν ὄντων κριτήρια τὸ διαλέγεσθαι τοῦτον ἔχει τὸν
τρόπον, ὃν τὰ ὄργανα πρὸς τὰ τέλη· τοῦτο μὲν ἐάσωμεν
ἐπὶ χώρας ὡς σύνεργόν τι καὶ οὐκ αὐτουργὸν τῶν κατα-
λήψεων· περὶ δὲ τῶν προκειμένων τοῦ κριτηρίου στοι-
χείων ἐπισκοπεῖν καὶ διαθρεῖν πῃ κατὰ τὸ ἀκόλουθον
τῆς φύσεως ἀρξώμεθα.

7. *Τῶν καθ' ὅλας διαφορὰς λαμβανομένων ἐν ἡμῖν με-*
ρῶν, τὸ μέν ἐστι σῶμα, τὸ δὲ ψυχή. καὶ σῶμα μὲν καλοῦμεν
τὸ ἐξ ὀστέων καὶ σαρκῶν καὶ τῶν τοιούτων αἰσθητῶν,
ψυχὴν δὲ τὸ τῶν ἐν τούτοις ἢ διὰ τούτων κινήσεως αἴτιον,
οὗ τῶν δυνάμεων | μόνων ἀντιλαμβανόμεθα· εἰ δὲ καὶ 2 13 Bu
ταύτην σῶμα δεῖ καλεῖν, οὐ πολυπραγμονητέον νῦν· οὐ
γὰρ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποκειμένων φύσεων ζητοῦμεν ἐπὶ
τοῦ παρόντος, ὡς ἔφαμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν αὐταῖς διαφοράν,
ἣν ἔργῳ κατανενοήκαμεν ἀμετάστατον οὖσαν, κἂν μυ-
ριάκις τις ἀντιστρέφῃ τὰς ὀνομασίας αὐτῶν ἢ νῦν μὲν τὴν
ψυχὴν ἀσώματον εἶναι φάσκῃ κατὰ τοὺς νομοθετοῦντας
σῶμα καλεῖσθαι τὸ αἰσθήσει γνώριμον· νῦν δὲ σῶμα κατὰ
τοὺς τὸ ποιῆσαι καὶ παθεῖν οἷόν τε σῶμα ὁριζομένους·
ἀλλ' ἐπειδή γε τοιαύτη τίς ἐστιν ἡ τῶν εἰρημένων φύσεων
διαφορά, τὸ μὲν τῇ ψυχῇ διανοεῖσθαι καὶ μὴ τῷ σώματι,
πᾶς ἂν ὁμολογήσειεν. ὅτι δὲ καὶ τάς τε αἰσθητικὰς καὶ 3
τὰς ἄλλας πάσας κινήσεις τῇ ψυχῇ καὶ οὐ τῷ σώματι

11 Fr. St. I 136 III Diog. 30 || **13—19** Cf. in 9, 1. 10, 6. Nemes. p. 77. 86 sq. M. Fr. St. I 137. 138. 142. II 780. 790—800. Seneca Nat. quaest. VII 25. Cic. Tusc. I 18—22. 41 sq. Herm. 57 (1922) 171 sq. || **20—22** Diog. Laert. VII 56. Sext. Hyp. III 38. Fr. St. I 136

1 *τίνα τὲ* M | *ἀδηλώτατα* Pb || **3** *ἔχει* Pb *ἔχειν* BVFM || **4** *καὶ τοῦτο* Pb || **5** *ἐπιχώρας* V | *σύνεργόν τε* MPb || **6** *στοιχεῖον* V || **8** *ἀρξόμεθα* F ex -ω- correxisse videtur LMP || **11** *αἰσθητὸν* Br || **12** *ψυχὴ* M | *κινήσεων* LHa || **13** *οὗ τῶν* corr. F L *ὄντ* B *οὐ τὸν* V *οὐ τὴν* M *οὔ τε* S | *μόνον* bHa || **17** *κἂν* bis V || **18** *ἀντιστρέφῃ* quod -ει legi potest, M -ει TΦ | *ἡ* BV || **19** *οὖσαν φάσκῃ* F *εἶναι φάσκει* VMb || **20** *αἰσθήσῃ* V | *σώματα* Ha || **21** *σῶμα* om. Mb || **24** *πᾶσαν* V | *ὁμολογείσειεν* V | *ὁμολο*]*γήσειεν* finis lacunae in Q a p. 6, 5 | *δὲ τὰς αἰσθητικὰς* Mb

ποιούμεθα, κατανοήσαιμεν ἂν εἰ καὶ κατὰ τὸ ποσὸν ἐπι-
βάλοιμεν αὐτῶν τῇ διαλύσει. καθ' ὃν ἡ μὲν ψυχὴ διὰ τὴν
ὑπερβολὴν τῆς λεπτομερείας καθάπερ ὕδωρ ἢ πνεῦμα τοῦ
συνέχοντος ἀνεθὲν εὐθὺς εἰς τὰ οἰκεῖα στοιχεῖα πέφυκε
14 Bu *χω|ρεῖν, ὡς εὐλόγως ἂν μηκέτι τὰς ἀνθρωπικὰς ποιή-*
σασθαι κινήσεις.
4 *τὸ δὲ σῶμα διὰ τὸ τῆς ὕλης παχυμερὲς ἐπιδιαμένον*
συχνὸν χρόνον ἐν ταῖς αὐταῖς καταστάσεσιν, ὅμως οὐδε-
μίαν φαίνεται ποιούμενον οὔτε αἴσθησιν οὔτε ὅλως κίνησίν
5 *τινα τῶν προτέρων. καλῶς οὖν ἂν ἔχοι προλαβεῖν, ὅτι*
πάντα μὲν τὰ τοιαῦτα τῆς ψυχῆς ἐστιν οἰκεῖα, τὸ δ'
ἐνεργεῖν αὐτῇ τόνδε τὸν τρόπον διὰ τῆς τῶν σωμάτων συν-
οχῆς περιγίνεται.

8. *Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὕλης, ἀλλ'*
ἀπὸ διαφόρων συνέστηκεν, ὑπὸ τῆς τούτων ἰδιότητος τὰ
περιέχοντα ἑκάστην σώματα πρὸς τὸ οἰκεῖον τῆς οὐσίας
διαμορφούμενα, συνεργὰ γίνεται πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς
2 *ψυχῆς· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ πάσης ἐστὶν ὑπόστασις, τὸ*
ποικίλον τῶν δυνάμεων αὐτῆς ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τῶν
περιεχόντων σωμάτων ἀποτελεῖται, καθάπερ τὸ ποικίλον
τῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος γινομένων ἤχων

2 sqq. *ἀπόδειξις κατὰ χωρισμὸν* ut infra p. 23, 1—5. Fr. St. I 136—138. II 790—792. Nemes. p. 38, 5 M. || **3** *λεπτομερείας*· infra 19, 15 sqq. Fr. St. I 102 II 440 p. 145, 8 sq. 473 p. 155, 32. 785. | *ὕδωρ*· Fr. St. II 778. 781—783 III 30 | *πνεῦμα*· Fr. St. II 773 sq. 777—79 etc. 787 | *τοῦ συνέχοντος* cf. 12 *συνοχῆς*, 16 *περιέχοντα*, 20 *περιεχόντων*. Fr. St. II 463—481 I 145 Marcus III 39 || **7** *παχυμερὲς* cf. p. 20, 11 sqq. Fr. St. I 102 p. 28, 31 II 56 p. 23, 26 || **12** *συνοχῆς* Fr. St. II 826 || **21** Cic. Tusc. I 41. Sext. Hyp. I 54. 119. Galen. 290, 41, 442, 3. Fr. St. II 886, Galen. *Ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἕπονται.* Plotin. Enn. II 7 *περὶ τῆς δι' ὅλων κράσεως* Stob. Ecl. I 17

1 *εἰ κατὰ* inter scribendum ex *εἴη αὐτὰ* corr. **V** | *ἐπιβάλλοιμεν* **MQ** || **2** *καθ' ἣν* Ha auctore Us || **4** *πέφυκεν* **V** || **6** *κεινήσεις* **V** || **7** *τὸ διὰ* **M** || **11** lig. *ἐστιν* **F** *εἰσιν* **L** *εἰσὶν* **Q** || **14** *ἐκ* **F** supra add., **L** pro *ἀπὸ* | *αὐτῆς* om. **V** in fine versus || **16** *περιεχόμενα* **Mb** | *σῶμα* **Q** || **18** *καὶ ἡ αὐτὴ* Ha **b** *ἡ* om. **BVFM** *αὐτὶ* sive *αὐτὴ* **B** *ἀυτὶ* **M** *ἀν τὲ* **T** | *ἐστιν* **V**, lig. **B** || **19** *τῆς δυνάμεως* **V** || **20** *σωμάτων περιεχόντων* signis transposuit **M** | *ἀπὸ τελεῖται* **V** || **21** *ἐφ' ἑνὸς* **VO** | *ἔχων* pro *ἤχων* *Φ*, difficilius visu **M** *ἤχων*

ὑπὸ τῆς ἀνισότητος ἢ ὁμοιότητος τῶν περιεχόντων ὀργάνων.

εἴτε μέντοι τοῦτον τὸν τρόπον εἴτ' | ἐκεῖνον τὸ αἰσθάνε- 3 15 Bu
σθαι καὶ τὸ διανοεῖσθαι τῇ ψυχῇ συμβέβηκε, φανερὸν ὅτι
τὸ μὲν αἰσθητικὸν αὐτῆς, ὡς ἔφαμεν, ἁψάμενον διὰ τῶν |
τοῦ σώματος αἰσθητηρίων ἑκάστου τῶν αἰσθητῶν, διαδί- 11 Ha
δωσι κατὰ τὴν φαντασίαν τὰ γινόμενα περὶ αὐτὴν πάθη
τῷ νῷ, καὶ οὐθὲν ἐπιπολυπραγμονεῖ καθάπερ ἄγγελός τις.
οὗτος δὲ παρ' ἐκείνου διαδεξάμενος, ἐπισυνάπτει τὴν δια- 4
νοητικὴν καὶ κριτικὴν ἐνέργειαν· ὅθεν ἀκολουθεῖ καὶ τὸ
τῶν μὲν αὐτῶν αἴσθησίν τε εἶναι καὶ διάνοιαν, οὐ μέντοι
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ διαφέρειν ἕν τε τῷ τὴν μὲν
αἴσθησιν αὐτὸ μόνον κρίνειν τὰ πάθη καὶ οὐ τὰ ὑποκεί-
μενα· τὸν δὲ νοῦν καὶ αὐτὴν τὴν αἴσθησιν ὑπ' αὐτῆς, ἐπεὶ
τῶν πλείστων οὐ μία αἴσθησις, καὶ δι' αὐτῆς τὰ ὑποκεί-
μενα· καὶ ἐν τῷ τὴν μὲν διατιθέντων μόνον τῶν αἰσθητῶν 5
ἢ καὶ ἐπὶ ποσὸν ἀπαλλαγέντων ἀντιλαμβάνεσθαι· μὴ μέν-
τοι δεῖσθαι τοῦ νοῦ | πρὸς αὐτὰ τὰ πάθη· τοῦτον δὲ μηδὲν 16 Bu
μὲν ἂν τὸ πρῶτον διανοηθῆναι χωρὶς τῆς αἰσθητικῆς δια-
δόσεως, εἰ μή τις ἐθέλοι τυφοποιεῖν· λαβόντα δὲ ἅπαξ

4—10 Ptol. Harm. c. 1 || **6** *διαδίδωσι·* Fr. St. I 151. Cf. supra p. 5, 18. infra p. 16, 6 || **8** *ἄγγελος·* Galen. Dogm. 608 *ὥσπερ ἀγγέλου τινός.* Fr. St. II 57 Philon *περὶ ὀνείρ.* I 5 *ἄγγελοι διανοίας.* Plotin. Enn. V 3, 3. Nemes. 43, 12 *ἐξάγγελος.* Cic. De nat. deor. II 140 De leg. I 9 Seneca ep. 66, 32 || **9** *διαδεξάμενος·* Zeno fr. 68. Hunc locum respicere videtur Porphyr. in Ptol. Harm. p. 199 | *ἐπισυνάπτει* cf. p. 15, 14 *συνάπτουσα*, 17, 16 *συναφήν* Plutarch. *Πότερον ψυχῆς ἢ σώματος ἐπιθυμία καὶ λύπη* I 4, 2 || **11** sqq. Ptol. Harm. c. 1 | Hermes 57, 177 || **15** infra p. 15, 19 sqq. 17, 3 sqq. || **20** *ἀτυφία* Ptolem. *Μεγ. Σύντ.* p. 7, 21 H. Epictet. Diatr. I 8, 6 *τῦφος, οἴησις* Marcus II 17 *τῆς ψυχῆς ὄνειρος καὶ τῦφος* VI 113

1 *ὑπὸ*] *ἀπὸ* F | *ἀνομοιότητος* Bu Ha || **4** *φανερὸν οὖν* L, *οὖν* in margine F || **5** *αὐτῇ* L || **7** *γενόμενα* M || **8** *ἔτι πολυπραγμονεῖ* Us || **11** *τε εἶναι* BVM, F lig. *τε οὖσαν* L *τε καὶ διάνοιαν εἶναι* b || **12** *τῷ*] *τὸ* M || **13** *αὐτῶν μόνον* F Ha *αὐτῶν μόνων* L || **14** *ὑπ' αὐτῆς* om. L *ἐπ' αὐτῆς* Bu Ha | *ἐπεὶ*] *ἐπὶ* V || **17** *πόσον* V | *ἀπαλλέντων* Q || **18** *δὲ*] *δὲν* V || **19** *ἂντο* M | *διδόσεως* V || **20** *ἐθέλει* L Ha

κρατεῖν καὶ μεμνῆσθαι τῶν πραγμάτων καὶ ἀπόντων οὕτως καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὡς δόξαι ποτ᾿ ἂν παρ᾿ αὐτὸν τὴν πρώτην ἔννοιαν αὐτῶν λαβεῖν.

9. *Δυνάμει μὲν οὖν νοῦς αἰσθήσεως οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον, οὔτ᾿ ἐν τῷ παντὶ οὔτ᾿ ἐν τοῖς καθ᾿ ἕκαστον· ἡ γὰρ οὐσία αὐτῶν καὶ ἦν ἀεὶ καὶ ἔσται καὶ ἐν τῷ παντὶ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑκάστου γενέσεως σπέρμα μέντοι*
2 *καὶ οὐχ ὡς τέλος. ἐνεργείᾳ δὲ τοῦ διανοεῖσθαι πρότερον τὸ αἰσθάνεσθαι, τελειοῦται γὰρ ἢ μόνον ἢ θᾶττον· ἐν μὲν τοῖς ἀτελέσι τῶν ζῴων μόνον· καὶ ἐπ᾿ ἐνίων δὲ οὐ πάσαις αὐτοῦ ταῖς δυνάμεσιν· ἐν δὲ τοῖς τελειοτέροις τὰς φύσεις*
3 *θᾶττον· πρότερον γὰρ ἀρχόμεθα τοῦ δύνασθαι τῶν ὄντων*
17 Bu *αἰσθάνεσθαι, μετὰ πολὺ δὲ ὕστερον τοῦ διανοεῖσθαι· | καὶ τοῖς μὲν αἰσθήσεως μετέχουσι τῶν ζῴων οὐ πάντως πρόσ-*
4 *εστι καὶ τὸ διανοεῖσθαι. τῆς δὲ διανοίας πολὺ πρότερον καὶ πάντως ὕπεστιν αἴσθησις· ἀπ᾿ αὐτῶν τούτων ἄν τις λάβοι καὶ ὅτι τιμιώτερόν ἐστι τὸ διανοεῖσθαι τοῦ αἰσθάνεσθαι, τοῦτ᾿ ἔστιν ὅτι τοῦτο τοίνυν μόνοις τοῖς τελείοις τὰς φύσεις συμβέβηκε, τὸ δὲ καὶ τοῖς ἀτελέσι· καὶ ὅτι τὰ μὲν τελειότερα, βράδιον ἀπολαμβάνει τὴν οἰκείαν δύνα-*
5 *μιν, τὰ δ᾿ ἀτελέστερα, τάχιον· καὶ ὅτι τῆς τῶν ὑποκειμένων καταλήψεως τὸ πλεῖστον ἔχει κριτήριον καὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ αὐτῆς τῆς αἰσθήσεως· καὶ γὰρ εἰ διὰ ταύτης ἕκαστα τὸ πρῶτον εἶδεν, ἀλλ᾿ αὐτὸ μὲν καὶ ἀπούσης ἐκείνης ἔχει παρ᾿ ἑαυτῷ τὰς περὶ τῶν ὁπωσοῦν ὑποπεσόντων*

14 Wien. Stud. 41 (1920) 118sq. Philol. 94 (1940) 139.

1 *καὶ ἀπόντων* om. **Mb** | *οὕτως* lig. **BV** *οὖν* **FHa** *οὐκ* **M** || **2** *καὶ* om. **M** | *ὡς καὶ δόξαι* **MO** | *αὐτὸν* Br *αὐτῶν* lig. **B, VFMb** *αὐτοῦ* Ha Us || **6** *ἔσται* in **M** facile *ἔστι* legi potest *ἐστι* **TΦ** *ὅτι* **F** || **8** *ἐνέργειαι δὲ* **BVMO** *ἐνεργεία δὲ* **F** *ἐνέργεια δὲ* **Q** | *δὲ*] *γὰρ* Ha et **PT** || **13** *μετοὺπολὺ* **M** *πολὺ* om. **L** || **14** *πρόσεστιν* **V** *πρόσεστι δὲ* Ha || **15** *τῆς* lig. **B** *τοῖς* **M** || **16** *τούτων* om. **Mb** || **17** *λάβοι δὲ* Ha | *τὸ*] *τοῦ* **VO** || **18–21** *τοῦτ᾿ ἔστιν—τάχιον* glossema ad *ἀπ᾿ αὐτῶν τούτων* adscriptum existimabant cum Us Ha et Boll p. 86 ann. 4. cf. Herm. 72 (1938) 457sq. || **18** *τοίνυν τοῦτο μόνον* **M** || **20** *βράδειον* **BV** || **21** *τάχειον* **BV** || **23** *διὰ ταῦτα* **V** || **24** *ἴδεν* **BV** *εἶδεν* **M** *οἶδεν* **F** || **25** *ὁποσοῦν* **V** ||

διακρίσεις, καὶ τὸ κριτήριον αὐτῶν ἀδιάψευστον· τὴν δ' 6
αἴσθησιν καθάπαξ τε δεῖ τι παθεῖν, ἵνα τῶν αὐτῶν αἴσθη-
ται· καὶ οὐδὲν ἧττον ὑπό τε τῶν ὁμοίων ἐναντίως καὶ ὑπὸ
τῶν ἀνομοίων ὡσαύτως ἐνδέχεται πολλαχῇ διατεθῆναι.

10. *Οὔτ' οὖν | ἀποδοκιμαστέον τὴν αἴσθησιν ὡς μηδέν,* 18 Bu
ἢ τὸ τυχὸν συμβαλλομένην πρὸς τὰς τῶν ὄντων ἐπιγνώ-
σεις· οὔτ' αὖ προκριτέον αὐτῆς τὸ συμπέρασμα τοῦ τῆς
διανοίας· ἀλλ' ἑκάστῳ τὸ ἴδιον ἔργον ἀπονεμητέον καὶ 2
πρὸς ἃ πέφυκε διαλαμβάνειν ἀδιαψεύστως χρηστέον, τοῦτ'
ἔστι τῇ μὲν αἰσθήσει πρὸς τὴν τῶν συμπιπτόντων αὐτῇ
παθημάτων δήλωσιν· ἀληθεύει γὰρ περὶ ταῦτα καί φησιν 3
αὐτὸ μόνον ἁπλῶς ὃ πέπονθεν· τὸ διαθὲν δ' ὅτι τοιοῦτον,
ἐνίοτε ψεύδεται· τῇ δὲ διανοίᾳ καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν τῶν 4
παθημάτων καὶ πρὸς τὴν τῶν διαθέντων κρίσιν· συνάπ-
τουσα γὰρ τῇ διαδόσει τὰς μνήμας τῶν ἑκάστῳ πράγματι
συμβεβηκότων ἀπελέγχει κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀνάκρισιν
τά τε | τὸ οἰκεῖον πάθος ἐμποιήσαντα ταῖς αἰσθήσεσι 12 Ha
καὶ τὰ τὸ ἀνοίκειον· κἂν ἀνοίκειον ᾖ τοῦ διαθέντος 5
τὸ πάθος πότερον παρ' αὐτὴν τὴν αἴσθησιν γέγονε τὸ
τοιοῦτον, ἢ παρά τι τῶν ἔξωθεν· ἐνιαχῇ μὲν διὰ τῶν
αἰσθήσεων πάλιν ποιουμένη τὴν ἀνάκρισιν, ἢ τῶν | ὁμοίων 19 Bu
καὶ ἀπαθῶν, ὅταν περὶ αὐτὰς ᾖ τὸ αἴτιον, ἢ τῶν περὶ τὸ
αὐτὸ ὑποκείμενον ἀνομοίων, ὅταν μὴ οὕτως ἔχῃ· τὰ πολλὰ

1 *ἀδιάψευστον·* Fr. St. II 63. 71–73. 78. 79. cf. infra p. 16, 6. Herm. 57, 179 || **1–4** Ptol. Harm. I 1 || **8** sqq. Herm. 57, 180. 182. Ptol. Harm. c. 1 p. 3, 6 et saepius *ἴδιον·* Fr. St. III Diog. fr. 17 *ἔστι δὲ φωνὴ ἀὴρ πεπληγμένος ἢ τὸ ἴδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς . . . .* Philon *Περὶ τῆς κατὰ Μωυσέα κοσμοποιίας* c. 41, Nemes. 182 sq. Fr. St. I 504. II 852. Cf. infra p. 16, 8 sqq. || **13** Fr. St. II 79 || **14** Cf. in p. 13, 9 || **16** Fr. St. II 63 ||

2 *τί* **BV** || **3** *ὑπό*¹ om. **Mb** || **4** *ἀνομοίων*] *ἐναντίων* **L** || **5** *ἀποδοκιμασθέον* **V** || **7** *συμπέραγμα* **M**, *-σ-* **Φ** | *τοῦ*] *τὸ* Us et Ha || **10** *τῇ*] *τὴν* **V** | *πιπτόντων* **V** *ἐμπ-* **Mb** | *αὐτῇ*] *αὐτῶν* **F** || **12** *αὐτῷ* **V** | *διατιθὲν* Ha || **13** *αὐτῶν* om. **T** || **14** post *κρίσιν· τά τε—αἰσθήσεσι* **Q** = 15, 16 post *ἀνάκρισιν* || **17** *τὸ* om. **V** | *ἐμποιήσαντι* codd. || **18** *ᾖ* Ha *ἦν* codd. || **19** *αἴσθεσιν* **V** *η* superscr. || **20** *παρά τινι* **Mb** || **22** *ἡ* pro *ᾖ* **L** *ἦν* ceteri | *τῶν περὶ* **F** lig., **L** *τὸν περὶ* ceteri

δὲ καὶ καθ' αὐτὴν τῷ λόγῳ προσβιβάζουσα καὶ ἀνευρίσκουσα διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἀπηλλαγμένης τῶν αἰσθήσεων ἀνακινήσεως κατὰ τὴν ἐφεξῆς θεωρίαν τὸ οἰκεῖον ἑκά-
6 στῃ φύσει τῶν πραγμάτων· μάλιστα μέντοι προσακτέον τοῖς ἁπλοῖς καὶ ἀμιγέσι κρίμασιν, ὅταν ἀπαθεῖς ὦσι καὶ ἐναργεῖς αἱ τῶν φαντασιῶν διαδόσεις, ὡς ἀψευδεστάτοις κατά γε τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν· ἔστι γὰρ δήπου καὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν διανοιῶν τὰ μὲν ἴδια κρίματα, τὰ δὲ κοινά· καὶ ἡ μὲν αἴσθησις πολυμερὴς καὶ τοῖς τόποις καὶ ταῖς δυνάμεσιν· ὁ δὲ νοῦς τὴν μὲν οὐσίαν ἀμέριστος· δυνάμεσι δὲ δυσὶ ταῖς πρώταις κεχρημένος τῇ τε θεωρητικῇ καὶ τῇ πρακτικῇ.

11. Καθ' αὐτὴν μὲν οὖν ἑκάστη τῶν δυνάμεων ὅταν
20 Bu τὸ ἴδιον καὶ οἰκεῖον μόνον ἐπισκοπῇ κα|τὰ τὸ τῶν συμπεπλεγμένων ἀπερίσπαστον ἀληθεύειν πέφυκεν· ὡς ὅταν ὄψις μὲν χρώματα· φωνὰς δ' ἀκοή· γεῦσις δὲ χυμούς·
2 ἀτμοὺς δ' ὄσφρησις· ἁφὴ δὲ †ποιότητας· καὶ πάλιν ὁ μὲν θεωρητικὸς νοῦς τό τε ταὐτὸν ἢ ἕτερον, καὶ τὸ ἴσον ἢ ἄνισον, καὶ τὸ ὅμοιον ἢ ἀνόμοιον· καὶ ὅλως τὰς τῶν εἰδῶν διαφοράς τε καὶ ἀδιαφορίας· ὁ δὲ πρακτικὸς τὸ οἰκεῖον

5 ἀπαθεῖς· Fr. St. II 65, l. 29 sq. Herm. 57, 180 || 6 διαδόσεις cf. 13, 6 || 7 sqq. cf. supra in p. 15, 8—12 || 11. 12 Plut. *Περὶ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς* 448 A. Galen. Dogm. 442, 1 sqq. Pohlenz, Fleckeis. Suppl. 24 (1898) 564 sq. Galen. Protr. XIV p. 22, 9 K. et Kaibel p. 39—45. Ptol. *Μεγ. Σύντ.* p. 4, 7 sqq. H. *κεχωρικέναι τὸ θεωρητικὸν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ* || 18 sqq. Hermes 57, 182. Nemes. 184sqq.

1 *προβιβάζουσα* F || 3 *ἀνακινήσεων* Φ || 4 *φύσι* V | *προσεκτέον* Us || 5 *ἀμίγεσι* b || 6 *ἀνεργεῖς* V *ἐνεργεῖς* Mb || 8 *διανοιῶν* Br *δυνάμεων* F *ὁμοίων* ceteri || 9 *πολυμερὶς* V -*ὴς* corr. Φ ex *ὲς* ut videtur, add. *ἡ* ante *καὶ* et del. || 13 *καθαυτὴν* V || 14 *τὸ τῶν*] *τὸ* om. Q || 16 *μὲν ὄψις μὲν* V | *χυμοὺς· ἀτμοὺς* F *χυμοῦ· ἀτμοις* B *χυμοῦ· ἀτμοῖς* VM || 17 post *ἁφὴ δὲ* lacuna 11 fere litterarum BVM, verbis *ποιότητας εἴτ' οὖν θερμότητας καὶ ψυχρότητας, λειότητας καὶ τραχύχητας* expl. F, quae in phototypo meo usque ad *λειότητας* aegre leguntur, L, verbis *τραχυ(τητας) λειοτη(τας)* S ms. 1, sed pallidiore atramento, verbo *σώματα* b Bu. pro *εἴτ' οὖν*] *ἤγουν* Us Ha; scripsissem *εἴτ' οὖν . . . εἴτε λειότητας* || 18 *ταὐτὸν καὶ* Mb || 19 *ὅλας* LQ || 20 *οἰκεῖ* V

ἢ ἀνοίκειον καὶ κοινῶς τὰ πάθη· ἄλλαι δ' ἄλλαις συμ- 3
πλακεῖσαι καὶ κοινωνήσασαι τῆς τῶν ὑποκειμένων κρί-
σεως, — τοῦτ' ἔστιν ὅταν ἤτοι τῶν αὐτῶν πλείους ὦσιν
ἀντιλήψεις, ὡς ἐν μὲν τοῖς αἰσθητοῖς ὄγκου, μεγέθους,
πλήθους, σχήματος, θέσεως, τάξεως, κινήσεως· ἐν δὲ 4
τοῖς νοητοῖς τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ αἱρετοῦ, καὶ τῶν
τούτοις ἐναντίων ἢ μὴ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ πολυειδῶν ἃ κατὰ
μετοχὴν τῶν πρώτων καὶ ἀμι|γῶν συμβεβηκότων δεῖται 21 Bu
πλειόνων ἀντιλήψεων· οἷον ἐν μὲν τοῖς αἰσθητοῖς, ὅτι τόδε 5
ἄνθρωπος ἵππος, ὑγεία νόσος, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς, ὡς
ἄνθρωπος ἵππῳ ταὐτὸν μέν, ὅτι ζῷον, ἕτερον δ' ὅτι λογι-
κόν· καὶ πάλιν ἀγαθὸν μὲν ἡ ὑγεία, κακὸν δ' ἡ νόσος· —
ἤδη τινὰ χωροῦσι δισταγμὸν καὶ ψευδογραφίαν, ποτὲ μὲν 6
συγχεόμεναι καὶ παραποδιζόμεναι κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ἄλλαι
πρὸς ἄλλων, ποτὲ δ' ἀπελεγχόμεναι καὶ διορθούμεναι κατὰ
τὴν ἐφεξῆς συναφὴν καὶ ἀναπόλησιν.

12. *Τὰ μὲν οὖν ἀπολελυμένα καὶ πρῶτα κριτήρια χωρὶς*
λόγου τινὸς αὐτόθεν ἐστὶ καταληπτικὰ καὶ μὴ δεόμενα
κατά γε τὴν ἐνάργειαν αὐτὴν ἑτέρας ἀρχῆς· ἀντιλαμβάνε- 2
ται γὰρ πρῶτον μὲν αὐτῶν καὶ τῶν ἰδίων κινήσεων κατὰ
τὴν ἐντὸς συναίσθησιν· ἔπειτα ἤδη τῶν πρώτων αἰσθη-
τηρίων, καὶ τῶν ὅσα τῶν ἔξωθεν στερέμνια καὶ μετέχοντα

1 *πάθη·* Cic. Tusc. IV 14. Galen. Dogm. 362. 436, 1—6. Plut. *Πότερον ψυχῆς ἢ σώματος ἐπιθυμία καὶ λύπη* c. 6. Nemes. c. 15 sqq. Herm. 57, 182/3 || **6** *αἱρετοῦ·* Fr. St. III 29 *τὸ ἀγαθὸν αἱρετόν.* Stob. II 126 *πᾶν ἀγαθὸν αἱρετὸν εἶναι* || **12** Epictet. Diatr. III 20, 4 || **13** sqq. Nemes. p. 186 sqq. Diog. Laert. VII 65 || **16** Cf. in 13, 9 || **17** Cf. 16, 5 *ἁπλοῖς καὶ ἀμιγέσι κρίμασιν* || **18** Fr. St. II 105 || **19. 20** Fr. St. II 852 = Doxogr. Gr. 395, 16 sqq. D. || **21** sqq. Doxogr. Gr. 400, 17—21 D. Diog. Laert. VII 51 = Fr. St. II 61

1 *ἀνοικεῖον* B || **2** *κοινωνήσασε* V | *κρίσεων* BV || **4** *αἰσθητοῖς* corr. ex *-ῆς* ms. 1 V || **5** *θέσεως* om. LQ || **7** *ἢ*] ex corr. m. 1 *εἰ* V | *κατὰ*] *καὶ* M *καὶ κατὰ* b || **10** *ὑγία* V || **11** *ταὐτὸ* F | *δ'* om. Q || **12** *μὲν* om. Q || **13** *ἤδει* V || **14** *ἐπιπλοκὴν* Ha *ἐπιστολὴν* b || **15** *διορθούμενοι* BM || **16** *ἀναπόλυσιν* V *ἀνατόλησιν* S || **18** *ἔστιν* V | *καταληπτὰ* F || **19** *ἐνέργειαν* codd. cf. Herm. 57, 184 || **20** *πρῶτον* Mb *πρώτων* BVF | *αὐτῶν* Br || **21** *ἤδη*] *δὲ* Ha | *τῶν πρώτων*] *διὰ τῶν πέντε* coni. Bu

3 τῶν εἰδῶν, καὶ κατὰ τὴν διατεινομένην ἀπὸ τῶν αἰσθη-
τῶν μνήμην ἤδη τῶν εἰδῶν αὐτῶν ὡς κεχωρισμένων τι-
22 Bu νῶν καὶ | ἀπηλλαγμένων τῆς τῶν καθ' ἕκαστον ὑποστά-
σεως· ἀφ' ὧν αἱ παραποιήσεις καὶ μεταβάσεις ἐπὶ τὰ
13 Ha τῶν μηδ' | ὅλως δι' αἰσθήσεων νενοημένων εἴδωλα καὶ
φαντάσματα διατείνονται μεθ' ἡμέραν τε καὶ νύκτωρ· αἱ
μὲν ἀπό τινος ὁμοιότητος καὶ ἀναλογίας, ὡς αἱ τῶν δαιμο-
νίων μορφῶν, αἱ δὲ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς αἱ τῶν γιγάντων
4 ἢ τῶν καλουμένων νάνων καὶ εἴ τι παραπλήσιον· τούτοις
δὲ τοῖς ἁπλοῖς καὶ ἀσυλλογίστοις κριτηρίοις ἐπισυναφθεὶς
ὁ τῆς διανοίας ἐνδιάθετος λόγος κατὰ μὲν τὴν ἀπολελυ-
μένην ἐπιβολὴν καὶ αὐτὸς ἔτι δοξάζει μόνον, κατὰ δὲ τὴν
ἐναργῆ καὶ τεχνικὴν διάκρισιν ἤδη τὴν ἐπιστημονικὴν ἕξιν
ἀπολαμβάνει χωρίζων τε καὶ συνάγων τάς τε διαφορὰς
καὶ τὰς ἀδιαφορίας τῶν ὄντων καὶ ἀνάγων ἀπὸ τῶν κατὰ
μέρος ἐπὶ τὰ καθόλου καὶ ἀνωτάτω τά τε γένη καὶ τὰ
5 εἴδη τῶν ὑποκειμένων· ὡς ὅταν ἀπὸ μὲν τῆς Πλάτωνος
καὶ Δίωνος περιπτώσεως καὶ τῆς καθ' ἕκαστον τοῦ εἴδους
23 Bu ὁμοιότητος, κοινόν τι γένος διανοηθῇ | τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ
δὲ τῆς ἀνθρώπου καὶ ἵππου, τὸ ζῷον, ἀπὸ δὲ τῆς ζῴου
καὶ φυτοῦ, τὸ ὂν αὐτό, καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ κάτω πάλιν

2 *μνήμην·* Doxogr. Gr. 400ᵃ 9—16 D. || 4 sqq. Diog. Laert. VII 52/53 = Fr. St. II 60. 87, III 72; Sext. adv. math. VIII 56—60, III 40—42, IX 393 sq., Wien. Stud. 39 (1918) 252 || 6 *φαντάσματα·* Doxogr. Gr. 400, 17—21 D. Diog. Laert. VII 51 || 12 *δοξάζει·* Fr. St. III Diog. fr. 25 *δόκησις διανοίας.* I 65 || 13 Cf. p. 6, 10. Fr. St. I 68 || 14 *διαφοράς·* Fr. St. II 230 || 17 Fr. St. II 87. 88. Marcus X 7 *περιπτωτικά* | Dio et Plato: Fr. St. II 184 || 21 Diog. Laert. VII 60 sq.

4 *ἐφ'* F | *ἐπὶ τὰ* Br. 621 *ἔπειτα* codd. || 5 *αἰσθήσεως διανενοημένων* M || 6 ad *αἱ* asterisco in marg., litt. grandioribus in B, referuntur haec verba: *σολοικοφανὲς τὸ σχῆμα· πλὴν εἴρηται καὶ ἑτέροις ἀρχαίοις,* litt. minoribus F infra textum, S, cf. et Bu p. 155 || 8 post *συνθέσεως* Br. 621, 1 suppl. *ὡς αἱ τῶν ἱπποκενταύρων, αἱ δὲ ἀπὸ αὐξήσεως ἢ μειώσεως* || 11 post *κατὰ* inseruit *δὲ τὴν ἐναργῆ καὶ τεχν.* atque uncis exclusit Φ = v. 12 | *ἀπολελελυμένην* L || 13 *ἤδει* V || 15 *ἀνάγων ἐπὶ τὰ καθόλου ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος καὶ ἀνωτάτω* Mb || 16 *ἀνωτάτωι* B *ἀνωτάτοι* V || 17 *ἴδη* V | *ἀπὸ* om. V || 18 *ταῖς καθ'* BVF

παραχωρήσῃ διακρίνων καὶ μερίζων ἀεὶ τὸ διῃρημένον κατ᾽ εἶδος ὡς ἀδιαίρετον κατὰ γένος, ἕως ἂν ἐπὶ τὰ παντάπασιν ἀδιαίρετα καὶ μηδὲν ἔχοντα κοινὸν γένος ἐλθὼν σύμφωνα τὰ καθ᾽ ἕκαστον εὕρῃ ταῖς ἀνηγμέναις ἀρχαῖς, περίοδόν τινα καὶ ἀνακύκλησιν ἀμετακίνητον καὶ ἀμετάπιστον ποιούμενος.

13. *Ἐπεὶ δ᾽ οὐκ ἄκαιρον προσθεῖναί τινα τούτοις καὶ περὶ τῆς τῶν ἡγεμονικῶν τάξεως, προαγάγοιμεν ἂν ἑαυτοὺς καὶ τῷ τοιούτῳ μέρει τῆς ἐπισκέψεως, εἰ διέλοιμεν ἐν μέρει λαβόντες τὰς οἰκειότητας τῶν τε τῆς ψυχῆς διαφορῶν καὶ τῶν περιεχόντων τὰς δυνάμεις αὐτῆς σωμάτων· πρότερον δὲ πρὸς τὸ καθόλου κατὰ τὴν τοιαύτην μίξιν συμπίπτον ἀπίδωμεν, λαβόντες ἀρχὴν ἁρμόζουσαν τῷ προκειμένῳ.*

ὁρῶμεν δὴ καὶ τῶν ἁπλῶν στοι|χείων, ἐξ ὧν αἱ συγ- 2 *κρίσεις, γῆν μὲν καὶ ὕδωρ ὑλικώτερα καὶ ὡς ἐπίπαν πα-* 24 Bu *θητά· πῦρ δὲ καὶ ἀέρα κινητικώτερα καὶ παθητά τε καὶ ποιητικά· τὸν δὲ αἰθέρα καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ μόνον ποιητικόν· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς συγκρίμασι σῶμα* 3 *μὲν ἰδίως καλοῦμεν τὸ ὑλικώτερον καὶ ἀνενέργητον, ψυχὴν δὲ τὸ κινητικὸν κἀκείνου καὶ ἑαυτοῦ, τὸ μὲν σῶμα εὔλογον τετάχθαι κατὰ τὰ γῆς καὶ ὕδατος στοιχεῖα, τὴν δὲ ψυχὴν κατὰ τὰ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ αἰθέρος· μίγνυσθαι δὲ ψυχὴν σώματι μάλιστα μὲν ὅσῳ ἂν πλέον ἔχῃ τὸ σῶμα θερμοῦ ἢ ὑγροῦ, ἥκιστα δ᾽ ὅσῳ ἂν πλέον ἔχῃ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ·*

3 Cf. p. 4, 17. Stob. ecl. I 17, 3, p. 153, 7 W. = Fr. St. I 497. ... *καὶ συμφώνως διεξιούσης τῆς περιόδου.* Fr. St. I 512. Marcus XI 1. Herm. 57, 186 || 16 supra p. 12, 3

1 *χωρήσει* Mb | *διαιρούμενον* Q | *κατεῖδος* V || 2 *καταγένος* V || 3 *μὴ δὲν* V || 5 *καὶ ἀμετάπιστον ποιούμενος* om. Mb || 7 *προσθῆναι* VQ *ὑποθεῖναι* Mb || 8 *προσαγάγοιμεν* F et Ha | *ἑαυτοὺς*] *αὐτοὺς* Mb || 10 *λαμβόντας* (ες suprascr.) Q || 13 *συμπίπτων* V | *ἀποδῶμεν* codd. *ἀπίδωμεν* Ha | *λαμβόντες* Q || 16 post *ὕδωρ* add. *καὶ* F || 17 *κινητότερα* Q || 18 *αἰθέρα* V || 19 *ἐν* om. V || 21 *κινητὸν* Q, lig. F | *κακείνου* B || 22 *τὰ* superscr. F, lig. M om. BVT *τῆς* Φ || 23 *τὰ* om. V | *αἰθέρος καὶ ἀέρος* Mb || 24. 25 *τὸ σῶμα—πλέον ἔχῃ* Bu et Ha non praebent || 24 et 25 *πλέον ἂν ἔχοι* M || 25 *ἔχει* V *πλέον ἂν ἔχῃ* Q | *ἢ ξηροῦ* b

διὸ καὶ νεύροις μὲν ἢ ὀστέοις καὶ πᾶσι τοῖς ψυχροῖς καὶ
γεώδεσιν οὐκ ἔνεστι δύναμις ψυχική· σαρκὶ δὲ καὶ αἵματι
καὶ τοῖς ὑγροῦ καὶ θερμοῦ πλείονος κεκοινωνηκόσιν ἔνεστιν.
4 *ἀκόλουθον ἂν εἴη τούτοις καὶ τῆς ψυχῆς τὴν οὐσίαν αὐτὴν*
25 Bu *ἔχειν τινὰ διαφορὰν | ἐφαρμόζουσαν τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν*
στοιχείοις· ὥστε ὅσῳ μέν ἐστιν ἀέρος καὶ πυρός, ταύτην
καὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν ἐν ταῖς οἰκείαις κινήσεσιν· ὅσῳ δ᾽
αἰθέρος, ταύτην ἐνεργεῖν μόνον.

14. *Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν σωμάτων τὰς διαφορὰς πρὸς*
τὰς τῶν οὐσιῶν τῆς ψυχῆς κατὰ μέρος δυνάμεις συμβάλ-
λεσθαί τι· τὰς μὲν πιλωδεστέρας ἧττον καὶ δέχεσθαι καὶ
ὁδοποιεῖν τὰς κινήσεις αὐτῆς δυναμένας· τὰς δ᾽ εὐμεριστο-
τέρας καὶ εἰκτικοτέρας μᾶλλον εἶναί τε καθόλου τὸ μὲν
14 Ha *αἰσθητικὸν τῆς ψυχῆς περὶ τὴν ὡς ἐπίπαν παθη|τὴν οὐσίαν,*
τὸ δ᾽ ὁρμητικὸν ἀπὸ τῆς παθητῆς τε καὶ ποιητικῆς, τὸ
2 *δὲ διανοητικὸν ἀπὸ τῆς μόνον ποιητικῆς· καὶ κατὰ μέρος*
δὲ τῶν αἰσθήσεων, τὴν μὲν ἁφὴν ὑλικωτέραν οὖσαν παρ᾽
26 Bu *ὅλον τὸ σαρκῶδες καὶ ἔναιμον τοῦ σώμα|τος διατετάσθαι,*
τὰς δ᾽ ἄλλας παρὰ μόνα τὰ εὐχωρότερα καὶ ὑγρότερα τοὺς
πόρους· τούτων τ᾽ αὖ τὰς μὲν μᾶλλον εὐκινητοτέρας καὶ
τιμιωτέρας, ὄψιν καὶ ἀκοήν, ἀνωτέρας τε οὔσας τῶν ἄλλων,

1 Galen. *π. κράσ.* I 564, 568/9 || **11** sqq. cf. in p. 12,7 Herm. 57, 174 sq. || **19** *εὐχωρότερα* Fr. St. II 475, 14 sq. *σῶμα χωρεῖν διὰ σώματος, ἐξ οὗ σχεδὸν ἁπάσης τῆς φυσιολογίας ἀνήρτηται αὐτοῖς τὰ πείσματα*

1 *καὶ ὀστέοις* **b** Ha || **2** *ἔνεστιν* **V** | *καὶ* ante *αἵματι* bis **M**, recte **TΦ** || **6** *ὅσοι* **BVM** *ὅση* corr. **F**, ut vid. **L** | post *ὥστε ὅση μέν ἐστι* add. *γῆς καὶ ὕδατος ταύτην πάσχειν καὶ μόνον, ὅση δ᾽* in marg. **F**, in textu **Q** || **7** post *κινήσεσιν* add. *ὅση μέν ἐστι γῆς καὶ ὕδατος ταύτην πάσχειν καὶ μόνον* **L** | *ὅσοι* **BVM** || **10** *καταμέρος* **M** solus || **11** *πιλωδέστερας* **V** *πιλωδεστετέρας* **Q** || **12** *κεινήσεις* **V** || **13** *εἶναί τε*] *ὥστε καὶ* **L** *ὥστε* **Q** | lacunam iniuria indicabat Ha || **15** *ἀπὸ*] *ἐπὶ* **b** Ha | *παθητικῆς* **MQ** | *τὸ δὲ—ποιητικῆς* om. Ha ||
αι
16 *ἀπό τε τῆς* **F** || **18** *ἔνεμον* **V** *ἄναιμον*, corr. *ἀ-* **F**, **L** || **19** *εὐχωρότερα* ex *εὐχωλότερα* corr. **V** *εὐρυχωρότερα* Br || **20** *τ᾽ αὖ τὰς* Br *τἀὐτὰς* corr., ut videtur **F** *ταυτὰς* **Q** *ταύτας* ceteri *τὰς* Ha | *μὲν*] *δὲ* **Mb** | *εὐκινοτοτέρας* **Φ** || **21** *τιμιωτέρας*] *κινητοτέρας* **M** *κινητικοτέρας* **b**

*μᾶλλον τετάσθαι πρὸς τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς, τὰς δὲ
ἧττον, κατωτέρῳ τε καὶ μᾶλλόν πως ἔχειν πρὸς τὸ ὁρμητι-
κόν, οὗ καὶ αὐτοῦ τὸ μὲν ὀρεκτικὸν καὶ ἀεροειδέστερον περὶ
τὴν γαστέρα καὶ τὸ ἠτρόν πως ἀναστρέφεσθαι, τὸ δὲ
θυμικὸν καὶ πυροειδέστερον περὶ τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν
καρδίαν· τὸ δὲ διανοητικὸν ἀμέριστον ὂν τῇ οὐσίᾳ καθι-* 3
*δρῦσθαι μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ περὶ τὸν ἐγκέφαλον, δυνά-
μεσι δὲ κεχρῆσθαι διαφόροις· τῇ μὲν δοξαστικῇ κατὰ τὴν
πρὸς τὰς αἰσθήσεις συναφήν, τῇ δ' ἐπιστημονικῇ κατὰ τὴν
ἐφ' αὑτῆς τῶν πραγμάτων ἀναπόλησιν· ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως* 4
*ἔχει κἂν μὴ τὸ εὔλογον καὶ οἰκεῖον τῶν φύσεων ἐφαρμό-
ζωμεν, μάθοιμεν ἂν καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν καθ' ἑκάστην
δύναμιν τῆς ψυχῆς κινήσεων, εἰ φιλαλη|θῶς ἐθέλοιμεν* 27 Bu
*σκοπεῖν· τὰς γὰρ ἐπ' αὐταῖς γινομένας διατάσεις ἐάν τε
πάσχωσιν ἐάν τε ποιῶσιν ἐν τοῖς κατειλεγμένοις μέρεσι
τοῦ σώματος ἀεὶ συμβαινούσας κατανοήσομεν· τὰς μὲν* 5
*αἰσθητικὰς ἐν ἑκάστῳ τῶν οἰκείων αἰσθητηρίων, τὰς δ'
ὀρεκτικὰς ἐν τοῖς ὑπὸ τὰ σπλάγχνα, τὰς δὲ θυμικὰς ἐν τοῖς
περὶ τὴν καρδίαν· ἐν τούτοις γὰρ ἡδοναὶ καὶ λῦπαι καὶ
φόβοι καὶ ὀργαί· μόνας δὲ τὰς διανοητικὰς τῶν μὲν ἄλλων
ἠρεμούντων, τῆς δὲ κορυφῆς πληρουμένης, ὥσπερ καὶ
διαδόσεις ὑπὸ τῆς ἐντὸς ἀεὶ κινήσεως.*

15. *Τούτων δὲ οὕτως ἐφωδευμένων, ὅτι μὲν ἡγεμονικὸν γίνεται τοῦ σώματος, ἐν ᾧ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς, οὐδὲ εἷς ἂν ἀπορήσειεν· εἰ δ' αὐτὸ τὸ ἡγεμονικὸν οὕτως ἁπλῶς ληπτέον καὶ οὐχ ὡς τῶν πρός τι ὄν, ὡδί πως κατὰ τὸ*

3 sqq. Nemesios 215, 3 sqq. M. || 12 sqq. Poseidonios apud Galen. Dogm. 487, 7 sqq. || 14 Tetrab. p. 3, 8

1 *τετάχθαι* Br | post *μᾶλλον* pro *πως ἔχειν πρὸς τὸ ὁρμητικὸν* verbis falso iam scriptis et deletis suppl. *τετάσθαι—διανοητικόν* in marg. inferiore Φ || 3 *ἀεροδδέστερον* M *ἀεροδέστερον* TΦ | 4 *ἦκτρον* V | *ἀναστρέφεσθαι* aegre legi potest in F, unde *ἀνατρέφεσθαι* L, non Q || 5 *θυμητικὸν* Q || 10 *ἀναπόλυσιν* V || 12 *τῶν* lig. superscr. B || 13 *φιλαλήθως* FM || 14 *τὰς μὲν γὰρ* Φ | *γινομέναι διαστάσεις* V *διατυπώσεις* L Ha *ἀνατυπώσεις* Q || 18 *σπλάχνα* V || Ad 19. 20 in marg. ann. *σχό(λιον) μορίων τ(οῦ) σώμ(ατος)* BFS || 22 *διαδόσις* V || 24. 25 *οὐδείς*, corr. F, Lb

2 κεφαλαιῶδες διοριστέον· ἐὰν μὲν γὰρ τὸ βέλτιστον ἁπλῶς
καὶ τιμιώτατον καλῶμεν ἡγεμονικόν, ἐν ἐγκεφάλῳ τοῦτο
ἔσται· δέδεικται γὰρ ἡμῖν ἱκανῶς, ὅτι τὸ διανοητικὸν καὶ
28 Bu δυνάμει | καὶ οὐσίᾳ τιμιώτερον καὶ θειότερόν ἐστιν ἔν τε
τῷ παντὶ καὶ ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι τόπος αὐτοῦ τὰ ἀνωτάτω,
τοῦ κόσμου μὲν ὁ οὐρανός, ἀνθρώπου δὲ ἡ κορυφή.
3 δηλοῖ δὲ καὶ τὸ τῶν σπερμάτων γένος ἐκεῖθεν ἔχον τὴν
ἀρχὴν καὶ μόνον τῶν ἄλλων εἰδοποιεῖν τε δυνάμενον τοὺς
οἰκείους ταῖς οὐσίαις λόγους, καὶ μάλιστα πάντων ὡς ὕλῃ
τῷ αἵματι χρώμενον· ἐὰν δὲ τό τινος ἄρχον, ἑκάστη τῶν
ψυχικῶν δυνάμεων ἡγεμονικὸν ἔσται τοῦ οἰκείου ἔργου καὶ
οὕτως πανταχῇ τοῦ σώματος ἐροῦμεν τὰ ἡγεμονικά.

16. *Καλῶς ἂν οὖν ἔχοι*, συγκεράσασί πως ἀμφότερα τὰ
σημαινόμενα τοῦ ἡγεμονικοῦ, δύο ποιεῖν αὐτὰ λαβοῦσιν
ἀπὸ τῶν κυριωτάτων· τὸ μὲν ὡς τοῦ ζῆν αὐτοῦ, τὸ δὲ ὡς τοῦ
εὖ ζῆν αἰτιώτατον· καὶ τὸ μὲν ὡς κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ
2 ὡς κατὰ τὸ βέλτιον· κυριώτατον δὲ τῆς ψυχῆς πρὸς μὲν
τὸ ζῆν μόνον τὸ περὶ τὴν καρδίαν· πρὸς δὲ τό τε ζῆν καὶ
τὸ εὖ ζῆν, τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον· ἀμφότερα μὲν γὰρ τὰ

1 Fr. St. II 225 *τοῦ μὲν ὀνόματος τὸ συνηρημένον ἤ, ὡς οἱ Στωικοί φασι, τὸ κεφαλαιῶδες* || **4.5** Fr. St. II 836 *οἱ Στωικοί φασιν εἶναι τῆς ψυχῆς ἀνώτατον μέρος τὸ ἡγεμονικόν* || **6** Pseudo-Aristot. *Περὶ κόσμου* 6. 400ª 5 *οὐρανὸς ὅρος τῶν ἄνω*. Joh. Euchaitens. v. 17. Diog. Laert. VII 139 = Fr. St. II 644 ... *καὶ Ποσειδώνιος ἐν τῷ περὶ θεῶν τὸν οὐρανόν φασι τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ κόσμου*. .... — Doxogr. Gr. 411ª 21/24 D. Wien. Stud. 39 (1918) 255; Philol. 94 (1940) 133 || **9.10** Vindicianus Fragm. med. Graec. I (1901) 208 Wellmann: Alexander amator veri appellatus, discipulus Asclepiadis, libro primo de semine spumam sanguinis eius essentiam dixit Diogenis placitis consentiens, item Erasistratus et Herofilus essentiam seminis dicunt sanguinem. hoc idem Stoici philosophi de materiali semine senserunt et demonstrationes alii alias deferentes quasi in unum comprehensas enarrant

1 *μὲν* om. F, Ha || **2** *καλοῦμεν* M, *καλούμενον* b || **3** *ἔσται* BV *ἐστι* FT *εἶναι* Mb || **4** *θεῖόν ἐστιν* Mb || **7** *δηλοῦσι* Mb | *τῶ* V | *ἔχον*] om. LQ *ἔχων* M || **9** *ὡς* om. M | *ὕλην* Q || **10** *χρωμένων* L | *ἄρχη* L | ad *ἄρχον* in margine *τὸ ἡγεμονιμὸν* F ms. 2 || **11** *ἐστι* FLM || **12** *οὕτω* F lig., LQ | *ἐροῦμεν*] *ἐνοῦμεν* Mb *ἐν οὖ μὲν* T || **13** *ἔχη* F | *πως* superscr. Φ || **17** *κυριώτατον μὲν* V Ha || **19** *μὲν* om. Q

εἰρημένα | σώματα τρωθέντα μεθίησιν εὐθὺς διὰ τῆς 29 Bu
ψυχῆς τὸ ζῆν· ἀλλ᾽ ἡ μὲν καρδία διὰ φλεβῶν μεθ᾽ αἵματος,
ὁ δ᾽ ἐγκέφαλος δι᾽ ἀρτηριῶν μετὰ πνεύματος· ἔνθεν καὶ
παρὰ τὸν ἐγκέφαλον ἄφεσις ταχίστη πασῶν καὶ τοσοῦτον
ὅσον πνεῦμα ὕδατος τάχιον· οὐκέτι δ᾽ ἀμφότερα καὶ τοῦ 3
εὖ ζῆν ἐστιν αἴτια, μόνον δὲ δι᾽ οὗ τὰς ὁρ|μὰς πρὸς τὸ 15 Ha
βέλτιον διορθούμεθα· τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ διανοητικόν,
ὅπερ ἦν ἐγκέφαλος· εἰ δὲ καὶ δευτερεῖά τινι τῶν ἄλλων
τοῦ πρὸς τὸ εὖ ζῆν τέλους δοτέον, ἕτερον ἂν εἴη τὸ μετὰ
τὸ διανοητικὸν δεύτερον· καὶ οὐδ᾽ ὣς τὸ περὶ τὴν καρδίαν.
μᾶλλον γὰρ αἱ αἰσθήσεις καί, εἰ μὴ πᾶσαι, μόναι γε αἱ 4
πρὸς τὸ θεωρεῖν καὶ κρίνειν τὰ πράγματα πλεῖστον τῇ
διανοίᾳ συμβαλλόμεναι, τοῦτ᾽ ἔστιν ἀκοή τε καὶ ὄψις, αἳ
καὶ αὐταὶ κατὰ τὴν κορυφὴν καὶ τὸν ἐγκέφαλόν εἰσι τεταμέναι τῶν γε ἄλλων ἀνω|τάτω καὶ γειτνιῶσαι δι᾽ οἰκειό- 30 Bu
τητα τῷ πρώτῳ τοῦ καλῶς ζῆν αἰτιωτάτῳ.

συνελόντι δ᾽ ἐκ τούτων, τὸ μὲν κατὰ τὸν ἐγκέφαλον 5
ἡγεμονικώτατον ἔσται πάντων καὶ μόνον καὶ μᾶλλον τοῦ
τε ζῆν αὐτοῦ καὶ τοῦ εὖ ζῆν ἅμα γινόμενον αἰτιώτατον·
δευτερεῖα δ᾽ ἀμφοτέρων μὲν τῶν τελῶν οὐδὲν ἔσται τὸ

1–5 *ἀπόδειξις κατὰ χωρισμὸν* ut supra p. 12, 2 sqq. De pneumate cf. Anonymum Londinensem XXVIII 37. Vindicianum c. 44 || 8 sq. Olympiodor. in Plat. Phaed. p. 22 Finkh = Arist. Fragm. 39 (48) R. Wien. Stud. 39 (1918) 256–258. M. Pohlenz, Fleckeis. Jahrb. Suppl. 24 (1898) 579 sqq.; Philol. 94 (1940) 126 || 11 sq. Ptol. Harm. I 3 p. 7, III 3 p. 93, 12 D. *ὄψει καὶ ἀκοῇ, τεταμέναις μὲν μάλιστα τῶν ἄλλων πρὸς τὸ ἡγεμονικόν*

19 Ptol. Harm. III 3 p. 92, 16 sqq. D. *καὶ μὴν τῶν αἰτίων τῶν ἀνωτάτω τριχῶς λαμβανομένων· τοῦ μὲν παρὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶναι μόνον, τοῦ δὲ παρὰ τὸν λόγον καὶ τοῦ εὖ εἶναι μόνον, τοῦ δὲ παρὰ τὸν θεὸν καὶ τὸ εὖ εἶναι καὶ ἀεὶ εἶναι* Philol. 94 (1940) 139

1 *μεθίεισιν* BV *μεθίησιν* FM sine -ν b || 3 *διαρτηριῶν* V | *ἡ* post *καὶ* add. LQ Ha || 4 *παρὰ αὐτὸν* Φ || 5 *πνεῦμα* in marg. add. F | *δὲ ἀμφότερα* Q || 7 *δὲ* F || 8 *ὁ* ad *ἐγκέφαλος* in marg. F || 10 *οὐδ᾽ ὣς* Us et Ha *οὐδ᾽ ὡς* BVF *οὐχ ὡς* Mb || 11 *ἡ αἴσθησις* Ha | *μόναι καὶ* L || 13 *τουτέστιν* FMb || 14 *τὴν κορυφὴν καὶ* om. F | *τεταγμέναι* codd. || 15 *ἀνωτάτων* F || 17 *τὸ*] *τὸν* V || 18 *ἡγεμονικώτατόν ἐστι* FTb || 20 *ν* in *ἀμφοτέρων* superscr. B | *ἐστι* F

ληψόμενον, ἕτερον δὲ θατέρου, τὸ μὲν κατὰ τὴν καρδίαν μόνου τοῦ ζῆν, τοῦ δ' εὖ μόνου πάλιν αἱ κυριώταται τῶν αἰσθήσεων.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΥ

1 *καταληψόμενον* **M**b || 2 *πάλιν καὶ αἱ καιριώταται τῶν* **Φ**, om. *καὶ* **M**; **T** cum ceteris || 4 subscr. **BS**, sine subscr. **FLQMTΦ**
sequitur tabula in **BSMΦR**, deest in **VT**, sed spatium unius paginae relictum est, atque in **F**, de quo v.s. p. IX praef., **LOQ**. In **B** tabula grandibus litteris scripta est, partim etiam in **M** | d 1, 2, 6, 8, 9 *ι* adscr. **B**, sine *ι* **MΦ** | d 3 et 4 *-ή* **B**, *-ῆ* **MΦ** Herm. 72 (1937) 464 sq.

a	b	c	d	e	
κρινόμενον	δι' οὗ	κρῖνον	ᾧ	οὗ ἕνεκεν	cf. p. libelli
πρᾶξις	δήλωσις	ἄρχων	νόμῳ	κοινωνία	3,11
μέγεθος	πῆχυς	γεωμέτρης	παραβολῇ	πηλικότης	4,4 sqq.
βάρος	ζυγός	ζυγοστάτης	ῥοπῇ	ὑπεροχὴ τοῦ βάρους	4,8 sqq.
θέσις	στάθμη	οἰκοδόμος	παράθεσις	εὐθύτης	4,11 sqq.
πρόβλημα	συλλογισμός	νοῦς	λόγῳ	ἀλήθεια	4,18
ἀριθμός	μονάς	ἀριθμητικός	μερισμῶν πολλαπλάσιον	ποσότης	
αἰσθητά	αἴσθησις	νοῦς	λόγῳ	ὄν	5,12 sqq.
λέξις	γλωσσηματικόν	πραγματικός	ἀναλογίᾳ	ὀρθογραφία	
κριτήριον	αἰσθητά	συμβεβηκότα	αἰσθητήρια		6,14—16
δικαστήριον	δικαζόμενοι	πράξεις	ὑπομνήματα		
αἴσθησις	φαντασία	νοῦς	ἔννοια		6,16—19
δημηγόρος	ῥητορεία	δικαστής	μνήμη		
λόγος	λόγος ἐνδιάθετος	διαλεκτικός	δόξα		6,19—7,2
νόμος	συμβούλιον	ἀνακήρυξις	ἀσαφὴς κρίσις		
ἐπιστήμη	ἀλήθεια				7,3 sq.
τρανωτάτη κρίσις	κοινωνία				

INDEX

PSEVDO-PTOLEMAEI

ΚΑΡΠΟΣ

ED. AB Æ. BOER

IOANNI CARDINALI MERCATI

S.

PRAEFATIO

Quadripartiti editioni[1]) Ioachimus Camerarius addidit florilegium quoddam centum sententiarum *Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός* inscriptum, quod non solum ab editore sed etiam ab omnibus fere librariis, qui hoc opusculum a saeculo XIV. usque ad saeculum XVII. persaepe descripserunt, Claudio Ptolemaeo attribuitur. sed dubium non est, quin nomen auctoris falso adscriptum sit. non desunt sententiae, quae verba Ptolemaei quodammodo imitentur[2]), abundant tamen aliae, quae verbis doctrinaeque Ptolemaei non congruant[3]), e. gr. omnia, quae de geniturae locis[4]), de initiis et electionibus[5]), de quaestionibus solvendis[6]), de decanis[7]), de paranatellontibus[8]) inveniuntur, etiam minuta, quae Ptolemaeus non respicit, hic[9]) commemorantur. accedit, quod auctor opusculi a Ptolemaei sermone dissentiat: ut e. gr. etiamsi usus, quem Ptolemaeus ipse semper sequitur, *ὅταν* cum modo coniunctivo exigat, *ὅτε* cum modo indicativo[10]), interdum et cum modo coniunctivo ponat[11]), quas lectiones, cum a lingua aetatis inferioris inprimis astrologorum alienas non esse

1) De editionibus cf. Ptol. opp. III 1 p. V ss.

2) Cf. § 17 et Tetrab. IV 10 (205, 14); § 38 et Tetrab. III 14 (161, 2—5; 165, 12); § 56 et Tetrab. I 8 (22, 2ss.); § 69 et Tetrab. III 13 (149, 9ss.); §§ 70, 71 et Tetrab. III 15 (169, 4 et 170, 4); § 73 et Tetrab. III 9 (203, 2); § 76 et Tetrab. IV 9 (201, 24; 202, 10/11; 14). libellus enim noster se Fructum librorum Ptolemaei esse simulat, cf. prooemium.

3) Cf. Boll, Studien 180s.

4) §§ 14, 16, 39, 41, 48, 49, 55, 57, 58, 73, 75, 79, 80, 84, 85, 89.

5) §§ 22, 30, 42, 62, 87, 93.

6) §§ 26, 34, 64, 90, 93, 94.

7) § 95.

8) § 95.

9) §§ 18, 62, 87.

10) §§ 5, 6, 16, 17, 18, 25, 26, 42, 44, 49, 55, 63, 68, 69, 75, 76, 79, 80, 84, 88, 91, 97.

11) §§ 14, 28, 31, 40, 47, 48, 57, 58, 60, 65, 73, 80, 85, 87, 90.

Cumont me doceat[1]), in textum recepi, quamquam scriptor codicis *Π* hic illic *ὅταν* cum modo coniunctivo inserit.[2]) simili modo etiam *εἰ* pro *ἐὰν* saepius invenimus.[3]) praeterea verbis utitur, quae apud Ptolemaeum non occurrunt.[4]) quam maxime autem auctor libelli a Ptolemaeo differt, cum planetas deos (e. gr. Saturnum), non stellas deorum (e. gr. stellam Saturni) semper vocet.[5])

Ut tempus, quo Fructus compositus sit, determinet, Boll[6]) adnotationem Rudolphi Schoell[7]) affert, qui verba commentarii, quem Proclus in Platonis Rempublicam scripsit '*οἱ δὲ περὶ Πετόσειριν Αἰγύπτιοι καὶ Ζωροάστρης διατείνονται καὶ Πτολεμαῖος ἀρέσκεται, τὴν μὲν σπορίμην ὥραν γίνεσθαι σελήνης τόπον ἐν ταῖς ἀποκυήσεσιν, τὴν δὲ σπορίμην σελήνην ὥραν τῆς ἐκτέξεως. εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές, εἰδότας τὴν σπορίμην σελήνην δυνατὸν γιγνώσκειν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀποκυήσεως καὶ ἔμπαλιν*' ad sententiam 51 opusculi nostri referenda esse putat. Bouché-Leclercq[8]) sane Proclum hoc loco sapientiae Chaldaeorum studiosum nomina virorum doctorum sua sponte inseruisse coniecit, praesertim cum Porphyrius[9]) et Hephaestio[10]) nullius nisi Petosiridis et discipulorum eius auctoritate usi hanc doctrinam nobis traderent, Ptolemaeum autem, cuius Quadripartiti alter commentarium composuisset, alter capita integra verbatim saepe operi proprio inseruisset, non laudarent. re vera Ptolemaeus illam doctrinam non probat.[11]) nescio igitur utrum

1) Cf. Stegemann, Dor. u. Sahl 37ss., interpret. byzant.; apud Dorotheum Stegemann notat CCAG VI 105, 4, 22; 112, 34; 113, 7, deinde apud Heph. ib. 101, 33; 24ss.

2) §§ 6, 17, 40, 42, 47, 63, 68, 69, 71, 73, 75, 76, 79, 90, 97.

3) §§ 6, 16, 18, 42, 48, 53, 55, 68, 73, 76, 90, 100.

4) e. gr. *γενέθλιον* §§ 3, 6, 44, 45, 47, 49; *στοιχειωματικός* § 9; *ὁριοκράτωρ* § 90.

5) Cf. Boll, l. c.; Cumont, Noms des Planètes 5 ss.

6) Cf. Boll, l. c.

7) Cf. Procli in Platonis Rempubl. Comm. 29, 19 (ed. R. Schoell) et adnotationem; etiam ed. G. Kroll II (1901) 59; Bidez-Cumont, Les Mages II 162 s.

8) B.-L., 379 et ann. 2.

9) Cf. Porphyr. Intr. c. 38, CCAG V 4, 210, 12ss.

10) Cf. Heph. CCAG VIII 1, 142, 10ss.; CCAG VIII 2, 117.

11) Cf. Tetrab. III 2, 108, 2ss.; III 3.

Proclus pro nomine Porphyrii vel Hephaestionis nomen Ptolemaei ipsius introduxerit, an florilegium quoddam, placita, *τὰ τῷ Πτολεμαίῳ ἀρέσκοντα*, adhibuerit. quamquam sermo ipse opusculum saeculis recentioribus compositum esse demonstrat, nonnulla tamen e fonte quodam Aegyptiaco Ptolemaeorum regum temporibus orto hausta esse Cumont[1]) animadvertit: non solum de rege auctor saepius loquitur[2]) sed etiam de *βασιλεῖ τῆς πόλεως*[3]): quae appellatio regibus Ptolemaeis, quos dominos Alexandriae[4]) inprimis fuisse notum est, plus convenit quam imperatoribus Byzantinis. commemoratur etiam *διοικητής*[5]), administer reditus regis Aegypti. et verba aphorismi 83 ad cursum honorum[6]), qui erat apud Aegyptos, alludere videntur. *σπάθαι*[7]) etiam apud Alexandrinos inprimis in usu erant. permultae tamen sententiae aetate multo inferiores sunt, etsi vestigia perspicua desunt et fidei Christianae, quae in libello, qui Hermippus inscribitur, inveniuntur, et Islamiticae, quae abundant in scriptis similibus[8]), nisi forte aphorismi, qui ad quaestiones solvendas[9]) spectant, ad Arabes auctores, illius praesagii formae avidos[10]), referendi sunt.

Nunc de opusculi memoria nobis quaerendum est.

Saeculo septimo Severum Sebôct, Syriacum Quennesrini conventi episcopum, libellum nostrum cognovisse

1) Cf. Gundel, Hermes Trism. 347ss.; 350.

2) §§ 30, 31, 39, 83, 100.

3) §§ 36 [100].

4) Cf. Schubart, Einführung i. d. Pap.kunde 244; Mitteis-Wilcken, Grundz. u. Chrestom. d. Pap.kunde I 1, 14; Otto, Zur Geschichte der Zeit des 6. Ptolemaeers (Abh. d. Bayr. Akad. 1934) 15 ann. 5; 58 ann. 1; 136 ad 58, ann. 1; 59, ann. 1.

5) Cf. Schubart, l. c. 249s.; Mitteis-Wilcken, l. c. I 1, 148; I 2, 488.

6) Preisigke-Kießling, Pap.-Wörterbuch sub verb. *προβολή* nr. 3; *προβάλλειν* nr. 4; CCAG V 2, 85s.

7) Cf. Cumont, Égypte 195 ann. 2.

8) e. gr. Centiloquium Betheni, impr. 1493 [Hain 13544].

9) Cf. p. XXII ann. 6.

10) Cf. CCAG V 1, 69 passim.

Nau[1]) affirmat, sed neque de testimoniis neque de quaestione, utrum ille textum Graecum an Syriacum legerit, certiores nos facit. Bar Hebraeus in opere Syriaco anno 1267 scripto nobis servavit duas sententias[2]), quae quidem saeculo septimo recentiores esse possunt; differunt tamen quibusdam in locis a textu Graeco, quos locos mutatos et auctos codices Arabici praebent. an ea de causa Arabicum textum illo Syriaco recentiorem esse concludi possit, nescio.

Ptolemaei nomen et titulum Thamara (= Fructus) primum codices Arabici opusculi nostri tradunt.[3]) quorum archetypum[4]) saeculo nono exstitisse verisimile est, non solum, quod illius saeculi homines docti Arabici quam maxime astronomiae et astrologiae studebant, sed etiam, quod Achmet[5]) (abu Djafar Ahmed b. Iusuf b. Ibrahim ibn al-Daja) de rebus anno 904/5 vel 912/13 gestis contemporaneis certiores nos facit in commentariolis, quos singulis Fructus sententiis addidit. Achmetis opus auctor ignotus ignoto tempore in linguam Graecam[6]) vertit,

1) Cf. Nau, Revue de l'Orient Chrétien 27 (1929/30) 327—338 et 344—410, 'Le traité sur les Constellations', écrit en 661 par Sévère Sebôkt. cf. cod. Parisin. Syr. 346 anno 1309 scriptum.

2) Cf. Nau, l. c. 28, 197—202, Un fragment Syriaque de l'ouvrage astrologique de Claude Ptolemée, intitulé le livre du Fruit.

3) Cf. Steinschn. Arab. Üb. 211 § 118ss. Ptolemaei et Fructus nominibus additis aphorismos 5, 8, 9, 10, 32, 33, 36, 50, 67, 86, quos benevole mecum communicavit St. Weinstock, opus Arabicum s. XI, Ghājat al-ḥakīm inscriptum nobis conservat, quod anno 1252 iussu Alphonsi, regis Castiliae, in linguam Latinam translatum auctores medii aevi sub nomine Picatricis (Hippocratis) saepius commemorant; cf. H. Ritter, Picatrix (Vorträge d. Bibl. Warburg 1921/22, 94ss) et Ghājat al-ḥakīm ed. H. Ritter, qui locum laudatum, scil. pp. 323—325, comiter mihi indicavit (Studien d. Bibl. Warburg XII, 1932).

4) Textum Arabicum praebet cod. Scorial. 1838, textum commentario addito continent cod. Petersburg., Inst. ling. oriental. 191; cod. Berolin. Sprenger 1839, Ahlwardt 5874, duo Ambrosiani, quos G. Levi della Vida numeris omissis in Cat. codd. Arab. Bibliothecae Vaticanae (1935) ad cod. Vat. Arab. 955 notat, cuius codicis quattuor sententias cum commentario benevole meum in usum interpretatus est P. St. Lator S. I., cui gratias hoc quoque loco dico quam maximas.

5) Cf. Steinschn. l. c. 212; Europ. Üb. § 68; Hebr. Üb. 527 § 326.

6) Cf. Steinschn. l. c. 212 § 118; Wüstenfeld, Die Übersetzungen Arab. Werke in das Lat. 63.

cuius versionis pars prior, quae commentariolos 1–50 a sententiis ipsis separatos continet, octo libris manuscriptis servatur[1]), pars altera, ad aphorismos 51–100 pertinens aut numquam translata esse aut perisse videtur.

E lingua Arabica saeculo duodecimo (anno 1136) Centiloquium Plato Tiburtinus aut Ioannes Hispalensis (Toletanus)[2]) in linguam Latinam transtulit[3]) una cum Achmetis[4]) commentariis.

Kalonymus ben Kalonymus Arelatensis textu Arabico nisus anno 1314 versionem Hebraicam confecit, quae versio denuo in linguam Latinam postea translata est.[5])

Saeculo denique XIV. etiam vetustissimi codices, qui Fructus textum Graecum tradunt, scripti sunt. quae cum ita sint, utrum Syriacus an Arabicus an Graecus auctor opusculum composuerit, liquide diiudicari non potest. cum tamen in saeculo XV. viri docti de auctoritate Arabum dubitare, fontesque eorum Graecos, quamvis dubios vel spurios, sectari atque denuo in linguam Latinam vertere coepissent[6]), Graeca e lingua Fructum quoque Georgius Trapezuntius primus[7]) in Latinum transtulit in usum Alphonsi, regis Siciliae Neapolisque († anno 1458); deinde Iovianus Pontanus variis codicibus Graecis usus anno 1477 novam versionem una cum longo commentario duos in libros diviso Friderico Urbini principi dedicavit.[8])

1) Cf. p. XXIX et ann. 4.

2) Cf. Rose, Ptolemaeus und die Schule von Toledo, Hermes 8 (1874) 338 ann. 1 et ea, quae Steinschn. Hebr. Üb. § 326 addit.

3) Huius versionis, quae est ab anno 1488 saepius typis impressa, editionem anno 1493 perfectam (Hain nr. 13544) in apparatu critico sub siglo 'Lat.' adfero, cf. etiam Stegemann, Dor. u. Sahl 27s.

4) In libris impressis supra commemoratis nomen Achmetis falso cum nomine Haly eben Rodan, qui Quadripartitum solum interpretatus est, commutatum invenimus.

5) Cf. Steinschn. Hebr. Üb. § 327.

6) Cf. Stegemann, Beiträge I 40 ann. 1 (et § 56).

7) Cf. G. I. Vossii 'De universae matheseos natura et constitutione librum' (1660) 205 cap. 37 §§ 9. 10.

8) Magnum numerum codicum, qui opusculi versiones Latinas continent, Zinner in librum, qui 'Verzeichnis der astronomischen Handschriften des Deutschen Kulturgebietes' (1925) inscribitur, sub nr. 8722–8775 collegit, ceteros autem in bibliothecis reli-

eodemque tempore viri docti et librarii textum Graecum, ut magnus numerus codicum demonstrat, saepissime descripserunt.

CONSPECTVS CODICVM GRAECORVM

hic sequitur una cum foliis, quae Fructum continent:

A = cod. Angelicus gr. 29, ff. 326—329^{v}; cf. Ptol. opp. III 1, p. V.
B = cod. Vaticanus gr. 208, ff. 192—195^{v}; cf. ib.
C = cod. Laurentianus gr. 28, 16, ff. 350^{v}ss.; cf. ib.
D = cod. Laurentianus gr. 28, 20, ff. 19^{v}—25; cf. ib.
F = cod. Bergom. gr. *Δ* 5, 13, ff. 109—114; cf. ib. p. VI.
G = cod. Oxon. Laudianus gr. 50, ff. 78—83; cf. ib.
I = cod. Vat. Regin. gr. 127, ff. 321—341; cf. ib.
M = cod. Marcianus gr. 314, ff. 197—201; cf. ib.
N = cod. Marcianus gr. 324, ff. 190—192; cf. ib.
O = cod. Marcianus gr. 594, ff. 108^{v}—115; cf. ib.
P = cod. Marcianus gr. 323, ff. 467—470; cf. ib.
R = cod. Mutinensis gr. III D 13 (132), ff. 134—135^{v}; cf. ib.
S = cod. Monacensis gr. 419, ff. $\varrho\delta'^{v}$—$\varrho\eta'^{v}$; cf. ib. et CCAG VII p. 25ss.
T = cod. Matritensis gr. Bibl. Univ. nr. 29, ff. 79—83^{v}; cf. ib.
U = cod. Oxon. Misc. gr. 266 Auct. T. V 4, ff. 141—150 (§§ $\lambda\eta'$—ϱ'); cf. ib. p. VII et CCAG IX 1, p. 77.
W = cod. Oxon. Collegii Novi gr. 299, ff. 85—86; cf. ib.
X = cod. Oxon. Cromwell. gr. 12, pp. 616—622; cf. ib. et CCAG IX 1, p. 33.
Z = cod. Vat. Barberinianus gr. 127, ff. 55^{v}—58^{v}; cf. ib.
Γ = cod. Parisin. gr. 2509, ff. 82—85^{v}; cf. ib.
Δ = cod. Parisin. Coislin. gr. 338, ff. 325—328; cf. ib.
Ξ^{1} = cod. Oxon. Coll. Corp. Chr. gr. 100, ff. 57^{v}—60^{v}; cf. ib.
Ξ^{2} = id., ff. 158—161^{v}.
Π = cod. Parmensis gr. 165 (olim H H IX 34) chart. saec. XIV., ff. 77—82; cf. CCAG IV 23, nr. 7

quarum regionum conservatos non conquisivit. quanti igitur et quales sint, non iam constat. pauci quos vidi et partim contuli, Vatic. Palat. Lat. 1122, 1340, 1368, Vat. Regin. Lat. 1452, Vat. Urbin. Lat. 1393 ita inter se differunt, ut e fontibus supra commemoratis, versionibus Arabica dico, Hebraica, Graeca derivari non possint. doctissimus quisque scriptor suo arbitrio lectiones mutavisse videtur. e. gr. librarius codicis Vat. Regin. Lat. 1492 singularum Fructus sententiarum partim tres, partim duas versiones praebet. versionem, quae a ceteris longe distat, Albertus Magnus affert, cf. CCAG V 1, 97 et Steinschn. Europ. Üb. § 68.

Φ = cod. Parisin. suppl. gr. 597, ff. 76—81; cf. Ptol. opp. III 1, p. VIII.

Ω = cod. Scorialensis gr. I Ω 1, ff. 209—210v; cf. ib.

𝔔 = cod. Roman. Vallicellanus gr. F 86 chart. saec. XIV., ff. 56—63; cf. CCAG V 1, 59, nr. 5.

𝔑 = cod. Mutinensis gr. II F 9 (174) chart. anno 1488 a Georgio Valla scriptus, ff. 259v—262; cf. CCAG IV 34, nr. 13; Heiberg, G. Valla u. s. Bibliothek, Beihefte zum Zentralblatt f. Bibliothekswesen 16 (1896); Heiberg, Nachträgliches üb. G. Valla, Zentralblatt f. Bibliothekswesen 15 (1898) 189 ss.; Th. W. Allen, Three Greek Scribes, Studi e Testi 40, 31 ss.

c = cod. Leid. Scal. 36 saec. XIV f69v—72 cf. CCAG IX_2[1])

d = cod. Marcianus gr. 303 chart. saec. XIV./XV., ff. 210v—212v; cf. CCAG II 1, nr. 1.

e^1 = cod. Marcianus gr. 334 chart. saec. XIV., ff. 154v—155v (§§ *κς'—λε'*); cf. CCAG II 16, nr. 6.

e^2 = id., ff. 194v—197.

l^1 = cod. Parisin. suppl. gr. 651, ff. 33—35v, quae pars saeculo XIV. attribuitur; cf. Ptol. opp. III 1, p. VIII.

l^2 = id. ff. 42—43; prooem. — § *ιε'* a Minoide Mina saec. XIX. scriptum.

n = cod. Vatican. gr. 1698 chart. saec. XV., ab Isidoro Monacho scriptus, ff. 107—115; cf. CCAG V 4, 19 nr. 53; Mercati, Studi e Testi 46, 90.

o = cod. Vatican. Barberinianus 1 chart. saec. XVII., ff. 1—19v; cf. CCAG V 4, 31, nr. 69.

q = cod. Parisin. gr. 2507 chart. saec. XV. ex bibliotheca Caroli Le Tellier, ff. 140—141 (prooem.—§ *οβ'*); cf. CCAG VIII 4, 45, nr. 86.

r = cod. Neapolit. gr. II F 21 chart. saec. XVI., ff. 88ss.; cf. CCAG IV 64, nr. 21.

s = cod. Parisin. gr. 2419, ff. 35—37; cf. Ptol. opp. III 1, p. VIII.

v = cod. Parisin. gr. 2180, ff. 91—93, quae pars a Georgio Midiata saec. XV. scripta est; cf. ib. p. IX.

𝔞 = cod. Vindobon. philos. gr. 37 chart. saec. XV./XVI., ff. 286—288; cf. CCAG VI 48ss., nr. 6.

𝔟 = cod. Vat. gr. 1105 chart. anno 1523 *ἐν Ῥώμῃ τῇ πρεσβυτέρᾳ* exaratus, ff. 155—161; cf. CCAG V 4, 14, nr. 45.

𝔡 = cod. Vat. Ottobonianus gr. 109 s. XVII. f. II: Ex codicibus Ioannis Angeli Ducis ab Altaemps ex Graeco manuscripto. manus recens add. = Vat. gr. 1105, ff. 97vss.; cf. CCAG V 4, 64, nr. 83.

𝔢 = cod. Vat. gr. 1896 chart. saec. XV., ff. 275v—276v; sententias *ξα'—ρ'* ab Isidoro Monacho scriptas continet; cf. CCAG V 4, 27/3, nr. 62; Mercati, Studi e Testi 46, 51s.

1) Hoc volumen praeparat St. Weinstock, qui comiter codicem Leidensem mihi indicavit.

𝔣 = cod. Vat. Palatinus gr. 270 chart. saec. XV./XVI., ff. 107—110v; cf. CCAG V 4, 71, nr. 96.

𝔤 = cod. Vindobon.med. gr. 49. membran. saec. XV., ff. 22—30; cf. CCAG VI 56, nr. 13.

𝔥 = cod. Lond. Harleianus 5597 chart. saec. XVI., ff. 1ss.; cf. Catalogue of the Harleian Manuscripts in the British Museum, Vol. 3 (1808) 279.

𝔭 = cod. Parisin. 2027 chart. anno 1449 a Ioanne Symeonake scriptus. Ex bibliotheca Catharinae de Medicis, ff. 125v—131v; cf. CCAG VIII 4, 10, nr. 69.

𝔰 = cod. Scorialens. gr. I Φ 5 chart. saec. XVI., ff. 1—5; cf. CCAG XI 1, 51ss., nr. 10.

𝔰 = cod. Scorialens. gr. I R 14 chart. saec. XV., ff. 149ss.; cf. CCAG XI 1, 3, nr. 1.

𝔱 = cod. Matritens. Bibl. Univers. gr. 28 (E 2 N 98) chart. saec. XVI., ff. 1—9; cf. CCAG XI 1, 97, nr. 43. Cod. II, conglutinatus cum priore.

𝔳 = cod. Vindobon. phil. gr. 108 chart. saec. XVI., ff. 288v-292; cf. CCAG VI 1ss., nr. 1.

𝔴 = cod. Marcianus gr. 336 chart. saec. XV. (annus 1436 notatur p. 31v). Fuit olim Bessarionis: f. 7v '*Βιβλίον περιέχον πολλὰ ἀστρονομικὰ κριτικὰ Βεσσαρίωνος Καρδινάλεως τῶν Τούσκλων*', ff. 329—332; cf. CCAG II 70ss., nr. 8.

𝔶 = cod. Vat. 1453 membran. saec. X. et XIV., ff. 3v—5v manus saec. XIV. in mg. addit Centil. prooem. — § *κη'*; cf. CCAG V 1, 82, nr. 14.

c = editio princeps, Norimbergae 1535.

m = editio altera, Basilea 1553.

Cog = commentarius Achmetis in linguam Graecam versus.

Lat. = versio Latina secundum textum Arabicum confecta, impressa Venetiis 1493 [Hain 13544].

Sigla codicum, qui Ptolemaei Quadripartitum quoque continent, semper conservavi, nova sigla eis, qui Fructum altero ab opere seiunctum nobis praebent, addidi. quae magna librorum manuscriptorum copia in classes disponenda est. cum codice, qui ceteris et aetate et qualitate praestet, egeamus, diiudicatu difficile est, qualis archetypus fuerit, quaque necessitudine omnes nostri codices cum eo coniuncti sint. non desunt errores communes[1]) neque lectiones variae[2]), quae omnia eodem e fonte classes

1) Cf. §§ 45, 48, 49, 63, 79, 86, 92; § 98 versionis Arabico-Latinae nunc deest in omnibus codicibus Graecis.

2) Cf. prooemium et §§ 3, 15, 21, 30, 39, 48, 49, 51, 63—65, 66, 86, 92, 95.

librorum manuscriptorum diversas derivandas esse indicent. qui fons temporibus iam remotis partim depravatus vel laceratus fuisse videtur, ut librarii archetyporum classium singularum deinde lacunas quam optime potuerunt, complere coacti sint, nisi forte adnotationes lectionesque varias marginibus adscriptas in textum receperunt.[1]) sunt etiam lectiones, quae ex archetypo litteris cursivis et abbreviaturis nonnullis scripto ortae esse videantur.[2]) atqui libri manuscripti, qui exstant, ita differunt, ut in quinque classes, quas β γ λ π ρ nominamus, disponantur. librarios tamen doctos codicibus classium diversarum usos textum non solum descripsisse sed recensuisse admonendum est; nonnullos igitur libros manuscriptos partim uni partim alteri classi attribuere oportet.[3])

λ

Quoniam Graeci libri manuscripti Fructus saeculo XIV. priores non exstant, quanti unaquaeque classis momenti ad textum recensendum sit, diiudicetur. cum formam, qua saeculo nono opusculum nostrum traditum sit, textus Arabico-Latinus quodammodo conservare videatur, codices Graeci, lectiones illius textus continentes, praeferendi sunt. qua de causa codex 𝔏, qui inter codices, quos Vall. F 86
saeculo XIV. debemus, editioni Arabico-Latinae ceteris propinquior est, primo loco tractatur. praestant huius codicis lectiones sententiarum 13, 25, 32, 44, 63—65, 73, 79, 81, 93, 100, alterius tamen classis lectiones sententiarum 6, 7, 18, 30, 31, 51, 56, 95, 96 anteponendae videntur. in classe λ praeter 𝔏 et 𝔢² numeramus, praeterea sententias, quas 𝔢¹ (§§ 26—35) 𝔮 (prooem.—§ 72) 𝔥[4]) (prooem.—§ 28)

1) Cf. §§ 13, 22, 44, 49, 51, 56, 63, 70, 81.

2) Hanc ad opinionem nos impellit magna copia errorum, qui sunt inter numerum nominum substantivorum et adiectivorum e. gr. §§ 1, 2, 10, 15, 24, 33, 46, 67, 68, 70, 96, et pronominum e. gr. §§ 2, 9, 32, 44, 45, 55, 65, 70, inter numeros, tempora, modosque verborum e. gr. §§ 5, 9, 24, 25, 26, 33, 42, 51, 59, 82, 97, 100.

3) Cf. p. XXX, codices 𝔳, 𝔩¹, 𝔩², sed etiam Γ Δ 𝔟 𝔡 𝔢 hic nominandi sunt.

4) Est codex ille optimus (saec. X.) textus Quadripartiti paraphraseos, quae Proclo attribuitur, cuius in marginibus librarius saeculi XIV. paucos Fructus aphorismos addidit.

praebent. codici **w** quoque, cuius librarium magnam capitulorum copiam codici C debere manifestum est, alter librarius deinde Fructum e quodam libro manuscripto classis λ sumptum et aliquanto variatum, atque inscriptione, quae ab omnibus valde differt, ornatum addidit.

Cum enim **L** inscriptione Graeca careat et a manu recentiore 'Centum verba Ptholomaei' inscribatur, ceteri classis λ titulum brevem '*Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός*' recipiant, **w** solus praebet verba '*βιβλίον ὁ καρπός. συνίσταται δ' ἐν κεφαλαίοις ἑκατὸν Κλαυδίου Πτολεμαίου Σύρῳ ἀστρολόγῳ περὶ τῆς διὰ πάντων τῶν οὐρανίων κινήσεων σημειώσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προφάσεως*'.

L praemittit singulis aphorismis prooemio et fine exceptis numeros Arabicos, ceteri numeros Graecos.

ρ

A classe λ seiungi non potest classis ρ, cuius archetypum
Mut. II F9 **R** Georgium Vallam philologum et mathematicum codice classis λ quodam usum hic illic transformavisse perspicuum est. tamen hic quoque codex non negligendus est. e codice **R** descriptus est Ξ^1, cuius apographa ab eodem librario nitide perfecta *Φ* et G nominavimus. **a** et **g** quoque classis ρ sunt. codices omnes classem β secuti, libellum '*Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός*' inscribunt[1]) et aphorismos, prooemio excepto, numerant.

π

Vinculis quibusdam classis π quoque cum classe λ coniuncta est, quamvis scriba vetustissimi eius classis codicis sua sponte singulas sententias mutatas, sive abbreviatas, sive additamentis quibusdam auctas tradidisse videatur.
Parm. 165 saeculo XIV. attribuuntur huius classis codices c et *Π*
Leid. Scal. 36 quo e codice *Π* librarium d descripsisse Franciscus Cumont

1) **g** scribit *βιβλίων ὁ καρπός*, quam lectionem a librario ex prooemii verbis derivatam Lambecius formae consuetae praeferendam esse existimat.

iam coniecit[1]), **d** enim seriem operum, quam *Π* continet, i. e. Procli Quadripartiti paraphrasin, Fructum, Pauli Alexandrini Hipparchique opera, integram fere repetit. saeculo XVI. deinde 𝔡 e quodam classis π manuscripto depromptum esse lectiones omnes, quamvis mendis orthographicis pessumdatae sint, demonstrant. Vind. Phil. Gr. 108

Inscriptionem, quam *Π* libello praemittit '*Κεφάλαια ἑκατὸν τοῦ σοφωτάτου Πτολεμαίου ἅτινα καὶ καρποὶ ἐπονομάζονται*' et **d** et 𝔡 simili modo repetunt. *Π* solus capitulo primo titulum '*προοίμιον*' aphorismisque numeros Graecos *α'* usque ad [*ρ'*] praefigit. codices enim classis π aphorismum illum, quem verbatim fere in § 36 legimus, praebent, ut numerum praescriptum repleant, tametsi una sententia, illam dico 98 versionis Arabico-Latinae, in textu Graeco deest. dubium non est, quin illum ultimum aphorismum librarii nonnulli ex aliquo classis π codice receperint; sunt enim et is, qui Eleutherii Elei exemplari[2]) varias lectiones addidit[3]), et Ioannes Symeonakes, qui codicem 𝔭 scripsit, et ille, qui primus Fructus textum eam in formam redegit, quam **R U W** *Ω* nunc habent.

β

Classi β attribuuntur codices **DF²IMORSUW***ΓΔΩ* **n o s** 𝔭 𝔰, qui omnes, **n o** 𝔭 𝔰 exceptis, Ptolemaei Quadripartitum et alia eius scripta astronomica e. gr. tabulas manuales continent. **D M O U n** 𝔰 etiam partem priorem[4]) Achmetis in Fructum commentarii tradunt. sunt igitur hic quoque classis β codices et partim eidem, qui etiam Quadripartiti commentarios conservant. praestant **D M S**, qui fontes sunt ceterorum huius classis codicum. e codice **D** et *Γ* et *Δ* orti sunt, eidem vel simili codici Isidorum Mo- Laur. 28,20 Marc. 314 Monac. 419

1) Cf. CCAG IV 23 ann. 1.

2) Cod. A, cf. Tetrab. pp. V, XIII.

3) Cf. p. XXXI ann. 3.

4) Cf. p. XXII. praeter eos et Ven. Marc. Class. VI cod. 4 saec. XVII. et Ambrosianus C 263 saec. XVI. Achmetis commentarium serie centum viginti coniunctionum sub finem § 50 auctum continent.

nachum textum codicis **n** debere apertum est; e **M** codices **O** et **F**[2] et **f** derivati esse videntur, in quibus et **s**, quamvis G. Midiates lectiones nonnullas e variis codicibus collegisse videatur, et **ś** numerantur. **S**[1]) fons codicum aliorum non putandus tamen necessitudine quadam cum codicibus **R U W** *Ω* **p** coniunctus est, quorum Quadripartiti textus complures classis β lectiones praebere iam vidimus[2]), quorumque archetypi librarium ad opusculum recensendum classis π etiam codicem adhibuisse verisimile est, de quo ultimam sententiam deprompsit. codicem, quo Ioachimus Camerarius usus editionem opusculi nostri curavit, et **S** et seriei **R** (**U**) **W** (*Ω*) similem fuisse apparet. e libro impresso deinde et **I** et **o** descripti sunt.

v et titulo[2]) et additamentis parvis hic illic insertis a codicibus commemoratis differt, lectiones tamen classis β, quae maioris momenti sunt, tradit, atque sub finem nonnumquam lectiones classium λ π ρ continet. in aphorismo 86 **v** solus inter ♃ et ♀ verba '*ὁ δὲ ♂ τῆς τόλμης*' inserit.

Codicis **I**[1] prior pars classi λ, quamvis saepius, inprimis in prooemio, et classem π sequatur, pars posterior autem classi β attribuenda est. **I**[2] (prooem. — § 15) ex **I**[1] a Minoide Mina descriptus est.

Omnes fere classis *β* codices libellum inscribunt '*Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός*'. excipiendi sunt **D**[3]) *ΓΔ* **s v S**, quorum *ΓΔ* manuscriptos classis *γ* secuti *ἐν κεφαλαίοις ρ'* addunt, **s** autem *κεφάλαια ρ'*. classis π inscriptioni similes eligunt **S** et **v**, in codice **S** enim, cuius librarius hic quoque inscriptionem, nescio an pro rubricatore, omisit[4]), opusculum manu recentiore suprascriptum est. '*Κλ. Πτ. κεφάλαια ἀποτελεσμάτων τὰ ἐπονομαζόμενα καρπός*', et in **v** '*βιβλίον Κλ. Πτ. ὁ λεγόμενος καρπός· κεφάλεα ρ'*' legimus. omnes praeterea

1) Cf. Tetrab. p. XIs.
2) Cf. Tetrab. p. XII 15ss.
3) Cf. p. 37 app. cr. 1.
4) Cf. Tetrab. p. XII 4ss.

prooemium non numerant, singulisque sententiis numeros Graecos praeponunt, quos **S** solus omittit. usque ad finem ne ceteri quidem pergunt, quod una sententia, illa § 98 editionis Arabico-Latinae, deest.[1]) qua de causa **D n v** a verbis *οἱ δὲ κομῆται* aphorismi 100 novam sententiam incipiunt, quam divisionem non solum scriptor codicis **n**, Isidorus Monachus, in codicem **c**, e manuscripto **C** descriptum, transtulit, sed etiam librarii codicum **b d** (v. infra) **v**, nescio an eius auctoritatem secuti, in exemplaria sua receperunt. **RW*Ω*** autem e classis π codice ultimam illam sententiam interpolatam adsumpsisse cognovimus.

γ

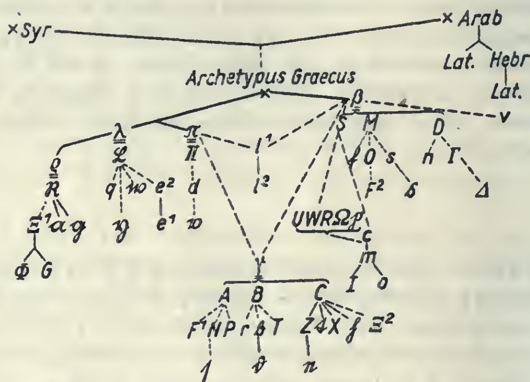
In classe γ numeramus codices **A B C F^1 N P T X Z Ξ^2** Ang. 29
r b d c h j t, quorum vetustiores **A B C** [2]) ceterorum fontes Vat. 208
esse perspicuum est. Ioannes Abramius et Eleutherius Laur. 28, 16
Eleus, viri astrologiae studiosissimi, ad libellum recensendum classis β lectiones aphorismorum 1—29 et 56—100, lectiones autem classis λ sententiarum 30—55 praetulisse videntur. in codice **A** saepius lectiones alterius quoque classis manus posterior addidit.[3])

E codice **A** descriptus est **N**, deinde **F^1 P j** eodem e codice pendent. a codice **B** derivandi sunt **T r b**, cuius apographon **d** est. Isidorus Monachus[4]) e codice **C** et **Z** et eos aphorismos (61—100), quos **c** continet, descripsit. eodem e fonte et **X Ξ^2 h t** haustos esse verisimile est. plerumque codices classis γ formae breviori sententiarum favent, neque adnotationes, quas hic illic in textum receptas invenimus, tradunt. omnes deinde, Ξ^2 excepto, qui inscriptionem classis β adsumpsit, opusculum inscribunt *'Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός. ἐν κεφαλαίοις ρ''*. omnes prooemio iam numerum *α'* attribuunt, ceterosque

1) Cf. p. XXVI ann. 1.
2) Cf. Tetrab. p. XIIs.
3) Cf. §§ 30, 54, 82, [100].
4) Cf. Tetrab. p. XIII; Mercati, Studi e Testi 46, p. 52.

aphorismos, ultimo illo omisso, usque ad ϱ' numerant. quam rationem non probamus, cum prooemium ad sententiarum seriem non attineat, neque locum aphorismi 98, quem versio Arabico-Latina conservat, adsciscere possit.

Stemma codicum hoc fere est:

Ad classem *π* adde c iuxta *Π*

In Fructus libello recensendo classes λ et β praeferendae esse videntur, praeterea etiam lectiones versionis Arabico-Latinae et commentarii Achmetis Graeci, hic illic commemorare necesse est.

Cum Francisco Boll, qui Fructum Quadripartiti editioni subiungere voluit, fatum triste spatium vitae non concesserit, hoc quoque opusculum recensendum suscepi. quo in munere et viri docti iam de Quadripartito bene meriti hac quoque in editione benevole me adiuverunt, praeterea P. Stephanus Lator S. I. fragmentorum opusculi Arabicorum interpres peritissimus, qui imaginem cod. Scor. ar. 1838 phototypice depictam mihi suppeditavit, et Victor Stegemann († anno 1948), qui de opere Arabico mox in Monographiis Archivi Orientalis Pragensis edenda[1]) nonnulla mihi impertiit, plagulasque perlegit et

1) Hoc opus post mortem praematuram auctoris destitutum esse videtur.

correxit. quibus omnibus multum me debere grato memorique animo profiteor. summa benevolentia, consilio auxilioque semper mihi adfuerunt et Franciscus Cumont († anno 1947), cuius iudicio me librum impressum permittere non iam posse valde doleo, et Stephanus Weinstock, qui etiam plagulas in corrigendas operam studiumque contulit. restat ut debitas gratias merito solvam cum custodibus bibliothecarum, quarum codices contuli, praeter eos etiam Ludovico de Gregori, qui codicem illum Vallicellanum in tuto iam collocatum mea causa in urbem reportavit, tum inprimis Vaticanae Bibliothecae praefectis, quod temporibus difficillimis omnes studiis deditos ad singularem codicum librorumque thesaurum liberaliter admittere non recusaverunt. cuius benignitatis non immemor hoc opusculo eminentissimo cardinali Ioanni Mercati gratissimo animo dedicare velim.

Scripsi a. d. IV. Nonas Sept. MCMXLII,
retractavi a. d. III. Nonas Mart. MCML.

Æ. BOER

CONSPECTVS SIGLORVM

Siglis in priore huius voluminis fasciculo notatis haec adde:

Quadripartitus / Tetrab. = Ptolemaei Tetrabiblos, gr. *Ἀποτελεσματικά*

λ	**L** = Rom. Vall. gr. F 86 **e**^{2} = Marc. 334	β	**D** = Laur. 28, 20 **M** = Marc. 314 **S** = Monac. 419
ρ	**R** = Mutin. gr. II F 9 Ξ^1 = Ox. C. Corp. Chr. 100	γ	**A** = Angel. 29 **B** = Vat. 208 **C** = Laur. 28, 16
π	*Π* = Parm. gr. 165 𝔳 = Vind. phil. gr. 108		

ω = omnes codices

Delatte, Anecdota Atheniensia = Delatte, A., Anecdota Atheniensia, in: Bibliothèque de la Faculté de Philos. et Lettres de l'Université de Liège. 36 (1927).

Dor. I. II = Stegemann, V., Die Fragmente des Dorotheos von Sidon I 1939, II 1943 in: Quellen und Studien zur Geschichte und Kultur des Altertums und des Mittelalters, hrsg. von F. Bilabel und A. Grohmann, Heidelberg. Reihe B, Heft 1.

Stegemann, Beiträge I = Stegemann, V., Beiträge zur Gesch. der Astrologie I 1935, ib. Reihe D, Heft 2.

Stegemann, Dor. u. Sahl = Stegemann, V., Dorotheos von Sidon und das sogenannte Introductorium des Sahl ibn Bišr. Prag 1942, in: Monographien des Archiv Orientální hrsg. von I. Rypka. Bd. 11.

Steinschn. Arab. Üb. = Steinschneider, M., Die arabischen Übersetzungen aus dem Griechischen. Leipzig 1897 (Abdr. aus: Centralblatt f. Bibliothekswesen, Beiheft 5, 1889).

Steinschn. Hebr. Üb. = Steinschneider, M., Die hebräischen Übersetzungen des Mittelalters und die Juden als Dolmetscher. Berlin 1893.

Steinschn. Europ. Üb. = Steinschneider, M., Die europäischen Übersetzungen aus dem Arabischen bis Mitte des 17. Jahrhunderts, in: Sitzungsberichte der Kais. Akademie der Wiss., Phil.-hist. Kl., Bd. 149 (1904), Abh. 4. Wien 1905.

cf. etiam: Bezold-Boll, Reflexe astrologischer Keilinschriften bei griechischen Schriftstellern. Stzber. Heidelb. Ak. d. Wiss. 1911, 7.

Ο ΚΑΡΠΟΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων τὰς ἐν τῷ συνθέτῳ διενεργουμένας κόσμῳ καὶ πολὺ λυσιτελούσας πρὸς τὴν πρόγνωσιν, καὶ τὸ παρὸν ἐξεθέμεθα πόνημα, ὅπερ καρπός ἐστι τῶν βιβλίων ἐκείνων, γυμνασθὲν διὰ πείρας. δεῖ οὖν τὸν μέλλοντα τοῦτο μετιέναι πρότερον διελθεῖν τὰς τῆς ἐπιστήμης ἁπάσας μεθόδους, εἶτα πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τούτου χωρῆσαι.

α′ 1

Ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης· οὐ γάρ ἐστι δυνατὸν τῷ ἐπιστήμονι τὰς μερικὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἀναγγεῖλαι, ὥσπερ οὐδὲ ἡ αἴσθησις δέχεται τὴν μερικὴν ἰδέαν τοῦ αἰσθητοῦ ἀλλά τινα γενικήν. καὶ δεῖ τὸν μετιόντα

1 ad tit. cf. Norden, Geburt des Kindes 30, ann. 3. et Boll, Deutsche Literaturzeitung 1924, 782 || **6** *διὰ πείρας*: cf. CCAG I 84, 13 || **10** cf. Tetrab. I 2 (7, 19—21); cf. Epicurum apud Diog. Laert. X 35, 36

1 tit. ex D: *liber qui inscribitur ὁ καρπός* (cf. p. XXX): *Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός* β (cf. p. XXX): *Κλ. Πτ. — κ. ἐν κεφαλαίοις ἑκατόν* γ; de λ cf. p. XXVIII: *κεφάλαια ἑκατὸν τοῦ σοφωτάτου Πτολεμαίου ἅτινα καὶ καρποὶ ἐπ-(παρ-* d, om. b)*ονομάζονται* π || **2** *Προοίμιον* π *α′* γ om. βλρ || **3** *προεκθέμενοι* βγλπ *-νος* ρ *προεκτιθέναι* q | *τὰς*² βγρ *ἃς* λπ || **4** *διενεργουμένας* βγ *διενεργοῦσι* λρ *διηνέργουν* π | *καὶ* λρ *κατὰ* βγ om. π1 | *πολὺ — πρόγν.* om. π1 | *λυσιτελούσας* λρ *λυσιτελεῖς οὔσας* βγ || **6** *τὸ βιβλίον ἐκεῖνο* ρ | *γυμνασθὲν* βγλρ Lat. *γνωσθὲν* π Cog || **7** *πείρας* λπρ1 Cog *τῆς π.* βγ | post *πείρας* add. *τῇ ἀληθείᾳ σύστοιχον* βγλρ (non π Lat. Cog) | *πρ. διελθεῖν* βγλρ post *μεθ.* π || **8** *ἁπάσας* Cλπρ *ἁπάσῃς* (!) A *ἁπάσης* Bβ || **9** *χωρῆσαι* βγλρ *χωρεῖν* π || **10** α′ DMλπρ *β′* γ om. S || **11** *ἐπιστήμης* ω *illis* (= *ἐκείνης*) Lat. *τέχνης* Cog || **12** *τῷ ἐπιστήμονι* λπρ *τὸν ἐπιστήμονα* βγ || **14** *τινα* βγλρ *τὴν* π

καταστοχάζεσθαι τῶν πραγμάτων· μόνοι γὰρ οἱ ἐνθουσιῶντες προλέγουσι καὶ τὰ μερικά.

2 *β′*

Ὅτε ἐπιζητήσει τὸ κρεῖττον ὁ βουλόμενος, οὐκ ἔσται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἰδέας τοῦ πράγματος διαφορά τις.

3 *γ′*

Ὁ πρός τι πρᾶγμα ἐπιτήδειος ἕξει πάντως καὶ τὸν δηλοῦντα ἀστέρα τοιοῦτον ἐνδύναμον ἐν τῷ ἰδίῳ γενεθλίῳ.

4 *δ′*

Ἡ ἐπιτηδεία ψυχὴ πρὸς πρόγνωσιν πλέον ἐπιτυγχάνει τοῦ ἀληθοῦς ἢ ὁ ἄκρως ἀσκήσας τὴν ἐπιστήμην.

5 *ε′*

Δύναται ὁ ἐπιστήμων πολλὰς ἀποτρέψασθαι ἐνεργείας τῶν ἀστέρων, ὅτε ἐστὶν εἰδήμων τῆς φύσεως αὐτῶν, καὶ προπαρασκευάσαι ἑαυτὸν πρὸ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐνεργειῶν.

6 *ς′*

Τότε ὠφελεῖ ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ὡρῶν, ὅτε ἐστὶν ὁ καιρὸς εὔθετος. εἰ γὰρ ἐναντίος ἐστίν, οὐδὲν λυσιτελήσει, εἰ τάχα καὶ πρὸς ἀγαθὴν ἐφορᾷ ἔκβασιν.

9 cf. Boll, Studien 180 || **12** cf. Tetrab. I 3 (12, 3ss.)

1 *οἱ* om. π || **2** *καὶ* om. βγ || **3** *β′* **DM**λπρ *γ′* γ om. **S** et sic deinceps || **4** *βουλόμενος* ω *βουλευόμενος* coni. Barbadorius (cf. Tetrab. p. XI) fortasse e Pontani versione || **5** *τοῦ* λρ *αὐτοῦ* βγ om. π | *πράγματος* λρ *πραγμάτων* βγπ || **7** *καὶ* om. π || **8** *ἀστέρα* βγ *planeta* Lat. *τὸ* λπρ | *ἰδίῳ* π *οἰκείῳ* βγλρ || **10** *πρόγνωσιν* λρ *γνῶσιν* βγπ | *ἐπιτυγχάνει* λπρ Cog *τυγχάνει* βγ || **11** *ἀσκήσας* βγλρ Cog *ἐξασκήσας* π || **13** *ὁ* **D** (suprascr.) **S**λπρ om. **M**γ | *ἀποστρέψαι* ρ || **15** *προπαρασκευάσαι* (scil. *δύναται*) βγ *προκατασκευάσαι* λ *παρασκευάσαι* ρ *παρασκευάζειν* π (*προπαρασκευάζει* **d**) | *συμπτώσεως* βγλπ *συνεμπτώσεως* ρ | *ἐν. αὐτῶν* **v** || **18** *ὡρῶν* βγ *ὡροσκόπων* λπρ | *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π || **19** *ἐ. ὁ καιρός* βγλρ *ὁ κ. ἐ.* π | *εὔθετος* λπρ *εὔθ. ἀπὸ τοῦ γενεθλίου* βγ | *οὐδὲν* λπρ *οὐ* βγ | *λυσιτελήσει* βγλρ *ὠφελήσει* π || **20** *ἐφορᾷ* λρ *ἀφορᾷ* βγπ | *τὴν ἔκβ.* π

ζ′ 7

Οὐ δύναταί τις καταλαβεῖν τὰς κράσεις τῶν ἀστέρων, εἰ μὴ πρότερον διαγνῷ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς κράσεις τὰς φυσικάς.

η′ 8

Ἡ σοφὴ ψυχὴ συνεργεῖ τῇ οὐρανίᾳ ἐνεργείᾳ ὥσπερ ὁ ἄριστος γεωργὸς συνεργεῖ τῇ φύσει διὰ τῆς ἀροτριάσεως καὶ ἀνακαθάρσεως.

ϑ′ 9

Τὰ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ εἴδη πάσχει ὑπὸ τῶν οὐρανίων εἰδῶν. καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται τούτοις οἱ στοιχειωματικοὶ τὰς ἐπεμβάσεις τῶν ἀστέρων σκοποῦντες ἐπ' αὐτά.

ι′ 10

Χρῶ ἐν ταῖς ἐπιλογαῖς τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ὡρῶν τοῖς κακοποιοῖς, ὥσπερ ὁ ἄριστος ἰατρὸς τοῖς δηλητηρίοις πρὸς θεραπείαν συμμέτρως.

ια′ 11

Μὴ πρότερον ἐπιλέξῃ ἡμέραν καὶ ὥραν, πρὶν ἂν διαγνῷς τὴν ποιότητα τοῦ προκειμένου πράγματος.

ιβ′ 12

Ἡ φιλία καὶ τὸ μῖσος κωλύουσι τὸ προβαίνειν ἀληθῆ τὰ ἀποτελέσματα· ἐλαττοῦσι γὰρ τὰ μέγιστα καὶ μεγαλύνουσιν τὰ σμικρότατα.

5 cf. Boll, Sternglaube u. Sterndeutung[4] ed. Gundel 81 et 172 ‖ 9 cf. § ν′; Steinschn. Hebr. Üb. 530; Boll, Sternglaube[4] 172; Stegemann, Dor. u. Sahl 61, ex Dor. (CCAG V 3, 124, 3) ‖ 21 cf. Steinschn. Hebr. Üb. 530

2 *τὰς κράσεις* βγπρ Cog *τὴν κρᾶσιν* λ ‖ 3 *διαγνῷ* βCλπρ *γνῷ* A ‖ 4 *φυσ. αὐτῶν* v ‖ 6 *ἐνεργείᾳ* βγλπ *γεωργίᾳ* ρ ‖ 7 *φύσει* βλπρ *φύσει τῆς γῆς* γ | *ἀροτριάσεως* DSγλρ *ἀροτριώσεως* Mπ ‖ 10 *γεννήσει* ρ | *πάσχουσιν* ρ ‖ 11 *στοιχειωματικοὶ* βγλρ Cog *στοιχειωτικοὶ* π ‖ 12 *σκοπ. τῶν ἀστέρων* pon. λρ | *σκοποῦντος* π | *ἐπ'* βγλρ *εἰς* π ‖ 13 *αὐτά* λπρ Lat. *αὐτήν* βγ ‖ 15 *καὶ τ. κακ.* π ‖ 17 *συμμέτρως* βγλ *σύμμετρον* π *συμμέτρους* ρ ‖ 19 *οὐ μή* S | *ἂν* πρ *ἢ* βγλ ‖ 22 *ἀληθῶς* π ‖ 23 *τὰ*[1] om. ρ

13 *ιγ′*

Ὅτε δηλώσει ἡ οὐρανία δύναμίς τι, χρῶ συνεργοῖς καὶ τοῖς φθαρτικοῖς ἄστροις ἤτοι τοῖς δευτερείοις.

14 *ιδ′*

Ὢ πόσα σφάλλεται ὁ ἐπιστήμων, ὅτε ὁ ἕβδομος τόπος καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ὦσι κεκακωμένοι.

15 *ιε′*

Οἱ ὡροσκόποι τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας εἰσὶ τὰ ἀποκεκλικότα ζῴδια ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου αὐτῆς, οἱ δὲ ὡροσκόποι τῶν οἰκείων εἰσὶ τὰ κέντρα, καὶ οἱ ὡροσκόποι τῶν ἐν αὐτῇ ἀναστρεφομένων εἰσὶν αἱ ἐπαναφοραί. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν δογμάτων.

16 *ις′*

Ὅτε κυριεύουσιν οἱ ἀγαθοποιοὶ τοῦ ὀγδόου τόπου, ἐπάγουσι τὴν βλάβην ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγαθῶν, εἰ δὲ ἀγαθύνονται, ἀπαλλάττουσι ταύτης.

17 *ιζ′*

Ὅτε ἀποτελεῖς περὶ ζωῆς γέροντος, μὴ πρότερον ἀποτελέσῃς, πρὶν ἂν καταμετρήσῃς, ὁπόσα ἐνδέχεται τοῦτον ἔτη ζῆσαι.

1 cf. § *ι′* et § *ϛθ′* ‖ **17** cf. Tetrab. III 11 (129, 3ss.); IV 10 (205, 7ss.)

2 *δύναμις* λπρ Lat. *διάθεσις* βγ ‖ **3** *ἤτοι τ. δ.* βγ (*δευτερεῖα* Cog, *a secundis stellarum* Lat. ad vires aequales vocum *φθαρτικοῦ* et *δευτερείου* explicandas Cumont vocem Latinam 'deterius' affert) om. λπρ ‖ **5** *ὢ πόσα* Dπρ *ὢ ὁπόσα* MSγ *ὅποσα* λ *ὅσα* cm | *σφάλλεται* βγλ *σφάλεται* πρ ‖ **8** *οἱ ὡρ.* DSλπ ρ Lat. *ὁ ὡρ.* Mγ ‖ **9** *αὐτῆς* βγλ Lat. *αὐτοῦ* ρ om. π ‖ **10** *οἰκείων* βγλπ *οἰκιῶν* ρ *κυρίων* v (*dominantium* Lat.) | *οἱ—εἰσὶν* λπρ Lat. om. βγ ‖ **12** *δογμάτων* βγλ Cog *λοιπῶν ὀγδοημάτων* ρ *τόπων* π ‖ **14** *ἀγαθοποιοὶ* βλπρ *ἀγαθοὶ* γ ‖ **16** *ταύτης* βγλρ *ταῦτα* π ‖ **18** *ὅτε* βγλρ *ὅποταν* π | *ἀποτελεῖς* βγλρ *-λῇς* π | *γέροντος* λπρ *τινὸς γέροντος* βγ ‖ **19** *ἂν* βγλ om. πρ | *ὁπόσα* βλπρ *πόσα* γ

ιηʹ 18

Ὅτε οἱ δύο φωστῆρες ἐν ἑνὶ λεπτῷ εἰσιν, ὡροσκοπεῖ δὲ καὶ ἀγαθοποιός, ἐν πᾶσιν ἔσται εὐτυχὴς τοῖς ἀνὰ χεῖρα ὁ γεννώμενος· ὡσαύτως καὶ εἰ διαμετροῦσιν ἀλλήλοις ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ δύνοντος. εἰ δὲ κακοποιός ἐστιν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, νόει τὸ ἐναντίον.

ιθʹ 19

Ἀμβλύνεται ἡ τοῦ καθαρσίου ἐνέργεια τῆς σελήνης συνοδευούσης τῷ Διί.

κʹ 20

Μὴ ἅψῃ μορίου διὰ σιδήρου σελήνης ἐπεχούσης τὸ ζῴδιον, ὃ κυριεύει τοῦ μορίου ἐκείνου.

καʹ 21

Τῆς σελήνης οὔσης ἐν τῷ Σκορπίῳ ἢ τοῖς Ἰχθύσι καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ὡροσκόπου συνάπτοντος ἀστέρι ὑπὸ γῆν ὄντι, ἀγαθὸν καθαρσίοις χρῆσθαι· εἰ δὲ συνάπτει ἀστέρι ὑπὲρ γῆν ὄντι, ἐμέσει τὸ καθάρσιον ὁ πιών.

κβʹ 22

Μὴ χρῶ μήτε κόψῃς ἱμάτιον τῆς σελήνης οὔσης ἐν τῷ Λέοντι. εἰ δὲ κεκακωμένη ᾖ, μεῖζον τὸ κακόν.

7 cf. Boll, Sternglaube[4] 138 ad 54/55; CCAG V 3, 49 f. 175 || 10 cf. Boll l. l. || 13 cf. ann. ad § ιθʹ; Delatte, Anecdota Atheniensia 505, 26; 506, 5, 14, 26; Proportiones Almansoris [= Hain 13544] § 31 || 18 cf. Centiloquium Betheni [Hain 13 544], 120[a] 120[b]

2 εἰσιν MSπ ὦσιν Dγλρ || 3 καὶ βγλρ om. π | ἀγαθοποιός βπρ ἀγαθοποιοί λ ἀγαθός γ | ἔσται λπρ ἄρα βγ | τοῖς βγλρ τῶν π || 4 καὶ] δὲ καὶ S || 5 καὶ—ὡροσκόπῳ om. ρ || 11 δ. σιδ. λπρ Cog σιδήρῳ βγ || 14 Σκορπίῳ βγρ Lat. Καρκίνῳ λπ Σκορπίῳ Καρκίνῳ l | ἢ] καὶ l || 15 ἀστέρι DSγλπρ ἀστέρος M ἄστρῳ cm || 16 ἀγ.—χρ.] καθαρσίῳ χρ. ὀνησιφόρον m | χρῆσθαι SAm χρᾶσθαι DMCλπρ | ἐὰν m | συνάψῃ m | εἰ—ὄντι βγλρ εἰ δὲ ὑ. γ. ἀστ. συνάπτει π || 17 γῆν βγλπρc τῇ γαίᾳ m || 20 Λέοντι—κακόν βγλρ Lat. στερεῷ ζῳδίῳ, μάλιστα δὲ ἐν τῷ Λέοντι, εἰ δὲ καὶ κακοποιοὶ ὁρῶσιν ἀστέρες, μεῖζον τὸ

23 *κγ'*

Ὁ συσχηματισμὸς τῆς σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας ποιεῖ εὐκίνητον τὸν γεννώμενον, καὶ εἴ γε δυνατοὶ ὑπάρχουσιν οἱ ἀστέρες, δηλοῖ ἐπιτευκτικὴν τὴν κίνησιν. εἰ δὲ ἀσθενεῖς, ἄπρακτον.

24 *κδ'*

Ἡ ἔκλειψις τῶν φώτων ἐν τοῖς κέντροις τοῖς γενεθλιακοῖς γινομένη ἢ τοῖς τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν βλαβερά· λάμβανε δὲ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς μεταξὺ διαστάσεως τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκλείψεως. καὶ ὥσπερ λαμβάνεις τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ὡρῶν τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως, οὕτως καὶ τοὺς μῆνας ἀπὸ τῶν ὡρῶν τῆς σεληνιακῆς ἐκλείψεως.

25 *κε'*

Ποίησον τὸν περίπατον τοῦ ἐπικρατήτορος, ὅτε ἐστὶν ἐν τῷ μεσουρανήματι, διὰ τῶν ἀναφορῶν τῆς ὀρθῆς σφαίρας, ὅτε δέ ἐστιν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, διὰ τῶν ἀναφορῶν τοῦ κλίματος.

26 *κς'*

Κρύπτεται πάνυ τὸ πρᾶγμα, ὅτε ὁ δηλῶν αὐτὸ ἀστὴρ συνοδεύει τῷ ἡλίῳ ἢ ὑπὸ γῆν ἐστιν ἢ ἐν τόπῳ ἀνοικείῳ.

1 cf. § *ξα'* etiam § *νγ'* et ann. || **19** Boll, Sternglaube[4] 81 et 172 ad

κακόν, ἀλλὰ καὶ τῆς σελήνης διαμετρούσης τὸν ἥλιον. ταῦτα γὰρ οὐ διαφθαρήσεται ἄλλως, εἰ μὴ διὰ νόσου καὶ λύπης καὶ ὀδύνης, ἀλλὰ δεῖ αὐτὰ φορεῖν τῆς σελήνης οὔσης ἐν τροπικῷ ζῳδίῳ π (initium etiam Cog praebet)

2 *συσχηματισμὸς* λπρ Cog *σχηματισμὸς* βγ | *π. εὐκ. τ. γ.* **D**λπρ *εὐκ. τ. γ. ποιεῖ* **MS**γ || **3** *τὸν* βλπρ *τὸ* γ | *γε* λπρ *μὲν* βγ || **4** *ἐπιτευκτικὴν* βγλπ *ἐπιτακτικὴν* ρ || **7** *τ. γεν.* βγλ *τ. γενεθλιαλογικοῖς* ρ **c m** *τῶν γενεθλίων* π || **8** *γινομένη* λπρ om. βγ | *λάμβανε* λπρ *λαμβάνουσιν* βγ || **9** *τὸν* om. **A** | *χρόνον* **S**λπρ *τόπον* **DM**γ (verbum Arabicum et *τόπον* et *χρόνον* significare Pater Lator me docet. in Lat. et Cog sententia differt) | *ἀπὸ* λπρ *ἐκ* βγ | *διαστάσεως* βγλρ *στάσεως* π || **10** *καὶ*[1] om. λρ || **11** *τῶν ὡρῶν* λπρ *τῆς ὥρας* βγ || **12** *τῶν ὡρῶν* βλπρ *τῆς ὥρας* γ *τοῦ τόπου* **v** || **15** *ποίησον* λπρ *ποίει* βγ || **16** *ὀρθῆς* λπρ Lat. om. βγ || **17** *ἀναφορῶν* βγ om. λπρ || **20** *ἀστὴρ* βγλπ om. ρ || **21** *ἐστιν* πρ post *τόπῳ* pon. λ om. βγ

φανερὸν δέ ἐστι τὸ πρᾶγμα, ὅτε ἀπὸ ταπεινώματος ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ὕψωμα καὶ ὑπάρχει ἐν κέντρῳ οἰκείῳ.

κζ′ 27

Ἡ Ἀφροδίτη περιποιεῖται τῷ γεννωμένῳ ἡδονὴν ἐν τῷ μορίῳ, οὗ κυριεύει τὸ ζῴδιον, ἐν ᾧ ὑπάρχει· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων.

κη′ 28

Ὅτε οὐ δυνηθῇς ποιῆσαι τὴν σελήνην συνοδεύειν ἄστροις δυσί, ποίησον ταύτην συνοδεύειν ἀπλανεῖ κρᾶσιν ἔχοντι τῶν δύο.

κθ′ 29

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες παρέχουσιν εὐτυχίας ἀλόγους καὶ παραδόξους, ἀλλ᾽ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπισφραγίζουσι ταύτας δυστυχίαις.

λ′ 30

Ἰδὲ ἐν ταῖς ἀναγορεύσεσι τῶν βασιλέων· εἰ συμφωνεῖ ὁ ὡροσκόπος τῆς ἀναγορεύσεως τῷ ὡροσκόπῳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδὸς τοῦ βασιλέως, γενήσεται ὁ τοιοῦτος διάδοχος τῆς βασιλείας.

λα′ 31

Ὅτε ὁ ἐπικρατήτωρ τῆς βασιλείας εἰς κλιμακτηρικὸν τόπον ἐμπέσῃ, τελευτήσει ὁ τηνικαῦτα βασιλεὺς ἢ ἄρχων

11 cf. Boll, Sphaera 391 || 15 cf. CCAG IV 92; ib. V 3, 85; B.-L. 440 ann. 2 || 21 ss. cf. § ϱ′

1 *ἐστι* π Lat. *ἔσται* λρ *ἄρα* βγ | *ἀπὸ* λπρ *ἐκ* βγ || 2 *κ. οἰκ.* λπρ Lat. *οἰκείῳ τόπῳ* βγ || 4 *τῷ* λπρ om. βγ || 5 *τὸ²* λπρ *τὸ δ'* βγ || 6 *ἀστ. νόει* v || 8 *δυνηθῇς* βγλπ *δυνηθήσεις* ρ | *ἄστροις* βγλρ *ἀστράσι* π || 10 *τῶν δύο* λπρ Lat. *τούτων* βγ *τῶν δύο τούτων* Cog || 14 *δυστυχίαις* βλρ *εἰς δυστυχίας* γπ | post *δυστ. εἰ μὴ καὶ οἱ πλάνητες τῇ εὐτυχίᾳ συνᾴδουσιν* add. β (om. γλπρ Lat. Cog) || 16 *τ. ἀν.* γλπρ Cog *τ. ἀπαρχαῖς τοῦ γένους ἀν.* βA supra lin. *τ. ἀπ' ἀρχῆς τ. γ. ἀν.* cm | *εἰ*] *καὶ εἰ* β || 17 *τῆς γενν.*—19 *βασιλείας* β Cog *τῆς βασιλείας ἐκείνης* γλπρ || 18 *παιδὸς* β Cog *υἱοῦ* cm | *ὁ τ. διαδ.* βm *διαδ. ὁ τ.* c || 22 forsitan *ὁ τηv.*: *τοτην.* βγλπ *τηv.* ρ cm

τις μέγας ἐν αὐτῇ, καὶ ἣν εὑρεθῇ ἐν τῇ ἐναλλαγῇ τοῦ ἔτους τῆς βασιλείας ἀστὴρ ἐν τῷ ζῳδίῳ τοῦ καταντήματος, μέγας τις κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τοιούτου ἀστέρος.

32 *λβʹ*

Τὴν ὁμόνοιαν ποιεῖται μεταξὺ δύο ὁ σύμφωνος μετασχηματισμὸς τῶν ἀστέρων τῶν δηλούντων τὸ εἶδος τοῦ πράγματος, ἐφ᾽ ᾧ συνέστη ἡ φιλία ἐν ἑκατέρῳ τῶν γενεθλίων.

33 *λγʹ*

Ἡ φιλία καὶ τὸ μῖσος λαμβάνονται ἔκ τε τῆς συμφωνίας καὶ ἀσυμφωνίας τῶν φωστήρων καὶ τῶν ὡροσκόπων ἑκατέρου γενεθλίου, ἐπιτείνει δὲ τὴν φιλίαν τὰ ὑπακούοντα.

34 *λδʹ*

Ὁ ἐπικρατήτωρ ἢ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς συνόδου ἐπίκεντρος τυχὼν δηλοῖ πάντα τὰ γινόμενα ἐν ἐκείνῳ τῷ μηνί.

35 *λεʹ*

Ὅτε καταντήσει ὁ ἥλιος εἰς τόπον τινὸς ἀστέρος, κινεῖ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐν τῷ ἀέρι.

36 *λϛʹ*

Χρῶ συνεργοῖς τοῖς ἀπλανέσιν ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῶν πόλεων, τοῖς δὲ πλανήταις ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῶν οἴκων.

9 cf. Steinschn. Hebr. Üb. 530 || **19** cf. § ⟨ρʹ⟩ B.-L. 440 ann. 2; Cumont, Égypte 195 ann. 2

1 *καὶ ἣν*—3 *ἀστέρος* β Lat. Cog om. γλπρ | *ἣν* **Dcm** *εἰ* **MS** | *ἀλλαγῇ* **M** || **3** *ἀστ. διαφθαρήσεται* **R** || **5** *μετ. δύο ὁ*] *ὁ μετ. δύο* β | *μετασχημ.* λ *σχημ.* **DM**γπρ *συσχημ.* **S** || **7** *ᾧ* βλπρ *ὧν* γ | *συνέστη* βγλπρ *ἔστη* **cm** | *ἡ* om. γ || **10** *λαμβάνονται* γλπ *λαμβάνει* βρ | *συμφ. κ. ἀσ.* βλρ Lat. *ὁμονοίας* γπ || **11** *φωστ.*] *ἀστέρων* **v** *ἀστ. ἤτοι τῶν φ.* **q** | *τῶν ὡροσκόπων* βλπ Lat. *τοῦ ὡροσκόπου* γ *τὸν ὡροσκόπον* ρ || **14** *ἐπ. ἢ ὁ οἰκ.* βλρ Cog *οἰκ. ἢ ὁ ἐπ.* γπ || **15** *τυχὼν* γλπρ *ἐπιτυχὼν* β | post *μηνὶ* add. *γενέσθαι* **v** || **18** *ἀέρι* βλρ Lat. Cog *ἀστέρι* γπ || **21** *πόλεων*—*τῶν* om. **c**

καὶ πάσης πόλεως ἐχούσης τὸν Ἄρη μεσουρανοῦντα οἱ βασιλεῖς σπάθῃ ἀναιροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

λζ' 37

Οἱ ἔχοντες ὡροσκόπον τὴν Παρθένον ἢ τοὺς Ἰχθῦς ἔσονται αἴτιοι τῆς ἑαυτῶν ἐξουσίας, οἱ δὲ ἔχοντες ὡροσκόπον τὸν Κριὸν ἢ Ζυγὸν αἴτιοι ἔσονται τοῦ ἑαυτῶν θανάτου. καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ συλλογίζου καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζῳδίων.

λη' 38

Ὅτε ὁ Ἑρμῆς ὑπάρχει ἔν τινι τῶν οἴκων τοῦ Κρόνου καί ἐστι ἐνδύναμος, δίδωσι τῷ γεννηθέντι στοχαστικὴν διάνοιαν καὶ ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων, ἐν δὲ τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄρεως δίδωσιν εὐγλωττίαν καὶ μάλιστα ἐν τῷ Κριῷ.

λθ' 39

Ἡ κάκωσις τοῦ ἑνδεκάτου τόπου ἐν τῇ ἀναγορεύσει τοῦ βασιλέως δηλοῖ βλάβην τῶν οἰκείων αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου κάκωσις δηλοῖ βλάβην τῆς ποίμνης αὐτοῦ.

μ' 40

Ὅτε ἐπισχεθῇ ὁ ὡροσκόπος παρὰ κακοποιῶν, ἡδύνεται ὁ γεννηθεὶς αἰσχροῖς πράγμασι καὶ τὰς δυσώδεις ὀσμὰς ἀποδέχεται.

3 cf. Val. 126, 19ss.; 127, 17ss. || 9 cf. Tetrab. III 14 (161, 2—5; 165, 12) || 15 cf. CCAG V 3, 85/6 || 16 etiam ea, quae in loco undecimo de amicis dicuntur, ib. p. 35 f. 107, 107v; et in loco secundo de pecuniis thesaurisque ib. p. 16/17 f. 67v–69 || 18 cf. Val. 110, 23

1 *μεσουρανοῦντα* βγλπρm *μάρτυρα* c || 2 *σπάθῃ* βλ Lat. *πάθῃ* ρ *σπάθαις* γπ | *ὡς ἐ. τ. πλ. σπ. ἀν.* pon. v || 5 *αὐτῶν* ρ || 6 *τὸν* M om. cett. || 11 *ἐστι* β *ὑπάρχει* γλπρ || 12 *ἀκριβῆ*] *ἀκρίβειαν* β | *τῷ οἴκῳ* βλρ *ἐνὶ τῶν οἴκων* γπ || 13 *τῷ* γλπρ om. β || 16 *οἰκ.* βγλπρ *χρημάτων* c | *αὐτοῦ* γλπρ *αὐτοῦ καὶ τῶν χρημάτων* βm om. c | *ἡ δὲ—βλάβην* om. c || 17 *τῆς* γλπρ *τῶν χρημάτων καὶ τῆς* β | *αὐτοῦ* βγπ om. λρ || 19 *ὅτε* βλρ *ὅταν* γπ | *ἐπισχεθῇ* ω; Cumont mihi indicat B.-L. 251. fortasse legendum est *ἐμπερισχεθῇ* cf. Porphyr. c. 14. 15 p. 199s.; Stegemann, Dor. u. Sahl 72 ad 15 || 20 *ὀσμὰς*] *ὀδμὰς* β

41 *μα'*

Παραφυλάττου τὴν κάκωσιν τοῦ ὀγδόου καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδημίας, τὴν δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσελεύσεως.

42 *μβ'*

Ὅτε νόσος ἄρξεται τῆς σελήνης οὔσης ἐν ζῳδίῳ, ἐν ᾧ ἦν τις κακοποιὸς ἐν τῇ γεννήσει ἢ ἐν τῷ τετραγώνῳ αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ διαμέτρῳ, ἔσται δυσχερεστάτη. εἰ δὲ κακοποιὸς ἐπιβλέπει, ἐπικίνδυνος· εἰ δὲ ἐν τόπῳ ἐστίν, ἔνθα ἦν ἐν τῇ γεννήσει ἀγαθοποιός, ἔσται ἀκίνδυνος.

43 *μγ'*

Τὰ κακοποιὰ σχήματα τοῦ ἔθνους ἐπιτείνουσιν οἱ κατὰ πάροδον ἐναντίοι σχηματισμοί.

44 *μδ'*

Ὅτε ὁ ὡροσκόπος τοῦ ἀρρώστου ἐναντιοῦται τοῖς σχήμασι τοῦ γενεθλίου αὐτοῦ καὶ μὴ καταντήσει ὁ χρόνος ἐπέκεινα, ἐναντίον ἐστίν.

1 Peregrinationes plerumque nono loco observantur, cf. CCAG V 3, 28 f. 90ᵛ; ib. VIII 4, 163, 17ss.; sed etiam ib. V 3, 27 f. 89ᵛ f. 90 || **5** cf. Ps.-Galen. *προγν. περὶ κατακλίσεως τῶν νοσούντων* (ed. Kühn) vol. 19, 529ss.; Hermetis *Ἰατρομαθηματικά*, ed. Ideler, Phys. et med. Gr. I 387ss. || **14** cf. p. XIX ann. 4, 5

4 *εἰσελεύσεως* β (S suprascr. *εἰς-*) BCλρ Cog *ἐλεύσεως* Aπ || **6** *ὅτε* βλ *ὅταν* γπρ | *ἄρξεται* λ *ἄρχεται* β *ἄρξηται* γπρ | *ἐν ᾧ ἦν* γπ Lat. *ἐν ᾧ εἶχε* λρ *ὃ εἶχε* β || **7** *ἐν* (utrumque) βλρ om. γπ || **8** *τῷ διαμ.* βρ *τῇ δ.* γλπ || **9** *δὲ* β *δὲ καὶ ὁ* γλπρ | *ἦν ἐν τῇ γεν.* γλπρ *ἐν τῇ γεν. ἦν* β || **12** *ἔθνους* βγπρ *ἔτους* λ (nescio an *ἔθους* scribendum sit, quod Lat. in textu Arabico legisse videtur; Cog aphorismum non habet) || **17** *ἐπέκεινα* λ *ἐπ' ἐκεῖνα* ρ Lat. (Cog valde differt) *ἐπί τινα καλοποιόν* βγπ | *ἐναντίον* DMλρ *ἐναντίος* Sγπ

μέ 45

Πᾶς ἄνθρωπος μὴ ἔχων τοὺς ἐπικρατήτορας τοῦ γενεθλίου αὐτοῦ ἢ τὸν ὡροσκόπον ἐν ἀνθρωποειδέσι ζῳδίοις, ἔσται ἀπεξενωμένος ⟨ἀνθρώποις⟩.

μς' 46

Αἱ μεγάλαι εὐτυχίαι ἐν τοῖς γενεθλίοις ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν γίνονται καὶ τῶν κέντρων τῶν συνόδων καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ κλήρου τῆς τύχης τῆς βασιλείας, ὅτε τύχῃ ὁ ὡροσκόπος ἐν αὐτοῖς.

μζ' 47

Ὅτε ἐμπέσῃ ἐν γενεθλίῳ κακοποιὸς ἐν τόπῳ ἀγαθοποιοῦ ἐν ἑτέρῳ γενεθλίῳ, βλαβήσεται ὁ ἔχων τὸν ἀγαθοποιὸν παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κακοποιόν.

μη' 48

Ὅτε τύχῃ τὸ μεσουράνημα τοῦ κυρίου ⟨ὢν ὁ⟩ ὡροσκόπος τοῦ ὑποχειρίου καὶ οἱ ἐπικρατήτορες φιλίῳ συσχηματισθῶσι σχήματι, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀχώριστοι διαρκέσουσι, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ εἰ ὁ ἕκτος τόπος τοῦ δούλου τύχῃ ⟨ὢν ὁ⟩ ὡροσκόπος τοῦ δεσπότου.

1 cf. Tetrab. III 9 (125, 9ss.) Val. 341, 12ss. || 5 cf. Boll, Sphaera 391 || 14 cf. CCAG V 3, 20/1 f. 74

4 ἀνθρώποις coni. ex Cog et Lat. αὐτῶν λρ αὐτῷ D αὐτοῦ MS ἑαυτοῦ C om. ABπ || 7 τῶν κέντρων βλπρ τοῦ κέντρου γ | τοῦ τόπου γλρ Lat. τῶν τόπων β || 8 βασιλείας βλρ Lat. βάσεως γπ | τύχῃ Sγλπρ τύχοι DM || 11 ὅτε βλρ ὅταν γπ || 12 ἀγ. βγπ Lat. κακοποιὸν λρ || 13 κακ. βγπ ἀγ. λρ || 15 τύχοι γ | τὸ μεσ. βγλπρ ὁ μεσημβρινός c ὁ μεσημβριστός m | κυρίου γλπρ κ. ἤγουν τοῦ δεσπότου βA i. mg. Lat., post δεσπ. add. ἤγουν τοῦ δούλου S^2n ⟨ὢν ὁ⟩ conieci | ὡροσκόπος βγλ ὡροσκόπου π ὡροσκοπεῖ ρv || 16 τοῦ βλπ δὲ τοῦ γ || 18 τὸ βλπρ τὸ δὲ γ | δὲ καὶ εἰ βγ εἰ λρ post τόπος pon. π | τοῦ βγ om. λπρ || 19 ⟨ὢν ὁ⟩ conieci v. s. | τοῦ βγ om. λπρ

49 *μθ'*

Ὅτε ὁ ὡροσκόπος τοῦ ὑποχειρίου ὑπάρχει μεσουράνημα ἐν ⟨τῷ⟩ γενεθλίῳ τοῦ κυρίου, ἐμπιστευθήσεται ὁ κύριος τῷ ὑποχειρίῳ ἐκείνῳ.

50 *ν'*

Μὴ παραδράμῃς τὰς ρ̅ι̅θ̅ συνόδους τῶν πλανήτων· ἐν αὐταῖς γὰρ κεῖται ἡ γνῶσις τῶν γινομένων ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς.

51 *να'*

Ἔνθα ἐστὶν ἡ σελήνη ἐν τῷ καιρῷ τῆς γεννήσεως, ἐκεῖνο τὸ ζῴδιον ὡροσκόπησεν ἐν τῇ σπορᾷ· καὶ ἔνθα

1 cf. CCAG V 3, 21 fol. 74; p. 32 foll. 97, 98, 98v; ib. VIII 4, 166, 14; 169, 4 (Rhetorii capitula ex Hermetis Trismegisti opere selecta); et Tetrab. IV 7 (196, 22ss.); B.-L. 284/5 || **5** cf. § *θ'* Achmet omnes coniunctiones enumerat in Cog || **8** cf. Stegemann, Dor. u. Sahl 61 || **10** cf. praef. p. XX s., Porphyr. c. 38 in CCAG V 4, 210, 12ss.; Heph. II 1, III 6 in CCAG VIII 1, 142, 10ss.; 19ss.; VIII 2, 117; VIII 3, 116, 16ss.; Val. 357, 21ss.; Procl. in Platonis Remp. II 59, 3ss. (ed. Kroll); Bidez-Cumont, Les Mages II 162

2 *ὡρ.* β Lat. Cog *κύριος τοῦ ὡροσκόπου* γλπρ | *μεσουράνημα* β, *μέρος* **c** *μεσημβρινός* **m** *κύριος τοῦ δεκάτου* γλ(*κυρίου*) πρ || **3** ⟨*τῷ*⟩ coni. ex Lat. *ἑτέρῳ* ω | *τοῦ κυρίου* β Lat. om. γλπ | post *κ.* add. *τοῦ ὑποχειρίου* β | *ἐμπ.* β *καταπ.* γλπρ || **4** post *ἐκείνῳ* add. *τοσοῦτον ὅτι ἵνα προστάσσηται ὑπ' αὐτοῦ* β (nescio an ex Cog *δηλοῖ τὸ προστάσσεσθαι τὸν κύριον παρὰ τοῦ ὑποχειρίου*) || **6** *τῶν πλανήτων* γλπρ Cog om. β (**D** suppl. i. mg.) | hic desinit Cog || **10** *ἡ σελ.* post *ἐστὶν* pon. γλπρ, post *γενν.* β | *γεννήσεως* βγπ *συλλήψεως* λρ || **11** *ζῴδιον* βγπ *μέρος* λρ | *ὡρ. ἐν τῇ σπ.* γπ *ἐν τῇ σπ. ὡρ.* β *ὡροσκοπεῖ ἐν τῇ καιρῷ τῆς γεννήσεως* λρ, qui addit *κατὰ δὲ τὸν Ἀπομάσαρ ἡ διαφορὰ μέχρι* ~~*ιε'*~~ (sic) *ε' μοιρῶν πλεῖον ἢ ἔλαττον.* quam annotationem G. Valla in apographo suo (𝔑, cf. praef. p. XXVIII) lineae superscribit. cum Apomasaris nomen multis modis corruptum etiam in Achmetis formam mutatum inveniatur (cf. Steinschn. Hebr. Üb. 528), nescio utrum G. Valla verum Apomasaris dictum hic afferat an verba commentarii Achmetis, qui graviditatum moras maiores minoresve a mora media quindecim circiter diebus differre affirmat. cf. et Porphyr. c. 38 | *καὶ*—49, 1 *ὡρ.* om. λρ

ἐπὶ τῆς σπορᾶς τύχοι, ἐκεῖνο ἐν τῇ ἀποκυήσει ὡροσκοπήσει.

νβ′ 52

Τῶν μακρῶν ἀνδρῶν οἱ οἰκοδεσπόται τῆς γεννήσεως ἐν τοῖς ἀπογείοις εἰσὶ καὶ ὡροσκόποι τούτων ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ζῳδίων. τῶν δὲ κολοβῶν ἐν τοῖς περιγείοις συνεξεταζομένων αὐτοῖς καὶ τῶν πολυαναφόρων καὶ ὀλιγοαναφόρων ζῳδίων.

νγ′ 53

Τῶν ἰσχνῶν οἱ οἰκοδεσπόται πλάτος οὐκ ἔχουσι, τῶν δὲ παχέων πλάτος ἔχουσι, καὶ εἰ μέν ἐστι τὸ πλάτος νότιον, εὐκίνητοι ἔσονται, εἰ δὲ βόρειον, δυσκίνητοι.

νδ′ 54

Οἱ οἰκοδεσπόται ἐπὶ κτισμάτων συνάπτοντες ἄστροις ὑπὸ γῆν ἐμποδίζουσι τῇ ὑψώσει τοῦ κτίσματος.

νε′ 55

Μειοῦται ἡ βλάβη τοῦ Ἄρεως ἡ εἰς τὰ πλοῖα, ὅτε μὴ μεσουρανεῖ μήτε ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ τόπῳ ἐστίν· ἐν γὰρ τούτοις τοῖς τόποις φθείρει τὸ πλοῖον καταδυναστευόντων

11 ad verbum '*πλάτος*' cf. CCAG V 3, 12 f. 35^v, Stegemann, Dor. u. Sahl 56, § 15 *ϑ′* et 79; etiam 38, § 3 et 64 ‖ **13** cf. Boll, Sternglaube[4] 106, 113, 176 ‖ **16** cf. Bidez-Cumont, Les Mages II 221, 10ss.; Dor. I 14 et ann. 5

1 post *ὡρ.* add. *ἢ τὸ τούτου διάμετρον* βγπ forsitan e Porphyr. 38 vel Heph. II 1 depromptum. '*quamvis quod de opposito signo traditur non a Ptolemaeo scriptum sed a posterioribus additum, sint qui existiment*' add. Pontanus in Commentario 91 (ed. 1531) | *τύχοι* **AB** *τύχῃ* **C**π *ἔτυχεν* β | *ἐκεῖνο* βπ *ἐκεῖνο τὸ ζῴδιον* γ | *ὡροσκοπήσει* γ Heph. *ὡροσκόπησεν* βπ ‖ **4** *τῶν μ. ἀ. οἱ* γλπρ *οἱ τ. μ. ἀ.* β ‖ **5** *ἀπογείοις* βγ *ὑπεργ.* ρ *ὑπογ.* λπ | *τούτων* β1 om. γλπρ ‖ **7** *ὀλιγοαν.* **S**λπρ *ὀλιγαν.* **DM**γ ‖ **10** *οἱ* γλπρ om. β ‖ **11** *παχέων*] *πλατέων* ρ | *πλ. ἔχ.* βλ *ἔχ. πλ.* γπρ ‖ **14** *οἱ* γλπρ *εἰ* β (**A** i. mg.) *εἰ οἱ* 1 | *συνάπτοντες* γλπρ *συνάπτουσιν* β (**A** in mg.) | *ἄστροις* γλπρ *ἀστέρι* β *ἀστράσιν* cm ‖ **15** post *κτ.* add. *οὗτινος εἶεν* **v** ‖ **18** *μήτε* β *μὴ δὲ* γλπρ | *ἑνδ.* **MS**γλπρ *δωδεκάτῳ* **D**

τῶν ἐν αὐτῷ λῃστῶν, εἰ δὲ καὶ ὁ ὡροσκόπος κακοῦται διά τινος ἀπλανοῦς ἀστέρος τῆς κράσεως ὄντος τοῦ Ἄρεως, καυθήσεται τὸ πλοῖον.

56 *νς´*

Ἐν τῷ πρώτῳ τῆς σελήνης τετραγώνῳ ἐκρέουσιν αἱ ὑγρότητες τῶν σωμάτων μέχρι τοῦ δευτέρου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἐλαττοῦνται.

57 *νζ´*

Ὅτε ἴδῃς τὸν ἕβδομον τόπον καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κεκακωμένον ἐπὶ ἀρρώστου, ἄλλαξαι τὸν ἰατρόν.

58 *νη´*

Ἰδὲ τὸν τόπον τῆς συνόδου ἐν ποίῳ τόπῳ ἐστὶ τοῦ ὡροσκόπου τοῦ χρόνου· τὸ γὰρ σύμπτωμα τότε ἔσται, ὅτε καταντήσει ἐκεῖσε ὁ περίπατος.

59 *νθ´*

Μὴ ἀπόφηνον περὶ ἀποδημοῦντος ὅτι ἐτελεύτησε, πρὶν ἂν σκοπήσῃς, ὅτι οὐ μεθύει, μηδ᾽ ὅτι ἐστὶ τετρωμένος, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς, μήποτε ἐφλεβοτομήθη, μηδ᾽ ὅτι εὗρε πλοῦτον, πρὶν ἂν ἐρευνήσῃς, μήποτε παρακαταθήκην ἔλαβεν· ὁμοιοῦσι γὰρ ἐπὶ τούτων τὰ σχήματα.

4 cf. Tetrab. I 8 (22, 2ss.); Porphyr. CCAG V 4, 192, 7ss. et app. 10; Stegemann, Beiträge I 40 ann. 1 || **16** cf. Boll, Sternglaube[4] 71 et 164

1 *τῶν ἐν αὐτῷ* β Lat. *αὐτοῦ* γλπρ || **2** *κράσεως*] *συγκράσεως* **v** || **5** *τῆς σελήνης τετρ.* π· *τετρ.* λρ Lat. *τετρ. ἤγουν τῆς σελήνης ἐξιούσης ἀπὸ συνόδου τοῦ ἡλίου* βγ | *ἐκρέουσιν* βγρ *ἐκρέουσι ἤτοι πλημμυροῦσι* λ *πλημμ.* π (*accedunt* Lat.) *αὐξάνουσιν* cm post *ὑγρ.* add. *ἤγουν πλημμ.* **v** || **6** *δευτ.* βγλπρ *δευτ. τετρ.* cm || **9** *ὅτε* βγλπρ *ὅταν* cm || **10** *ἀρρ.* λπρ *τοῦ ἀρρ.* γ *ἀρρωστίᾳ* β | *ἄλλαξαι* λπρ *ἄλλαξον* βγ || **13** *τοῦ χρόνου* om. **D** | *σύμπτωμα* βγλρ *σύμβαμα* π | *ὅτε κ.* βγλρ *ὅταν καταντήσῃ* π || **14** *ἐκεῖσε ὁ π.* λπρ *ὁ π. ἐκεῖ* βγ || **16** *ἀπόφηνον* β *ἀπόφηναι* γ *ἀποφαίνου* λπρ | *ἀποδημοῦντος* βγ *ἀποδήμου* λπρ || **18** *μήποτε* λρ *ὅτι οὐκ* γ *ὅτι* βπ || **19** *μήποτε*] *ὅτι οὐ* **C** || **20** *ὁμοιοῦνται* cm | *τούτων* λπρ *πάντων* βγ

ξ′ 60

Ἐπὶ τῶν ἀρρώστων βλέπε τὰς κρισίμους ἡμέρας καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς σελήνης ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ ἑξκαιδεκαέδρου· ὅτε γὰρ εὕρῃς τὰς τοιαύτας γωνίας ἀκακώτους, καλὸν ἔσται τῷ νοσοῦντι, εἰ δὲ κεκακωμένας, ἐναντίον.

ξα′ 61

Ἡ σελήνη δηλοῖ τὰ τοῦ σώματος ὡς ὁμοιοῦντος αὐτῇ κατὰ τὴν κίνησιν.

ξβ′ 62

Ὅτε ποιήσεις τὸ λεπτὸν τῆς συνόδου ἀρχήν, δύνασαι ἀποτελέσαι περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν ἀέρων ἐν ἐκείνῳ τῷ μηνί. τὸ γὰρ ἀποτέλεσμα ἔσται κατὰ τὸν ἐπικρατήτορα τῆς γωνίας ἑκάστου σχήματος. νικᾷ γὰρ οὗτος τὴν φύσιν τοῦ ἀέρος προσλαμβάνων ἐν τούτοις καὶ τὴν κρᾶσιν τοῦ ἐνεστῶτος καιροῦ.

ξγ′ 63

Ἰδέ, ὅτε συνοδεύει ὁ Κρόνος καὶ ὁ Ζεύς, τίς τούτων καθυπερτερεῖ, καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἐκείνου ἀποτέλεσον. τὸ αὐτὸ ποίησον καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἴκοσι συνόδων.

ξδ′ 64

Ἐν τῇ ἐλαχίστῃ συνόδῳ ἡ διαφορὰ τῆς μέσης συνόδου καὶ ἐν τῇ μέσῃ ἡ διαφορὰ τῆς μεγίστης συνόδου.

2 cf. CCAG V 3, 49 f. 175 || 7 cf. § κγ′ et § νγ′. Porphyr. CCAG V 4, 219, 20 et Cumont, Théologie solaire 17 [463] ann. 1 || 19 Achmet illas duorum planetarum coniunctiones enumerat in Co. cf. § ν′ et ann. || 20 cf. CCAG VIII 4, 243, 2ss.; Dor. II, 117 frg. 45, 3ss.

4 τὰς γ. τ. τοι. ρ || 5 ἐναντίον] ἔλαττον l ἐναντίον νόει v || 7 ὁμοιοῦντος Dλρ ὁμοιοῦντα πl ὁμοιοῦται MSγ | αὐτῆς D || 8 κίνησιν ω fortasse κρᾶσιν || 14 προσλ. λπρ παραλ. βγ || 17 ὅτε συνοδεύει βγλρ ὅταν συνοδεύῃ π || 18 κατὰ λπρ om. βγ | ἀποτέλεσον βγ ἀποτελέσαι λπρ || 19 ποίησον βγπ ποιήσεις λ ποιήσει ρ | εἴκοσι] κ̄ λρ XX Lat. δύο π om. βγ | συνόδων λρ συνόδων τοῦ Ἄρεως δηλονότι καὶ τοῦ ἡλίου π ἀστέρων βγ || 20 seriem ξγ′, ξδ′, ξε′ praebent λπρ Lat. ξγ′, ξε′, ξδ′ habent βγ || 22 post μέσῃ add. ἡ διαφορὰ τῆς μέσης συνόδου καὶ ἐν τῇ μέσῃ π

65 *ξε΄*

Ὅτε ἴδῃς ἐν τῇ ἐρωτήσει ἐπικρατήτορα, ἰδὲ ποίαν δύναμιν ἔχει οὗτος ἐν τῇ ἐναλλαγῇ τοῦ ἔτους ἢ τοῦ ὡροσκόπου τῆς συνόδου, καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα ἀποφαίνου.

66 *ξϛ΄*

Μὴ μόνῳ τῷ περιπάτῳ χρῶ, ἀλλὰ καὶ ταῖς δόσεσιν τῶν ἀστέρων καὶ ταῖς λήψεσιν.

67 *ξζ΄*

Ἐλαττοῦνται αἱ δόσεις τῶν ⟨ἀστέρων⟩ δι' ἀδυναμίαν τοῦ δεχομένου αὐτάς.

68 *ξη΄*

Ὅτε ἐστὶν ὁ κακοποιὸς ἑῷος, δηλοῖ συμπτώματα· εἰ δὲ ἑσπέριος, δηλοῖ νόσους.

69 *ξθ΄*

Ὅτε διαμετρεῖ ἡ σελήνη τὸν ἥλιον καὶ συνοδεύει νεφελοειδέσιν ἀστράσιν, σίνος περὶ τὰς ὄψεις γίνεται. καὶ

1 cf. CCAG V 3 p. 8 f. 14; p. 14 f. 48ss.; p. 15 f. 64^{v}; p. 16 f. 67ss.; ib. V 4 p. 84 f. 150^{v}; 151^{v}–156. | De interrogationibus solvendis Ptolemaeus ipse in Quadripartito non loquitur, quamquam hanc praedictionis rationem diu exstitisse cognovimus, cf. Dor. I 69 V. B. XVIII; Stegemann, Dor. u. Sahl 23; etiam Zahelem, de interrogationibus (Ven. 1493 [Hain 13 544]), sed nomen Ptolemaei illius praedictionis fautores usque ad XIX. saeculum attulisse, ut librorum suorum valorem augerent, C. Conti-Rossini monstrat: Il libro della rivelazione dei misteri attribuito a Tolomeo, in Rivista degli Studi orientali 19 (1940), 66ss. || **5** cf. § *πα΄* || **14** cf. Tetrab. III 13 (149, 9ss.)

2 *ὅτε* βγλρ *ὅταν* πcm | *ἐν* λπρ om. βγ || **4** *τὰ τοιαῦτα* βγλρ *αὐτὰ* π || **6** *μόνον* ρ || **7** *κ. τ. λήψ.* βγ *ἐν τοῖς ἔτεσιν* λπρ (aliter in Lat.) || **9** *αἱ δόσεις τῶν* om. MS1 lac. fere 12 litt. | *τῶν* Dγπ *καὶ* λρ | ⟨*ἀστέρων*⟩ suppl. cf. Lat. ⟨*totam formam agentis s. stellae*⟩ *ἐτῶν* Dγπ om. MSλρ || **10** *τοῦ δεχομένου* βγλπρ *τῶν δεχομένων* cm | *αὐτάς* MSγλρ *αὐτὰς ἀστέρος* D *ἀστέρος αὐτάς* π || **12** *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π || **13** *δηλοῖ* om. λ | *νόσους* λπρ Lat. *νόσον* βγ || **15** *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π | *διαμετρεῖ* DMγλρ *-τρήσει* S *-τρῇ* π

ὅτε ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ ἐστὶν ἡ σελήνη, οἱ δὲ δύο κακοποιοὶ ἐν τῷ ἀνατολικῷ, ὁ δὲ ἥλιος ἐπίκεντρος, τυφλωθήσεται.

ο' 70

Ἐπὶ τῶν ἐνθουσιώντων οὐ συνάπτει ἡ σελήνη τῷ Ἑρμῇ οὐδὲ ἑκάτερος τῷ ὡροσκόπῳ, ἐπὶ τῶν δαιμονιζομένων πρὸς τούτῳ τῷ σχήματι ἐπίκεντρος ἔσται ὁ Κρόνος νυκτός, ὁ δὲ Ἄρης ἡμέρας, καὶ μάλιστα ἐν τῷ Καρκίνῳ καὶ τῇ Παρθένῳ καὶ τοῖς Ἰχθύσι.

οα' 71

Ἐν τῇ γεννήσει τῶν ἀνδρῶν ὅτε εἰσὶν οἱ δύο φωστῆρες ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις, γίνονται αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν κατὰ φύσιν, ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ἐπιτείνονται αἱ τοιαῦται ἐνέργειαι· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἄρεως καὶ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης· ἑῷοι γὰρ ὄντες ἀρρενοῦνται, ἑσπέριοι δὲ θηλύνονται.

οβ' 72

Λάμβανε τὰ τῆς ἀνατροφῆς ἀπὸ τῶν τριγωνοκρατόρων τοῦ ὡροσκόπου, τὰ δὲ τοῦ βίου ἀπὸ τῶν τριγωνοκρατόρων τοῦ αἱρετικοῦ φωτός.

ογ' 73

Ὅτε τύχῃ ὁ Ἄρης μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνος μὴ ἐφορώμενος ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ, μήτε μὴν ἀγαθοποιὸς ὑπάρχῃ

4 cf. Tetrab. III 15 (169, 4ss.; 170, 4ss.) || 10 cf. Tetrab. III 15 (171, 16—173, 18) || 20 cf. Tetrab. IV 9 (203, 2ss.) Rhetorium,

1 ὅτε βγλρ ὅταν π || 5 ἐνθουσιώντων βγλρ ἐνθουσιαζόντων π || 6 ἑκάτερος γ Lat. -ρα β -ρον λρ -ροι π || 7 ἔσται λπρ δὲ ἔ. DMγ ἔ. δὲ S | ὁ om. βγ || 8 Ἄρης Sλπρ τοῦ Ἄρεως DMγ || 9 post Ἰχθ. add. ταῦτα γὰρ τὰ ζῴδια σπαστικὰ λέγονται π || 11 ὅτε εἰσὶν βγλρ ὅταν ὦσιν π || 13 αἱ τ. ἐν. λπρ αὗται βγ || 14 ἐπὶ[2] βλρ om. γπ || 15 ἑσπέριοι γλπρ ἕτεροι β (corr. S[2] i. mg.) || 17 ἀνατριβῆς m ἀναστροφῆς Cumont coniecit Valente 209, 23; 355, 16 collato. cf. etiam § ιε' || 18 τὰ δὲ τοῦ Cλπρ τοῦ δὲ βAB || 21 ὅτε βγλρ ὅταν π | τύχῃ βAλπρ τύχοι BC τύχει v | Ἄρης DSλπ Lat. ἥλιος Mγ | Γοργόνος γλ(i. comp.) πρ Γοργόνης βcm || 22 ἀγαθοποιός βγλπρ ἀγαθὸς cm

ἐν τῷ ὀγδόῳ, διαμετρῇ δὲ ὁ κύριος τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς τὸν Ἄρη ἢ τετραγωνίζῃ, ἀποκεφαλισθήσεται ὁ γεννηθείς. εἰ δὲ μεσουρανεῖ ὁ φωστήρ, καὶ σταυρωθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ· εἰ δὲ ἡ συναφὴ γένηται ἀπὸ τῶν Διδύμων ἢ τῶν Ἰχθύων, κοπήσονται αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες.

74 *οδ′*

Πᾶς ὁ ἔχων τὸν Ἄρη ὡροσκοποῦντα, ἕξει πάντως καὶ οὐλὴν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

75 *οε′*

Ὅτε συνοδεύει ὁ Ἄρης τῷ κυρίῳ τοῦ ὡροσκόπου ἐν τῷ Λέοντι καὶ μὴ ἔχῃ ὁ Ἄρης οἰκοδεσποτίαν τινὰ ἐν τῷ ὡροσκόπῳ μήτε μὴν ἐν τῷ ὀγδόῳ τόπῳ, καυθήσεται ὁ γεννηθείς.

76 *ος′*

Ὅτε μεσουρανεῖ ὁ Κρόνος καὶ διαμετρεῖ τοῦτον ὁ αἱρετικὸς φωστὴρ καὶ ὑπάρχει τὸ ὑπόγειον γεῶδες ζῴδιον, τελευτήσει ὁ γεννηθεὶς ἀπὸ συμπτώματος οἰκημάτων· εἰ δὲ ὑδατῶδές ἐστι τὸ ζῴδιον, πνιγήσεται ἐν ὕδατι ὁ γεννη-

CCAG VIII 4, 200, 13; 201, 22 (ad *σῶμα* etiam Manethon. V 219. lib. Herm. Trismeg. ed. Gundel 51, 25ss.; 79, 26; Boll, Sphaera 391 (ubi 73 pro 63 scribendum est); Cumont, Égypte 196 ann. 3. 5; 197, ann. 1)

6 cf. Firm. (ad Saturnum) V 3 § 21, 50, 59; CCAG VIII 4, 107, 3, 11; Dor. II fr. 25, 20 || **9** Cumont, Égypte 196 ann. 2 || **14** cf. Tetrab. IV 9, 202, 14; 203, 9; 202, 10/11; 201, 24; Val. CCAG II 89, 35; Cumont, Égypte 195, 2

3 *μεσ.*] *μαρτυρεῖ* **B** | *σταυρωθήσεται* λπρ (*σρω̅ θήσεται*) *pendetur* Lat. *τρωθήσεται* βγ || **4** *ἀπὸ τῶν* βγρ *ἀπὸ* π om. λ || **7** *ὁ* βγλπρ *ἄνθρωπος* **v** || **8** post *αὐτοῦ* add. *κἂν μὴ ἔχῃ ὁ ♂ οἰκοδεσποτίαν* **D**, cf. aphor. prox. || **10** *ὅτε συνοδεύει* βγλρ *ὅταν συνοδεύῃ* π | *Ἄρης* **DS**λπρ Lat. *ἥλιος* **M**γ | *ὡροσκόπου* **DM**γλπρm ♎ (= *Ζυγοῦ*) **Sc** || **11** *Λέοντι* **DA**λπρ lac. 5 fere litt. **MSBC1** | *ἔχῃ* β**C**πρ *ἔχει* **AB**λ | *οἰκοδεσποτίαν* **D**πρ Lat. *οἰκοδεσπότην* λ in comp. **MS**γ || **15** *ὅτε* **DS**λρ *ὅταν* **M**γπ | *μεσουρανεῖ* λρ *-νῇ* βγπ || **16** *ὑπάρχει* **M**λρ *ὑπάρχῃ* γ in comp. **DS** *ἐστι* π || **17** *συμπτώσεως* ρ | *οἰκημάτων* **MS**γπρ *οἰκήματος* λ om. **D** || **18** *ὁ γεννηθεὶς* om. ρ

θείς· εἰ δὲ ἀνθρωποειδές ἐστιν, παρ' ἀνθρώπων πνιγήσεται ἢ ἀγχόνῃ ἢ μάστιξι τελευτήσει· εἰ δέ ἐστιν ἐν τῷ ὀγδόῳ ἀγαθοποιὸς ἐγγὺς τούτων γενόμενος, οὐκ ἀποθανεῖται.

οζ' 77

Ποίησον τὸν περίπατον τοῦ ὡροσκόπου διὰ τὰ σωματικά, τὸν δὲ κλῆρον τῆς τύχης διὰ τὰ ἐπίκτητα, τὴν δὲ σελήνην διὰ τὴν συναφὴν τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχήν, τὸ δὲ μεσουράνημα διὰ τὰς πράξεις.

οη' 78

Πολλάκις ἐνεργεῖ ἀστὴρ ἐν ᾧ τόπῳ οὐκ ἔχει ἐνέργειαν, κέρδος ἀπροσδόκητον προσφέρων τῷ γεννωμένῳ.

οθ' 79

Ὅτε ὑπάρχει ὁ Ἄρης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ, οὐ καθαρεύει ὁ τοῦτον οὕτως ἔχων πρὸς τὸν ἴδιον κύριον.

π' 80

Ὅτε συνοδεύει ἡ Ἀφροδίτη τῷ Κρόνῳ καὶ ἔχει οἰκοδεσποτίαν τινὰ ἐν τῷ ἑβδόμῳ, ῥυπαρὸς ἔσται τὴν συνουσίαν ὁ γεννηθείς.

πα' 81

Οἱ καιροὶ δι' ἑπτὰ τρόπων καταλαμβάνονται·
ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατητόρων,
ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχηματισμῶν,

16 cf. CCAG VIII 4, 194, 16 ‖ 20 cf. CCAG V 3, 15 f. 52

1 ἔστιν λπ om. βγρ ‖ 9 μεσουράνημα βγλπρ μεσημβρινὸν cm | post πράξεις add. τὰς πάντας v ‖ 11 ἀστὴρ βγ ὁ ἀ. λπρ ‖ 14 ὅτε βγλρ ὅταν π | ὑπάρχει βγλρ ὑπάρχῃ π | οὐ καθαρεύει λρ οὐ κυριεύει βγ οὐκ ἀγορεύει d οὐκ ἀγγαρεύει v infidelis Lat. ‖ 17 ὅτε βγλρ ὅταν π | συνοδεύει βγλ συνοδεύῃ π συνάπτει ρ | ἔχει βγλρ ἔχῃ π | οἰκοδεσποτίαν λπρ Lat. οἰκοδεσπότην βγ ‖ 18 τὴν βγπρ πρός λ ‖ 21 τρόπων βγλπ τρόπους ρ τόπων v ‖ 22 διαστ.] μεταβάσεως v | τῆς μετ. τῶν δύο λπρ (om. δύο) Lat. τῶν μ. δύο v τῶν δύο βγ | δύο—αὐτῶν om. ρ ‖ 23 διαστ.—ἀπὸ τῆς (p. 56, 2) om. λ | τῶν . . . σχηματισμῶν DMγρ τοῦ . . . σχηματισμοῦ Sπ

ἀπὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸν ἕτερον,
ἀπὸ τῆς διαστάσεως τῆς μεταξὺ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν καὶ τοῦ τόπου τοῦ δηλοῦντος τὸ ζητούμενον,
ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ ἀστέρος μετὰ τὴν προσθαφαίρεσιν,
καὶ ἀπὸ τῶν προποδισμῶν καὶ φάσεων καὶ τῶν ὁμοίων,
καὶ ἀπὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀστέρος ἐπὶ τὸν οἰκεῖον τόπον.

82 *πβʹ*

Ὅτε ἐξισάσουσι τὰ σχήματα, ἰδὲ τὸν ὡροσκόπον τῆς συνόδου ἢ τῆς πανσελήνου, εἰ δὲ κἀκεῖνος ἐξισάσει, μὴ σπεύσῃς περὶ τὸ ἀποτέλεσμα.

83 *πγʹ*

Ὁ καιρὸς τῆς προβολῆς δηλοῖ τὴν μεταξὺ τοῦ προβληθέντος καὶ τοῦ βασιλέως διάθεσιν, ἡ δὲ καθέδρα δηλοῖ τὰ τῆς πράξεως.

84 *πδʹ*

Ὅτε ἐστὶν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἐν τῷ καιρῷ τοῦ προκαθῆσθαι ὁ Ἄρης καὶ ὑπάρχει ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ συνάπτει τῷ κυρίῳ τοῦ δευτέρου, πολλὴν ζημίαν ποιήσει.

85 *πεʹ*

Ὅτε συσχηματισθῇ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου τῷ κυρίῳ τοῦ δευτέρου, ἑκουσίως ὁ ἄρχων ἐξόδους ποιήσει πολλάς.

11 cf. p. XXI ann. 2; CCAG IV 93 ⟨Theophili⟩ *περὶ προβολῆς ἀρχόντων* ib. V 3, p. 32 f. 97; p. 85, 26ss.

1 *ἐπεμβ.* βγπρ1 *ἐπιβ.* cm | *τὸν* om. MS || **4** *δόσεως* A (suprascr. *δύσεως*) λπρc Lat. *δύσεως* βBCm | *τὴν* λπρ om. βγ | *προσθαφαίρεσιν* π *προσαφαίρεσιν* λ *πρόσθεν ἀφαίρεσιν* ρ *προσθαφαιρέσεως* βγ || **5** *καὶ ἀπὸ—ὁμοίων* λπρ**v** Lat. om. βγ | post *ὁμ.* add. *ὑποποδισμῶν δηλονότι καὶ δύσεως* π || **6** *τὸν* λπρ om. βγ || **8** *ἐξισάσουσι* βγπ *-σάζουσι* λρ || **9** *ἢ* βγπ *καὶ* λρ || **10** *σπεύσῃς* λπρ *σπεύδε* Dγ *σπεύδῃς* S1 *σπεύδεις* M || **12** *προσβολῆς* ρ**v** || **16** *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π | *τοῦ*[2] βγλ *οὗ* π om. ρ || **17** *προκαθῆσθαι* βγλρ Lat. *προκάθηται* π | *ὁ Ἄρης* λπρ Lat. *τὸν Ἄρη* βγ || **18** *πολλὴν ζημίαν* βγλρ *πολλὰς ζημίας* π || **20** *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π | *συσχηματισθῇ* DSλπρ *σχηματισθῇ* Mγ || **21** *δευτέρου* βγλπ Lat. *πρώτου* ρ | *ἔξοδον . . . πολλήν* λ

πς′ 86

Ὁ ἥλιος πηγή ἐστιν τῆς ζωτικῆς δυνάμεως, ἡ δὲ σελήνη τῆς φυσικῆς, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς αὐξητικῆς, ὁ δὲ Ἄρης τῆς τόλμης, ὁ δὲ Ἑρμῆς τῆς λογικῆς, ἡ δὲ Ἀφροδίτη τῆς ἐπιθυμητικῆς.

πζ′ 87

Αἱ ἐναλλαγαὶ τῶν μηνῶν γίνονται κατὰ ἡμέρας κη̅ καὶ ὥρας β̅ καὶ λεπτὰ ιη̅ ἔγγιστα· τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἡλίου κρίνουσιν, ὅτε ἰσόμοιρος γένηται τῇ μοίρᾳ, ἣν ἐπεῖχεν ἐν τῇ καταρχῇ.

πη′ 88

Ὅτε βουλόμεθα ποιῆσαι τὸν περίπατον τοῦ κλήρου τῆς τύχης ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἐναλλαγῆς, λαμβάνομεν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐπὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου.

πθ′ 89

Ἰδὲ τὰ τοῦ πάππου ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου τόπου, τὰ δὲ τοῦ θείου ἀπὸ τοῦ ἕκτου.

1 cf. Boll, Lebensalter 376; Cumont, Antiochus d'Athènes et Porphyre, Mél. Bidez 139ss.; Vett. Val. I 22 (48); Reinhardt, Kosmos und Sympathie 1926, 329ss. || **11** B.-L. 289ss.

3 *ὁ Κρόνος* deest ω: *Saturnus origo virtutis receptivae* Lat. | *τῆς αὐξ* DSλπρ *τῶν αὐξητικῶν* Mγ | *ὁ δὲ Ἄρης τῆς τόλμης* v om. βγλπρ || **4** *ὁ δὲ Ἑ.* λπρ *ὁ Ἑ.* β om. γ | *τῆς λογικῆς* βπρ *τοῦ λογικοῦ* λ om. γ | *ἡ δὲ Ἀ.* βγ *ὁ δὲ Ἄρης* λ (in comp.) πρ | *τῆς ἐπιθυμητικῆς* βγπ (*θυμικῆς* 𝔳) ρ *τοῦ ἐπιθυμητικοῦ* λ || **7** *ἐναλλ.* βBCλπρ *ἀναλλ.* A *ἀλλ.* cm | *γίνονται*] *δηλονότι τῆς σελήνης* 𝔳 || **8** *ἔγγ.*] *ἔγγ. γίνονται* 𝔳 | *ἐποχῆς* βγπ (om. 𝔳) ρ *ἀποχῆς* λ || **9** *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π | *μοίρᾳ* λρ *μ. καὶ τῷ λεπτῷ* βγπ || **10** *ἣν* λπρ *ὃν* β *ᾗ* γ | *ἐπεῖχεν* λπ *ἐπέχει* βγρ l || **12** *ὅτε βουλόμεθα* βγλρ *ὅταν βουλώμεθα* π || **14** *τοῦ* λπρ om. βγ | *τὴν* λπ om. βγρ | *ἀπὸ*² om. λ | *τοῦ*² γρ om. βλ (sed supraser.) π || **17** *τὰ* βγπρ *τὴν* λ | *πάππου*] *περιπάτου* ρ | *ἀπὸ* βγλρ *ἐκ* π

90 ϛʹ

Ὅτε ἐπίδῃ ὁ ἐπικρατήτωρ τὸν ὡροσκόπον· τὸ κρυπτόμενον ἔσται κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ὡροσκόπου, εἰ δὲ οὐκ ἐπιβλέπει τοῦτον, ἔσται κατὰ τὴν φύσιν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἐπικρατήτωρ, καὶ ὁ μὲν διέπων δηλοῖ τὴν χροιὰν αὐτοῦ, ὁ δὲ τόπος τῆς σελήνης τὸν χρόνον· εἰ γὰρ ὑπὲρ γῆν ἐστι, νέον ἐστίν, εἰ δὲ ὑπὸ γῆν, παλαιόν· ὁ δὲ κλῆρος τῆς τύχης δηλοῖ τὸ μῆκος αὐτοῦ, εἰ πρόμηκες ἢ βραχύ, ὁ δὲ ὁριοκράτωρ τῆς μοίρας τοῦ τετάρτου καὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ τῆς σελήνης δηλοῖ τὴν φύσιν αὐτοῦ.

91 ϛαʹ

Ὅτε ὕπαυγός ἐστιν ὁ ἐπικρατήτωρ τοῦ ἀρρώστου, σημεῖον κακόν, καὶ μάλιστα, εἰ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης βλάπτεται.

92 ϛβʹ

Τὰ τοῦ ἀρρώστου οὐ βλάπτει τοσοῦτον ὁ Κρόνος ἀνατολικός, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Ἄρης δυτικός.

93 ϛγʹ

Μὴ πρότερον ἀποτελέσῃς ἐκ τῶν σχημάτων, πρὶν ἂν τηρήσῃς τὴν σύνοδον. αἱ γὰρ ἀρχαὶ μετατρέπονται ἐν πάσῃ συνόδῳ. μῖξον οὖν ἀμφότερα καὶ οὐχ ἁμαρτήσεις.

9 ad verbum *ὁριοκράτωρ* cf. CCAG XI 1, 168, 17; 170, 12 (Apomasar, ex 'Libro mysteriorum') ib. V 3, 15 f. 53; CCAG VI 62, 18 (Doroth.); VIII 1, 241 ad VI 101, 14ss. ‖ **11** cf. Stegemann, Dor. u. Sahl 73 ‖ **15** cf. Tetr. III 12. 13 ‖ **21** cf. CCAG V 3, 86, 30s.

2 *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π | *ἐπίδῃ* λπρ *ἴδῃ* βγ | *τὸν ὡροσκόπον* λπρ**v** Lat. *τοῦ ὡροσκόπου* βγ | *τὸ κρυπτόμενον* bis pon. β**AB** ‖ **4** *τοῦτον* om. λ ‖ **6** *γὰρ* λπρ *δὲ* βγ ‖ **9** *ὁριοκράτωρ* βγλπρ *ὡροκράτωρ* **cm** | *μεσουρανήματος* βγλπρ *μεσημβρινοῦ* **cm** ‖ **10** *καὶ* om. **A**γ**v** | *τῆς σελήνης* β**A**λπρ Lat. om. **BCv** | *φύσιν* λπρ Lat. *οὐσίαν* βγ ‖ **13** *καί*² λπρ om. βγ ‖ **16** *τοῦ ἀρρ.* **cm** Lat. *τοῦ ἀνατολικοῦ ἀρρ.* βγλπρ | *ἀνατολικός* **cm** Lat. om. βγλπρ ‖ **17** *δυτικός* **cm** Lat. *τὸν δυτικὸν* **MS**γλρ *τοῦ δυτικοῦ* **Dv** *τὰ δυτικὰ* **V** *τὰ τοῦ δυτικοῦ* π ‖ **20** *τηρήσῃς* λπρ Lat. *ποιήσῃς* βγ | *τὴν σύνοδον* βγλπ *τὰς συνόδους* ρ | *αἱ γὰρ ἀρχαὶ* βγλρ Lat. *τὰ γὰρ σχήματα* π ‖ **21** *ἀμφότερον* ρ

ϛδ' 94

Ὁ τόπος τοῦ δυνατωτέρου ἐκ τῶν ἐπικρατητόρων δηλοῖ τὰ ἐν τῷ σκοπῷ τοῦ ἐρωτῶντος.

ϛε' 95

Κινδυνεύει τὰ παρανατέλλοντα ἑκάστῳ δεκανῷ δηλοῦν τὴν προαίρεσιν τοῦ γεννωμένου καὶ τὴν τέχνην ἣν μετέρχεται.

ϛϛ' 96

Τὰ δηλοῦντα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλείψεώς εἰσι τὰ ἐγγίζοντα κέντρα· σκόπει δὲ καὶ τὴν φύσιν τῶν συνόντων ἀστέρων, πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν, καὶ τὰ παρανατέλλοντα. καὶ κατὰ ταῦτα ἀποφαίνου.

ϛζ' 97

Ὁ κύριος τῆς συνόδου ἢ τῆς πανσελήνου, ὅτε ἐστὶν ἐπίκεντρος, τελειοῦται τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ ἐστιν ἡ ἐρώτησις.

ϛη' 98

Dominus anguli coniunctionis et preventionis necnon et quartorum anni: cum fuerit fortis, erit eorum esse, quod significat, et si fuerit in angulis vel in succedentibus. et cum debilis fuerit, erit vile, scilicet in cadentibus. et similiter cum fuerit velox cursu vel tardus.

4 cf. Boll, Sphaera 391 ‖ 13 cf. CCAG V 3, 78, 21ss. ‖ 18 cf. Tetrab. 114, 9–115, 7

5 *δηλοῦν* post *δεκ.* λπm post *ἑκ.* D post *προαίρ.* ρ om. MSγ cm ‖ 6 *καὶ* D (sup. lin.) γλπm om. MSρc | *τέχνην* βγπρ Lat. *τύχην* λ (*τύχην καὶ τέχνην* c²) ‖ 9 *τὰ ἀπ.* Dλπρ *ἀπ.* MSγ ‖ 10 *ἐγγίζοντα* Dπ Lat. *ἔγγιστα* λ *ἔγγιον* MSγρ | *κέντρα* MSπρ Lat. *τὰ κέντρα* D *τοῦ κέντρου* γλ | *δὲ*] *δεῖ* λ ‖ 12 *κατὰ* Dπρ *παρὰ* b om. MSγ | *ἀποφαίνου* βγπ *ἀποφαίνεσθαι* λρ ‖ 14 *συνόδ. ... πανσ.* βλπρ *πανσ. ... συνόδ.* γ | *ὅτε* βγλρ *ὅταν* π ‖ 15 *τελειοῦται* Sλπρ *προστελειοῦται* DM *προστελειοῖ* BC *προτελειοῖ* A ‖ 16 hic aphorismus in omnibus codicibus Graecis nunc deest, supplevi ex Lat.

99 ςθ′

Οἱ διᾴττοντες καὶ οἱ κομῆται τὰ δευτερεῖα φέρουσι τῶν ἀποτελεσμάτων.

100 ρ′

Οἱ διᾴττοντες δηλοῦσι ξηρότητα τοῦ ἀέρος, καὶ εἰ ἐφ᾿ ἓν μέρος φέρονται, δηλοῦσι τὸν ἐπ᾿ ἐκείνης τῆς γωνίας ἄνεμον, εἰ δὲ εἰς διάφορα μέρη φέρονται, δηλοῦσιν ὕδατος ἐλάττωσιν καὶ ἀκαταστασίαν ἀέρος καὶ στρατευμάτων ἐπιδρομάς. οἱ δὲ κομῆται, ὧν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἕνδεκά ἐστιν ζῴδια, εἰ φαίνουσιν ἐν κέντρῳ βασιλείας τινός, τελευτήσει ὁ βασιλεὺς ἐκείνης ἢ μέγας τις ἐν αὐτῇ, εἰ δ᾿ ἐν ἐπαναφορᾷ, εὖ ἕξει τὰ τῶν κειμηλίων αὐτοῦ καὶ ἀλλάξει τὸν διοικητὴν αὐτοῦ, εἰ δ᾿ ἐν ἀποκλίματι, γίνονται ἀρρωστίαι καὶ αἰφνίδιοι θάνατοι, εἰ δὲ κινεῖται

1 cf. Tetrab. II 10 (92, 4ss.); et aph. *ιγ′* || **4** cf. p. XXII ann. 2. cf. Nau, Un fragment Syriaque de l'ouvrage astr. de Cl. Ptolemée, intitulé le livre du Fruit, Rev. de l'Or. Chr. 28, 197ss. || **11** cf. B.-L. 360 ann. 3; Gundel, Kometen in RE XI 1147

2 *τὰ δευτερεῖα* λπρ *δευτερεῖον* βγ || **5** *οἱ* βγλρ *οἱ μὲν* π | *τοῦ ἀέρος* λπρ Lat. *ἀέρων* βγ | *ἐφ᾿*] *ἀφ᾿* **B** || **6** *ἓν μέρος* λρ *ἑνὸς μέρους* βγπ | *φέρονται* **DMBC**λπρ *φαίρονται* **A** *φαίνονται* **Sv** | *δηλοῖ* ρ | *ἐπ᾿* **A**λπ Lat. *ἀπ᾿* β**BC**ρ || **8** post *ἐλ.* *sive siccitatem* add. Lat. (cf. praef. p. XXIII) || **9** post *ἐπιδρ.* *les armées des étrangers entrent] et dominent dans ce climat et l'hérésie s'y renouvelle* add. Syr.; *exercitus venientes] ad illud clima requirentes regnum illius climatis. Et sunt contra id, super quod convenerint, i. sunt contrarii legi, in qua conveniunt homines illius climatis* add. Lat. | ab *οἱ δὲ κομῆται* novum aphorismum incipit **D** (cf. p. XXXI) || **10** *ἕνδ. ἐ. ζῴδ.* λρ *ἕνδ. ζ. ἐ.* **M**γ *ἕνδ. ζῳδίων* **D**π onze Syr. *duodecim signa* Lat. | post *ζῴδια*: *qui a beaucoup de queues* add. Syr.; *cum aparuerint habentes multos crines* add. Lat. | *εἰ* βγλπρ *ἦν* **cm** | *βασιλείας* βγλπρ *βασίλεως* **cm** | *ex anguli regni vel regis* add. Lat. || **11** *ἐκείνης* λπρ om. βγ || **12** *ἐν* βγλρ om. π | *εὖ ἕξει* ω *destruentur* Lat. || **14** post *γίνονται*: *regni multiplicantur carceres* add. Lat. | *καὶ* om. **A** | post *θάνατοι*: *secundum maiorem partem. Et accidet hominibus illius climatis detrimentum in consiliis. Si vero habuerint comam s. dudauciaba insurget contra regem proditor vel hereticus. Cum igitur inveneris habentem unam comam [se moventem* add. Lat.

ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολάς, ἐπελεύσεται ἐχθρὸς ἀλλότριος ταῖς χώραις, εἰ δὲ οὐ κινεῖται, ἐγχώριος ἔσται ὁ ἐχθρός.

[ρ′] [100]

[Πάσης πόλεως ἐχούσης τὸν Ἄρην μεσουρανοῦντα οἱ βασιλεῖς σπάθαις ἀναιροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.]

3 cf. § λϛ′; cf. Delatte, Anecdota Atheniensia 402, 3; Cumont, Égypte 195 ann. 2.

3 hunc aphorismum falso addunt πA (manu recentiore) RWΩ vp cf. p. XXIX ‖ 4 *πόλεως*] *πόλεως ἢ χώρας* v | *ἔχουσιν* v | *Ἄρην* πA *Ἄρη* Rpcm | *μεσουρανοῦντα* πA i. comp. *μεσουρανόν* v *μαρτυροῦντα* RWp *μεσημβρινὸν* cm ‖ 5 *βασιλεῖς πάντες* v | *σπ. ἀν.* πRpcm *ἀν. σπ.* Avcm

INDEX

AD FRVCTVM PERTINENS

(Verba uncis inclusa in apparatu critico inveniuntur)

INDEX

AD APOTELESMATICA PERTINENS

(Verba uncis inclusa in apparatu critico inveniuntur)

ADDENDA ET CORRIGENDA AD APOTELESMATICA PERTINENTIA

lege p. 4, 5 *μεταβλήτην* pro *μεταβλητήν*
,, ,, 30, 14 *παρῳχημένον* pro *παρῴχημένον*
,, ,, 76, 1 *διὰ* pro *δια*
,, ,, 76, 9 *Ματιανή* pro *Ματτιανή*
,, ,, 86, 1 *πλανήτας* pro *πλανῆτας*
,, ,, 87, 26 *βιαιοθανασίας* pro *βιοθανασίας*
,, ,, 113, 26 *οἰκειούμενον* pro *οἰκειουμένον* [*πρωτοτρόφοι*
,, ,, 121, 11 *πρωτότοκοι ἢ πρωτότροφοι* pro *πρωτοτόκοι ἢ*
,, ,, 124, 6 *Ἀνακτόρων* pro *ἀνακτόρων*
,, ,, 124, 9 *Χαρίτων* pro *χαρίτων*
,, ,, 136, 1 *χρόνοι* pro *χρονοι*
,, ,, 144, 24 *γυναικοπρεπωδέστερον* pro *γυναικοπρεποδέστερον*
,, ,, 145, 6 *σπινούς* pro *σπίνους*
,, ,, 148, 21 *ἧπατος* pro *ἥπατος*
,, ,, 153 *δωδεκατημορίων* pro *Δωδεκατημορίων*
,, ,, 157, 17 *ὀνησιφόρον* pro *ὀνησίφορον*
,, ,, 160, 21 *παντοποιούς* pro *παντοποίους*
,, ,, 161, 8 *νυκτιρέμβους* pro *νυκτερέμβους*
,, ,, 162, 19 *φιλαγωνιστάς* pro *φιλαγωνίστας*
,, ,, 165, 3 *ὑβριστάς* pro *ὑβρίστας*
,, ,, 166, 6 *σικχούς* pro *σίκχους*
,, ,, 166, 15 et 167, 13 *συνετούς* pro *συνέτους*
,, ,, 173, 19 *εὐπρόσκοπώτερον* pro *εὐπροκοπώτερον*
,, ,, 183, 13 *Καρκίνῳ* pro *καρκίνῳ*
,, ,, 190, 22 *ἑταιρῶν* pro *ἑταίρων*
,, ,, 195, 8 et 196, 13 *συναστριῶν* pro *συναστρίων*
,, ,, 200, 15 *ὑδρωπικῶν* pro *ὑδροπικῶν*
,, ,, 201, 24 *στραγγαλιαῖς* pro *στραγγαλίαις*.

1966 .